

KORNELIUS NOVAK

KRST DUCHOM Svätým

JEŽIŠOV „KRST NA KRÍŽU KAPITOLA 1	8
JÁNOV KRST VODOU A KRST DUCHOM SVÄTÝ KAPITOLA 2	10
DOKONANÝ A USKUTOČNENÝ KRST KAPITOLA 3	20
OBRÁTENIE, KRST DUCHOM A ZNOVUZRODENÍ KAPITOLA 4	22
OČISTENIE CHRÁMU A KRST DUCHOM SVÄTÝM KAPITOLA 5	23
PRAVÉ A FALOŠNÉ OBRÁTENIE KAPITOLA 6	26
DÔLEŽITÉ BIBLICKÉ TEXTY O KRSTE A DUCHU KAPITOLA 7	31
OD JEŽIŠOVHO KRSTU VODOU PO KRST NA KRÍŽI KAPITOLA 8	33
MEDZI ZMRŤVYCHVSTANÍM A TURÍCAMI KAPITOLA 9	33
DUCH SVÄTÝ - SILA ČI OSOBÁK KAPITOLA 10	38
SPRÁVNÝ VNÚTORNÝ POSTOJ KU KRSTU DUCHOM SVÄTÝM KAPITOLA 11	45
SILA K SVEDECTVU PROSTREDNÍCTVOM DUCHA SVÄTÉHO KAPITOLA 12	34
MÁŠ DUCHA SVÄTÉHO - ALEBO ON MÁ TEBA? KAPITOLA 13	52
ČO ZNAMENÁPLNOSŤ DUCHA SVÄTÉHO? KAPITOLA 14	53
MENE JEŽIŠ! MENE JEŽIŠ! VMENEJEŽIŠ KAPITOLA 15	55
KRST DUCHOM SVÄTÝM A BOŽÍ ZÁKON KAPITOLA 16	57

ROZDIEL MEDZI DUCHOM POKRSTENÝM KREŠŤANOM V PROCESE POSVÄTENIA AZÁKONNÍCKYM ČLOVEKOM KAPITOLA 17	62
ČO SA STALO NA TURÍCE? KAPITOLA 18	64
DRUHÁ SKÚSENOSŤ KAPITOLA 19	66
KRST DUCHOM A HOVORENIE JAZYKMI KAPITOLA 20	73
KRST VODOU KAPITOLA 21	79

KRST

DUCHOM

Svätým

PREDHOVOR

Prorok Ján, ktorý krstil v Jordáne, ukázal na Ježiša a zvolal:

„Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta... Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívaj na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom Svätým. A ja som videl a vydávam svedectvo, že toto je Boží Syn. Na druhý deň Ján zasa stál s dvomi zo svojich učeníkov, a keď zbadal Ježiša, ktorý šiel okolo, povedal: Hľa, Baránok Boží!“ Ján 1,29.33-36

Milý čitateľ,

Ján Krstiteľ z Božieho poverenia prorokoval, že Ježiš je Baránok Boží, ktorý bude krstiť Duchom Svätým. Ak budeš túto knihu čítať pozorne, zistíš, že za týmito prorokovými slovami sa skrýva veľmi silné posolstvo!

V súvislosti s „krstom Duchom Svätým“ mnohí úprimní kresťania počuli, možno aj zažili veľa nepríjemných vecí. S touto témou už nechcú mať nič spoločné. V mnohých kresťanských spoločenstvách je táto téma jablkom sváru, pretože pod pojmom „krst Duchom Svätým“ sa na kresťanskej scéne odohrávali veľmi divné veci. Sám som to neraz zažil. Navštívil som veľa zborov a konferencií a získal prehľad o tom, čo ľudia v súvislosti s témou „krst Duchom“ učia a praktizujú. Musím povedať, že som bol zmätený, zneistený, dokonca šokovaný. Na niektorých stretnutiach sa „krst Duchom“ podobal atmosfére v psychiatrickej liečebni, ktorej došli lieky. Preto chápem, že niektorým ľuďom okamžite zasvieti kontrolka, keď počujú spojenie „krst Duchom“. Hneď na začiatku chcem zdôrazniť, že v tejto knihe poukážem na to, čo o tejto téme učí Biblia.

Ak tému „krst Duchom Svätým“ zavrhneme len preto, že jej niekto zle rozumie, satan dosiahol svoj cieľ. Niekto odbočí z cesty pravdy a spadne do priekopy na jednej strane cesty; druhý si vytvorí taký odstup, že spadne do priekopy na druhej strane len preto, že o tejto dôležitej biblickej téme už nechce ani počuť. To nie je správne! Ak Biblia o tejto téme hovorí, to znamená, že je veľmi dôležitá a treba sa ňou zaoberať. A to chceme robiť. Chceme sa pozrieť na to, čo o tejto téme hovorí Biblia. Dúfam, že ľudia z oboch strán priekopy jasne uvidia, kadiaľ vedie cesta a pôjdu po nej. Biblia nám ju jasne ukazuje.

Pri štúdiu tejto témy som žasol nad tým, v akých rôznych súvislostiach sa téma „krstu Duchom Svätým“ v Biblii vyskytuje. Mal som príležitosť odhaliť množstvo zaujímavých a dôležitých vecí, ktoré môj život viery veľmi obohatili a povzbudili. Žiaľ, na kresťanskej scéne sú úplne neznáme. Preto ťa chcem povzbudiť, aby si si

túto knihu prečítal. Uvidíš, že krst Duchom Svätým, ako o ňom hovorí Biblia, je nesmierne dôležitá a veľmi zaujímavá téma.

Nikdy si nesmieme vytvoriť názor na základe subjektívnych zážitkov niektorých ľudí alebo populárnych praktík. Existuje totiž množstvo rôznych, ba aj navzájom sa vylučujúcich názorov a zvykov. Takýmto spôsobom sa málokedy dopracujeme k pravde. Skôr nám hrozí nebezpečenstvo, že uveríme bludu. **Vždy musíme postupovať tak, že hľadáme priamo v Biblii, teda aj pri téme „krst Duchom Svätým“.** Iba z Božieho slova môžeme pochopiť duchovné súvislosti. Stále znova si musíme dať tú námahu a danú tému preštudovať. V Biblii Boh opätovne varuje pred falošnými učiteľmi a rôznym bludným učením, ktorého je dnes neúrekom! Nemôžeme veriť a prijať všetko, čo sa hovorí z „kresťanských kazateľní a pódí“. Je potrebné všetko overiť Bibliou.

Krstu Duchom Svätým predchádzala v Biblii zaujímavá **história**. Tento krst priamo súvisí s **rôznymi témami**. Ak si to uvedomíme, pochopíme, čo znamená „krst Duchom Svätým“ dnes pre nás. Je to niečo veľkolepé! Možno je to niečo úplne iné, než si si doteraz predstavoval. Čítaj ďalej a uvidíš.

JEŽIŠOV „KRST NA KRÍŽU

KAPITOLA 1

Vo výraze „krst Duchom Svätým“ je reč o dvoch pojmoch: o krste a o Duchu. Najprv sa pozrieme, čo pod týmito pojmi rozumie Biblia. Určite nás prekvapí samotný pojem „krst“.

Pri „krste Duchom Svätým“ ide evidentne o krst. Ak by to nebol krst, potom by Ježiš ani Ján Krstiteľ nepoužívali slovo „krst“. Ježiš povedal: „Áno je áno, nie je nie.“ Budeme teda vychádzať z toho, že keď hovorí o „krste“, myslí tým krst. Teraz sa pozrieme, čo Ježiš chápal pod pojmom „krst“.

Keď počujeme slovo „krst“, väčšina z nás si hneď predstaví „vodu“, či ide o krst v kostole, alebo v jazere. Niektorí si možno predstavia zoslanie daru „hovorenia jazykmi“... Keď slovo „krst“ použil Ježiš, nemyslel predovšetkým na vodu či duchovné dary. Na čo teda Ježiš myslel?

„Krstom mám byť pokrstený a ako je mi úzko, kým sa to nestane!“ Luk 12,50

Keď to Ježiš povedal, vo vode už bol pokrstený. Takže o krste vodou tu nehovorí. Z kontextu vyplýva, že Ježiš hovorí o svojej smrti na kríži. Je jasné, z čoho bolo Ježišovi „úzko“ od okamihu, keď bol pokrstený vo vode, a kde sa tento „krst“ vykonal - na kríži.

Keď Ježišovi učeníci počuli slovo „krst“, nechápali, že Ježiš hovorí o kríži. No Ježiš vedel, že v súvislosti so slovom „krst“ si spomenú na Jána, ktorý krstil kajúcnikov vo vodách Jordánu. A o to Ježišovi išlo! To, čo Ján robil, priamo súviselo s krstom na kríži. Väčšina učeníkov sa dala od Jána Krstiteľa pokrstiť vo vode na znamenie pokánia. Veľmi dobre si na to pamätali. Ako to vlastne myslel Ježiš s krstom na kríži? Čo mal kríž spoločné s Jánovým krstom? A čo má spoločné s „krstom Duchom Svätým“? O chvíľu sa to dozvieme. Najprv vám chcem položiť niekoľko otázok na zamyslenie.

- Kde sa odohrala podstata krstu, vo vode alebo na kríži?
- Kde sme skutočne pokrstení? Vo vode? Alebo sme „pokrstení“ na kríži?
- Ak má krst niečo spoločné s krížom, nemá aj krst Duchom Svätým niečo spoločné s krížom?
- Čo je to vlastne krst?
- Má krst niečo spoločné s vodou? Alebo s krížom? Alebo s Duchom Svätým? Alebo azda so všetkými troma?!

V ďalšom štúdiu budeme hľadať odpovede na tieto otázky. Možno objavíme aj niečo viac! Ide o nádherné veci, ktoré majú potenciál naplniť Božou krásou celý váš život!

Všimnite si: Keď Ježiš hovoril o krste, v prvom rade tým myslel svoju smrť na kríži.

Ak chceme správne pochopiť tému „krst Duchom Svätým“, nemôžeme obísť Jána Krstiteľa, ktorý o krste Duchom Svätým prorokoval, y nasledujúcej kapitole sa bližšie pozrieme na pôsobenie Jána Krstiteľa. Oboznámime sa pritom s jeho teológiou o krste Duchom Svätým.

JÁNOV KRST VODOU A KRST DUCHOM SVÄTÝ

KAPITOLA 2

Boh poslal Jána, aby pripravil Ježišovi cestu. Povedal:

„Ja som hlas volajúceho na púšti: Vyrovnajte Pánovu cestu...“ Ján 1,23

Ján mal teda na starosti prípravu. Otázkou je: Čo mal Ján Krstite! pripraviť? Na čo sa mali ľudia pripraviť? Pozorne si prečítajte nasledujúci úryvok:

„Povedal: Ja som hlas volajúceho na púšti: Vyrovnajte Pánovu cestu, ako povedal prorok Izaiáš. Tí vyslaní boli spomedzi farizejov. Opýtali sa ho: Prečo teda krstíš, keď nie si Mesiáš ani Eliáš, ani prorok? Ján im odpovedal: Ja krstím vodou, ale medzi vami stojí ten, ktorého vy nepoznáte, ten, ktorý prichádza po mne; ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi. Toto sa stalo v Betánii za Jordánom, kde Ján krstil. Keď na druhý deň videl, ako Ježiš prichádza k nemu, povedal: Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta. To je ten, o ktorom som povedal: Po mne prichádza muž, ktorý je predo mnou, pretože bol skôr ako ja. Ja som ho nepoznal, ale preto som prišiel a krstím vodou, aby sa stal známym Izraelu. A Ján svedčil: Videl som Ducha, ktorý ako holubica zostupoval z neba a spočíval na ňom. Ja som ho nepoznal, ale ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívať na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom Svätým. A ja som videl a vydávam svedectvo, že toto je Boží Syn. Na druhý deň Ján zasa stál s dvomi zo svojich učeníkov, a keď zbadal Ježiša, ktorý šiel okolo, povedal: Hľa, Baránok Boží!“ Ján 1,23-36

Krstiaci prorok Ján pripravoval ľudí na krst Duchom Svätým.

Pozorne si to krok za krokom prečítajme. Ján vyzýval ľudí k pokániu a krstil ich v Jordáne.

„Vtedy prichádzali k nemu obyvatelia Jeruzalema, ba celého Judska a celého okolia Jordánu. Vyznávali svoje hriechy a on ich krstil v rieke Jordán.“ Mat 3,5-6

Ján zvestoval:

„Ja vás síce krstím vodou na pokánie, ale ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja. Nie som hoden ani len nosiť mu sandále. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.“ Mat 3,11

Ján krstil vodou. Zvestoval, že tento krst nie je všetko. Za ním príde ten, ktorý bude krstiť Duchom Svätým!

Pozor: Najprv si musíme uvedomiť, že Ján a Biblia hovoria o konkrétnej súvislosti medzi Jánovým krstom vodou a krstom Duchom Svätým skrze Ježiša.

Od krstu vodou postupujú Ján a Biblia ku krstu Duchom. Biblia učí: Pozorne sledujte Jánov krst vodou. Prostredníctvom neho sa naučíte veci, ktoré súvisia s krstom Duchom.

Pri Jánovom krste vodou sa stali veci, ktoré „pripravujú cestu“ pre správne pochopenie a prežitie krstu Duchom, pretože Ján pripravoval Ježišovi cestu. Kým nepochopíme, o čo šlo pri Jánovom krste vodou, nepochopíme ani krst Duchom, ktorým krstí Ježiš.

Pozor: Bez následného krstu Duchom Svätým, ktorým krstí Ježiš, nemá celé pôsobenie Jána Krstiteľa zmysel a cieľ! A, naopak, bez správneho pochopenia krstu vodou chýba krstu Duchom Svätým správny obsah!

Nielen Ján Krstiteľ dal svoj krst vodou do priamej súvislosti s krstom Duchom, ale aj Ježiš. Keď vstal z mŕtvych a blížilo sa mocné vyliatie Ducha na Turice, povedal svojim učeníkom:

„Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.“ Sk 1,5

Ján dal svoj krst vodou do priamej súvislosti s krstom Duchom Svätým; Ježiš dal svoj krst Duchom do priamej súvislosti s Jánovým krstom vodou. Keď Peter neskôr zažil krst Duchom Svätým, okamžite ho spojil s Jánovým krstom vodou (Sk 11,16).

Biblia stále znovu ukazuje súvislosť medzi Jánovým krstom vodou a Ježišovým krstom Duchom Svätým. Niektorí si tieto verše vysvetľujú presne opačne. Chcú v nich vidieť to, že Ježiš chce krst Duchom Svätým oddeliť od krstu vodou. Pochopili to takto: „Ján krstil vodou, ale to bolo niečo iné! To vôbec nesúvisí s tým, čo sa deje teraz!“ Kto takto uvažuje, mal by si dať tú námahu a čítať ďalej. Ak pochopíme, čo Ján učil a robil, ako zrazu vstúpil na scénu Ježiš a čo sa potom stalo, uvedomíme si, že krst vodou a krst Duchom Svätým patria neoddeliteľne k sebe. Preto teraz tieto súvislosti dôkladne preskúmame.

Ako pripravoval Ján Ježišovi cestu? Čo sa odohrávalo pri Jánovom krste vodou?

Ján vyzýval ľudí k pokániu. Teda k tomu, aby si uvedomili svoje hriechy a oľutovali ich, aby skutočne chceli skoncovať s hriechom. Vieme to z toho, že si navzájom vyznávali svoje hriechy. Ján vyvolal svojím kázaním túžbu po odpustení hriechov. Ale čo Ján nemohol?! Ján im nemohol odpustiť hriechy! Ani voda nemala nijakú „magickú silu“ odpustiť hriechy! Jediné slovo v Biblii nehovorí, že tento krstný obrad pri Jordáne skutočne odpúšťal hriechy! O odpustení hriechov Ján jasne povedal:

„Tak vystúpil Ján Krstiteľ na púšti a kázal krst pokánia na odpustenie hriechov.“ Mar 1,4

Ako tomu máme rozumieť? Celkom jednoducho. Ján zvestoval krst pokánia na odpustenie hriechov. To znamená, že vyznať hriechy a dať sa pokrstiť patrí k odpusteniu hriechov, ale to neznamená, že Ján odpúšťal hriechy. Toto bude neskôr robiť Ježiš! Ján nevolal ľudí k sebe a nehovoril im: „Ja som ten, ktorý vám odpúšťa hriechy!“ **Ak by to robil, prítomní farizeji by ho okamžite obvinili za rúhanie!** Ján vyčíta farizejom, že sa nekajajú a nechcú nasledovať Božiu výzvu k pokániu. Zvestuje im súd a nazýva ich plemenom vreteníc. **Ale keby Ján odpúšťal hriechy, považovali by to za rúhanie a snažili by sa ho zabiť.** Práve to bolo neskôr oným veľkým jablkom sváru: „Kto môže odpúšťať hriechy?“ Ježiš chodil a hovoril: „Sú ti odpustené tvoje hriechy.“ Farizeji hovorili: „Iba Boh môže odpúšťať hriechy. Za koho sa považuješ?!“ Ježiš môže odpúšťať hriechy, pretože je Boh. Ján nie je Boh. Ján iba pripravoval cestu pre Ježiša a odpustenie hriechov.

Nikde nečítame, že Ján svojím krstom odpúšťal hriechy. Ani on, ani voda nemali tú schopnosť odpúšťať hriechy. Preto Ján stále znova odkazuje na „toho väčšieho“, ktorému nebude hodný ani rozviazať remienok na obuvi. **Ten urobí to, čo Ján nemohol, totiž bude krstíť Duchom Svätým a odpúšťať hriechy!** Dnes vieme, že Ježiš zomrel na kríži, aby nám odpustil hriechy.

Ján pripravoval toto dielo a pripravoval na neho ľudí. A to tak, že kajúcnikov krstil a potom im ukazoval na Ježiša, Božieho Baránka!

Jánova príprava teda spočívala v tom, aby v ľuďoch prebudil svedomie a potrebu odpustenia hriechov.

Čo Ján konkrétne robil?

Po prvé: Tým, ktorí sa kajali, zvestoval Božie kráľovstvo. Tým, ktorí sa nekajali, prichádzajúci Boží hnev. Viedol ľudí k pokániu.

Po druhé: Ján krstil vodou. Otázkou je: Čo sa vtedy dialo? Je to úplne jednoduché.

Krstom vodou vyjadrili ľudia pred Bohom a blíznymi svoju potrebu odpustenia a očistenia.

Bohu a svojim blíznym tým dali najavo: Chceme sa zmieriť s Bohom!

S vedomím úprimnej potreby očistenia od hriechov a ochoty obrátiť sa boli ľudia v podstate pripravení na Ježišovo dielo.

Voda môže očistiť iba „zvonku“. Je len znamením a symbolom „vnútornej“ potreby očistenia: „Bože, potrebujem odpustenie“. Ale voda nemohla skutočne očistiť zlé svedomie, nemohla odstrániť hriechy. To nemôže krstná voda dodnes! Nemohli to urobiť ani obete a krv nespočetných obetných baránkov, ako to hovorí pisateľ listu Židom. Nič nemôže očistiť hriešnika od viny a zlého svedomia. Nijaké vlastné skutky, nijaké obetné baránky, ani Ján Krstiteľ, ani krstná voda. Obetné baránky, Ján Krstiteľ a krstná voda boli prípravné prvky a symboly jediného pravého očistenia, ktoré je možné pred Bohom - krstu Duchom Svätým!

Pozor: Dnes žijeme na druhej strane príbehu, po kríži. Vieme, že Boh túži odpúšťať hriechy. Ale vtedy to ešte nebolo také zrejmé. Izrael bol pod rímskou nadvládou. Ľudia sa pýtali, či sa Boh zriekol svojho národa. Ďalšia otázka znela: „Ak by mal Boh odpúšťať hriechy, ako by to robil?“

Dnes vieme, že Boh má pre všetkých ľudí jedinou cestu, ako môžu získať odpustenie hriechov - prostredníctvom Ježiša Krista. Ale vtedy to ešte nebolo také jasné! Bežnou praxou bolo prinášať zástupné obete za svoje hriechy. Boh ich ustanovil preto, aby v ľuďoch prebudil povedomie o zástupcovi. Všetky tieto obete ukazovali na Ježiša, ktorý mal zástupne zomrieť za naše hriechy na kríži. Bolo načase, aby Boh pokročil so zjavením cesty spásy. Urobil to prostredníctvom tohto proroka! Ján zvestoval a krstil. V mnohých sa prebudilo svedomie, cítili potrebu odpustenia a chceli sa obrátiť. Mysleli to vážne. Krstom vodou to dali najavo pred Bohom i ľuďmi.

Ale čo urobí Boh, aby im skutočne odpustil? Na túto otázku nemohol vtedy odpovedať ani Ján Krstiteľ! Proroci nevedeli všetko (1Pet 1,10-11)! Aj ich pozornosť Boh upriamoval na väčšie „svetlo“! Prorok Ján na začiatku svojho pôsobenia počul

od Boha iba to, že po ňom príde niekto, kto je „väčší“ ako on. Ten bude krstiť Duchom Svätým. Boh mu tiež povedal, že to bude ten, na ktorého zostúpi Duch Svätý. Určité veci však Ján ešte nevedel. Napríklad:

- Kto bude ten, ktorý bude krstiť Duchom Svätým?
- Pri akej príležitosti alebo za akých okolností na neho zostúpi Duch Svätý?
- Čo sa skrýva za krstom Duchom Svätým?

Ján Krstiteľ nevedel, čo je to krst Duchom Svätým, keď ho z Božieho poverenia ohlasoval! Keď pred ním zrazu stál Ježiš a chcel sa dať pokrstiť, Ján to nechápal. Vtedy ešte nevedel, čo si má predstaviť pod pojmom „Ježišovo dielo“. Nechápal, čo má Ježiš spoločné s jeho poslaním či s krstom Duchom Svätým. Ján nerozumel, čo má Boh na mysli krstom Duchom Svätým alebo ako sa to má udiť. Nemal nič viac a nič menej než posolstvo a poverenie, ktoré verne plnil. Nie je to zaujímavé? Ján poslušne slúžil Bohu bez toho, aby vedel, ako to bude pokračovať! Na začiatku zvestoval krst Duchom Svätým bez toho, aby vedel, čo to je! Keď začal plniť svoje poslanie, nerozmýšľal o „Baránkovi Božom“. Až potom, keď Ježiša s váhaním pokrstil, mu konečne svitlo!

Po Ježišovom krste Ján povedal, že predtým Ježiša nepoznal (0án 1,33), hoci Biblia jasne píše, že Ježiš a Ján boli príbuzní. Pretože Jánovi rodičia boli veľmi starí, je veľmi pravdepodobné, že zomreli, keď bol Ján ešte veľmi mladý. Nie je isté, kde Ján vyrastal. Zrejme veľmi ďaleko od Ježiša. Nie je podstatné, či mal Ján na mysli to, že nikdy predtým Ježiša nevidel, alebo tým chcel vyjadriť, že nevedel, že Ježiš bude krstiť Duchom Svätým. Vidíme však, že v tom čase Ján ešte nespájal svoje poslanie s Ježišom.

Ján krstil vodou a Boh mu povedal, že má zvestovať budúci krst Duchom Svätým. Ján bol zvedavý, ako to bude pokračovať. Dej začína byť veľmi zaujímavý.

„Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordán u za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ján mu však chcel v tom zabrániť a povedal: Ja by som sa mal tebe dať pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne? Ale Ježiš mu odpovedal: Nechaj to teraz! Patrí sa nám vykonať všetko, čo je spravodlivé. A tak mu Ján už nebránil.“ Mz.t 3,13-15

Ježiš chcel, ako mnohí ďalší, aby ho Ján pokrstil vo vode. Je tu však veľký otáznik: Prečo? Ježiš žil v úplnej harmónii s Bohom, bol svätý a be'z hriechu. Ježiš naplnil Boží zákon láskou! Z Ježiša musela mocným spôsobom vyžarovať svätosť. Možno si

to vieme predstaviť. Poznal som ľudí, ktorí na mňa pôsobili mocným dojmom svätosti. V ich prítomnosti som sa cítil „inak“.

Zoči-voči svätému Ježišovi pociťoval tento krstiaci prorok svoju nehodnosť! Vo vode začal s Ježišom diskutovať. „Bránil“ sa. Nechcel. Nechápal, prečo chce Ježiš vstúpiť do krstnej vody?!

Ježiš mu odpovedá: „*Patrí sa nám vykonať všetko, čo je spravodlivé.*“ Pochopili ste? Ak nie, ste na tom rovnako ako Ján. Ani on tomu nerozumel. O chvíľu však pochopí najsilnejšie a najúžasnejšie slová, aké sa vôbec dajú pochopiť!

Ján nechápal, prečo má Ježiša pokrstiť. Nevedel si poradiť s Ježišovou odpoveďou. Ale poslúchol a pokrstil ho. Počas Ježišovho krstu sa otvorilo nebo a Duch Svätý zostúpil na Ježiša v podobe holubice. Hlas povedal:

„Toto je môj milovaný Syn, v ktorom som našiel zaľúbenie.“ Mat 3,17

V tej chvíli Ján pochopil prvú vec: Ježiš je ten, ktorý bude krstiť Duchom Svätým. Zrazu si to Ján uvedomil. Pred nejakým časom mu totiž Boh povedal:

„Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívať na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom Svätým.“ Ján 1,33

Od tejto Božej predpovede Ján vyčkával „zostupujúceho Ducha“. A teraz sa to stalo! Bolo jasné, že Ježiš je ten, kto bude krstiť Duchom Svätým. Ale Ján ešte nevedel, čo to znamená! Prečo sa dáva Ježiš pokrstiť vo vode, ak bude krstiť Duchom Svätým? Čo má na mysli, keď hovorí: „Nechaj to teraz! Patrí sa nám vykonať všetko, čo je spravodlivé“?

Ježiš po krste vystúpil z vody a šiel svojou cestou. Ján Krstiteľ zostal stáť. Myslel mal plnú otáznikov. Premýšľal a uvažoval. Kládol Bohu množstvo otázok. Neskôr zrejme študoval Písmo. Potreboval čas. Napokon však pochopil! Je veľmi pravdepodobné, že Boží Duch urobil to, čo robí veľmi rád (Ján 14,26) - pripomenul Jánovi konkrétne miesto v Písme, aby Jánovi svitlo. Na ďalší deň už mal jednotlivé diely puzzle poskladané. To, čo potom povedal, má nesmierne veľký význam! Je to teológia Jána Krstiteľa na tému „krst Duchom Svätým.“

*„Keď na druhý deň videl, ako Ježiš prichádza k nemu, povedal: **Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.** To je ten, o ktorom som povedal: Po mne prichádza muž, ktorý je predo mnou, pretože bol skôr ako ja. Ja som ho nepoznal, ale preto som prišiel a krstím vodou, aby sa stal známym Izraelu. A Ján svedčil: Videl som Ducha, ktorý ako holubica zostupoval z neba a spočíval na ňom. Ja som ho*

nepoznal, ale ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívvať na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom Svätým. A ja som videl a vydávam svedectvo, že toto je Boží Syn. Na druhý deň Ján zasa stál s dvomi zo svojich učeníkov, a keď zbadal Ježiša, ktorý šiel okolo, povedal: Hľa, Baránok Boží!" Ján 1,29-36

Tento úryvok sa začína a končí najdôležitejšími slovami! Pre Jána a ostatných ľudí bolo veľkým otáznikom: AKO!!! Ako Boh odpustí hriechy? Čo sa skrýva za krstom Duchom Svätým, ktorý on, Ján, mal ohlasovať a pripravovať? Prečo sa Ježiš dal pokrstiť? Čo to má spoločné s naplnením spravodlivosti? Toľko otázok! Prorokova odpoveď znela:

Ježiš je Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!

Pozrime sa na tento biblický text dôkladnejšie. Táto dôležitá pasáž sa začína a končí slovami „Baránok Boží“. Niektoré biblické preklady rozdeľujú verše 34 a 35 odsekom, čo však nie je v pôvodnom texte. Súčasné delenie kapitol nepochádza od pisateľa Jána. Rozdelenie na kapitoly prerušuje významovú jednotku v jej nadväznosti. Mimochodom, tu je zmienka o pisateľovi Jánovi, nie o Jánovi Krstiteľovi. Pisateľ Ján bol vtedy učeníkom proroka Jána. Až potom sa stal Ježišovým učeníkom. Chce nám tu predstaviť teológiu krstiaceho proroka o krste Duchom Svätým. Rámec textu tvorí Baránok Boží.

Z textu sa zdá, že Ján Krstiteľ už potom nehlásal nič iné, len to, že Ježiš je Baránok Boží. To bolo tým veľkým objavom! Tieto slová sú teologickým rámcom, počiatkom a koncom Jánovho uvažovania o „krste Duchom“. Nie je to však iba rámec, ale tiež konkrétny teologický významový celok. Vidíme, že Baránok Boží priamo súvisí s krstom Duchom Svätým.

Teraz si tieto diely puzzle poskladajme do celkového obrazu.

Niektoré diely mal Ján skôr, než sa na scéne objavil Ježiš:

- poslanie od Boha vyzývať ľudí k pokániu,
- krstiť ich vodou, čím vyjadrili svoju potrebu odpustenia,
- poverenie zvestovať príchod niekoho „väčšieho“, kto „bude krstiť Duchom Svätým“.

Ale ešte nevidel celý obraz. Potom sa pridali ďalšie diely:

KRST DUCHOM Svätým

- Pri Ježišovom krste videl Ducha Svätého zostupovať na Ježiša. Pochopil, že „Ježiš bude ten, ktorý bude krstiť Duchom Svätým“.

Ako k tomu patrí ešte ďalší diel:

- „naplniť spravodlivosť“?

Potom ešte nevedel, kam patrí jeden diel:

- „Prečo sa Ježiš dal pokrstiť vodou?“
- Čo urobí Boh, aby bol hriech ľudí skutočne odpustený?

Tieto diely puzzle musel Ján poskladať.

Boh Jána „osvietil“. Zrazu mu to bolo jasné. Dúfam, že to pochopíte aj vy. Na jednom príklade by som chcel vysvetliť, prečo sa Ježiš dal pokrstiť.

Predstav si, že máš v kuchyni špinavý riad a v dreze čistú vodu. Keď riad umyješ, bude čistý, ale voda bude špinavá. Ak do tejto špinavej vody ponoríš čistú hubku, nasiakne špinavou vodou.

Presne o tom to je! Ježiš je ako čistá hubka, ktorá nasiakla špinavou vodou! Ježiš ako Baránok Boží vzal v krstnej vode na seba hriechy sveta, vyniesol ich na kríž a naplnil spravodlivosť (vykonal všetko, čo je spravodlivé)!

Dávno predtým Boh ustanovil v izraelskom národe „obetný systém“. Chcel, aby prostredníctvom neho ľudia neskôr pochopili Ježišovo dielo! Hriešnik musel položiť ruku na hlavu obetného baránka ako symbol toho, že jeho hriech prechádza na baránka. Nevinný baránok sa zástupne stal hriechom a za vlastný hriech bol zabitý. Smrť obetných baránkov mala ľuďom pomôcť jasne si uvedomiť strašné dôsledky hriechu. Prostredníctvom toho mali tiež pochopiť tému „zastúpenia“. V chráme sa zabilo neskutočne veľa baránkov.

Prorok Ján bol prvý, kto pochopil, že obetné baránky sú symboly, ktoré nám majú pomôcť pochopiť, čo pre nás Ježiš urobí! Ježiš je Boží Baránok, ktorý na seba berie hriechy sveta!

Duch Svätý možno pripomenul prorokovi Jánovi text z proroka Izaiáša 53, kde je napísané:

KRST DUCHOM Svätým

„On však bol prebodnutý za naše hriechy, zdrvený za naše neprávosti. Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom a pre jeho raty sa nám dostalo uzdravenie. Všetci sme blúdili ako ovce, každý išiel svojou cestou, ale Hospodin na neho uvalil neprávosti nás všetkých. Bol trápený a on sa dal ponižovať, neotvoril ústa ako baránok vedený na zabitie...“ Iz 53,5-7

Ludia vyznávali svoje hriechy. Vchádzali do vody s vedomím toho, že potrebujú očistenie a odpustenie. Ježiš je čistý a svätý Baránok Boží, ktorý vstúpil do „vody hriechu“. Tam na seba vzal vinu sveta, „aby naplnil všetku spravodlivosť“. Apoštol Pavol to vysvetľuje takto:

„Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ 2Kor 5,21

Ježiš sa nedopustil nijakého hriechu. Preto sa Ján Krstiteľ bránil tomu, aby Ježiša pokrstil. Ježiš nevstúpil do vody, aby vyznával svoje hriechy. Neprišiel pre to, aby mu bolo odpustené. Prišiel ako nevinný Baránok Boží a vzal na seba hriech sveta - ako keď hubka nasiakne špinavou vodou - a vyniesol ho na kríž, „aby sme sa my v ňom stali Božou spravodlivosťou“!

Na kríži Ježiš urobil to, čo povedal Jánovi - zomrel za nás zástupnou smrťou a naplnil všetku „spravodlivosť“. Vidíte, ako sem zapadá ďalší diel puzzle?

Dôležitá vsuvka: Hovoríme symbolickým jazykom. Nehovorím, že Ježiš vo vode vsiakol do seba hmotný hriech, hriešnu energiu alebo niečo podobné. Boh však chce, aby sme veciam rozumeli. Preto nám dáva príklady, obrazy, symboly... Chce, aby sme pochopili, čo pochopil Ján Krstiteľ. Ak tomu nerozumieme, dostávame sa v téme „krst Duchom Svätým“ do bludu.

Otázka, ktorej sa budeme teraz venovať, znie: Kde sa odohráva krst? Čo je to vlastne „krst“?

Znova sa dostávame k Ježišovmu výroku o krste na kríži:

„Krstom mám byť pokrstený a ako je mi úzko, kým sa to nestane!“ Luk 12,50

Už vidíte súvislosť medzi tým, čo sa pripravovalo pri Jánovom krste vodou a tým, čo sa dokonalo „krstom“ na kríži? Preto otázka: „Kde a ako sme skutočne

pokrstení?" alebo inými slovami „Kde a ako je odpustená naša vina?. Kde a ako získame očistenie od našich hriechov?" má jasnú odpoveď:

Prostredníctvom Ježiša na kríži!

Ježiš nazval svoju zástupnú smrť na kríži „krstom". Na kríži bol „pokrstený" on a na kríži sme „pokrstení" aj my. Jednoducho povedané: Na kríži sme očišťovaní od svojich hriechov, nie vo vode!

Pri slove „krst" myslíme hneď na vodu. V prvom rade a predovšetkým by sme však mali myslieť na kríž. „Krst", totiž „očistenie" od hriechov, prebieha na kríži. Na kríži Ježiš naplnil „všetku spravodlivosť."

Slovo „krst" má niekoľko významov, ktoré spolu súvisia. Zrekapitulujme si najdôležitejšie:

- Ján Krstiteľ krstil ľudí vo vode. Voda znamená „očistenie". Symbolika je jasná. Význam tohto krstu: Krst vodou vyjadruje pred Bohom a ľuďmi potrebu očistenia a odpustenia.
- Ježiš bol pokrstený vo vode. Význam tohto krstu: Ježiš vzal na seba naše hriechy.
- Potom bol Ježiš pokrstený na kríži. Význam tohto krstu: Ako Baránok Boží je Ježiš zástupnou obeťou za naše hriechy. Ježiš zomrel namiesto nás. Ježiš vytrpel náš trest! Svojou smrťou pre nás získal očistenie a odpustenie hriechu. Na kríži tiekla krv, v ktorej sa môže „vierou" umyť každý hriešnik.

Pojem „krst" sa vyskytuje v určitých súvislostiach. „Krst Duchom Svätým" pochopíme iba vtedy, keď si budeme všímať celý kontext. Teraz postúpime o krok ďalej a položíme si dôležitú otázku:

Čo teda na tomto biblickom pozadí znamená krst Duchom Svätým? Ako tomu rozumel Ján Krstiteľ?

DOKONANÝ A USKUTOČNENÝ KRST

KAPITOLA 3

Ježiš na kríži dokonal náš krst.

Táto terminológia je nám možno cudzia. Zriedkakedy počujeme v kázani slová, že Ježiš na kríži dokonal náš krst. Ale tak to hovorí Biblia. Častejšie asi počujeme, že „Ježiš na kríži dokonal očistenie od našich hriechov“. Ale to je to isté. Krst znamená očistenie.

Keď sa niekto spýta Boha: „Bože, čo mám urobiť, aby som bol očistený od hriechov?“ Boh mu odpovie: „Toto dielo bolo dokonané pred dvetisíc rokmi prostredníctvom Ježišovho krstu na kríži.“ Možno poviete: „Odvtedy prešlo už dvetisíc rokov! Ako môžem získať skutočné odpustenie dnes?“

Ako spojí Boh to, čo sa stalo vtedy, s tým, čo je dnes? Ako Boh premostí tých dvetisíc rokov tak, aby sa Ježišov krst na kríži stal v nás uskutočnenou, prežitou realitou? Celkom jednoducho! Prostredníctvom Ducha Svätého! Tak, ako to prorokoval Ján! Ide totiž o to, aby sa dielo dokonané na kríži stalo v nás ľuďoch prostredníctvom krstu Duchom Svätým skutočnosťou! Krst na kríži, teda „očistenie“ od hriechov, sa musí v nás ľuďoch stať skutočnosťou!

Medzi „dokonané“ a „uskutočnené“ je rozdiel. Krst na kríži je dokonaný pre všetkých; skutočnosťou sa však stal len v niekoľkých ľuďoch. Ľudia sa nechcú kajúcne obrátiť a veriť v Ježiša. Preto je Jánova príprava taká dôležitá! **Iba ten, kto sa kajúcne obráti k Bohu a naplno si uvedomuje potrebu očistenia, bude pokrstený Duchom Svätým.** To je dôvod, prečo Ježišovi apoštoli stále spomínajú Jánov krst, keď hovoria o krste Duchom Svätým. A tu sme pri pravom význame slov Duch a krst.

Krst Duchom Svätým je okamih, keď sa dokonané dielo kríža stáva v nás ľuďoch prostredníctvom Ducha Svätého skutočnosťou. Je to okamih, keď človek kajúcne uverí v Ježiša Krista, odvráti sa od života v hriechu a do svojho života prijme Ježiša. Potom prichádza Ježiš v Duchu Svätom a uskutočňuje v tomto človeku krst kríža. Človek pokrstený Duchom vie, že jeho vina je odpustená. Vďaka Ježišovej krvi je ČISTÝ!

Tento človek si nielen teoreticky uvedomuje, že Ježiš zomrel za hriechy sveta, ale pretože bol pokrstený Duchom, **Duch spôsobil, že sa to v jeho prípade stalo realitou. Vyznáva: „Ježiš je mojím obetným baránkom! Boh mi odpustil hriechy!“** Duch Boží očistil poškvrené a zlé svedomie, pretože tento človek uveril Duchu Božiemu, ktorý odhaľuje význam Ježišovej krvi.

- Kde sa teda odohráva moje očistenie, teda krst od hriechov? Odpoveď: Na kríži!
- Kto tento očisťujúci krst dokonal? Odpoveď: Ježiš Kristus.
- Kto je tým hlavným krstiteľom? Odpoveď: Ježiš Kristus.
- Ako sa dokonáný krst na kríži stáva v ľuďoch skutočnosťou? Odpoveď: Prostredníctvom Ducha Svätého.
- Čo je teda krst Duchom Svätým? Odpoveď: Je to okamih, keď človek vierou v obetného baránka prijme od Boha odpustenie.
- Čo sa deje, keď do svojho života prijímam vzkrieseného Ježiša? Odpoveď: Ježiš prichádza v Duchu. Prostredníctvom Ducha Svätého vo mne uskutočňuje krst na kríži a urobí si vo mne príbytok. Vierou som „ospravedlnený“.
- Čo tomu musí predchádzať? Úprimné pokánie, obrátenie a viera v evanjelium. To znamená, že k Bohu prichádzame s prosbou o očistenie a odpustenie a veríme v Ježiša, Baránka Božieho. Potom Boh môže v hriešnikovi uskutočniť dokonáný krst a očistiť ho, takže z človeka sa stáva svätý chrám.

Vidíte, ako sa postupne skladá celý obraz puzzle?

Pozor: Väčšina ľudí si myslí, že Ján pripravoval ľudí na Ježišov príchod. Alebo že pripravoval Ježišovo dielo na kríži. Robil aj to, ale robil aj oveľa viac! Svoj ďalekohľad musíme zaostriť trochu lepšie, aby sme videli ďalej! **Ján totiž pripravoval krst Duchom Svätým, lebo práve o ňom prorokoval, a to skôr, než poznal akúkoľvek súvislosť s obetným baránkom! Ján prorokoval o krste Duchom Svätým bez toho, aby vedel, čo to znamená. Keď zistil, čo to znamená, zvolal: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!“** Jasne vidíme, že krst Duchom Svätým sa nedá oddeliť od kríža a pokánia.

Udalosť na Turice a ďalšie biblické príbehy o tom, ako boli ľudia pokrstení Duchom Svätým, správne pochopíme vtedy, keď porozumieme teológii krstiaceho proroka.

Niektorým čitateľom sa v súvislosti s tým vynorí v mysli množstvo otázok. Hlavne tým, ktorým bola téma „krstu Duchom“ prezentovaná v úplne iných súvislostiach. V mnohých kruhoch je totiž rozšírený názor, že krst Duchom nesúvisí s odpustením hriechov. Vyplýva to z toho, že ľudia nepoznajú teológiu Jána Krstiteľa a Ježiša alebo ju vedome ignorujú.

Iní zas tvrdia, že krst Duchom je „druhá skúsenosť“ po obrátení, respektíve znovuzrození. Môže nastať napríklad o dva mesiace alebo o tri roky. V každom prípade je však oddelená od obrátenia. Biblia učí opak. Jasne nám ukazuje, že obrátenie, krst Duchom a znovuzrodenie je to isté. Poďme sa na to pozrieť dôkladnejšie.

OBRÁTENIE, KRST DUCHOM A ZNOVUZRODENÍ

KAPITOLA 4

Pojmy **obrátenie**, **krst Duchom** a **znovuzrodenie** označujú tú istú udalosť. Sú to rôzne stránky tej istej veci. Jednoducho by sme to vyjadrili takto:

- Obrátenie je to, čo musíš urobiť ty.
- Krst Duchom Svätým uskutočňuje Boh, keď sa vierou obrátiš.
- Výsledkom tvojho obrátenia a krstu Duchom Svätým je znovuzrodenie. Ako Božie dieťa začínaš nový život s Bohom Otcom.

Je to veľmi jednoduché. Tieto tri veci predstavujú jednu udalosť. Ide o to, čo musíš urobiť ty, čo robí Boh a čo je výsledkom oboch. Neexistuje krst Duchom Svätým bez úprimného obrátenia. Neexistuje znovuzrodenie bez odpustenia hriechov a obrátenia. Nikto sa ešte úprimne neobrátil bez toho, aby zároveň nezískal odpustenie hriechov a nenarodil sa znova. Nikto nebol skutočne pokrstený Duchom Svätým, ak sa úprimne neobrátil. Je to nezmysel, že človek sa dnes obráti a znovuzrodí a až po rokoch je pokrstený Duchom. Také „obrátenie“ neexistuje. Ešte bláznivejšie sú teórie, že pri obrátení človek získava trochu Ducha Svätého a pri druhej skúsenosti dostane zvyšok. Duch Svätý nie je „hromada“, ktorá sa dá rozdeliť. Duch Svätý je Osoba (!), s ktorou buď žijeme, alebo nie. O tom budeme hovoriť neskôr.

OČISTENIE CHRÁMU A KRST DUCHOM SVÄTÝM

KAPITOLA 5

Dôkaz o tom, že krst Duchom Svätým patrí k pokániu a obráteniu a predchádza znovuzrodeniu, nachádzame v evanjeliu učeníka Jána. Pozorne si prečítajte Jánovo evanjelium. Nejde pritom len o náhodne zoradené príbehy, dokonca nie vždy v chronologicky správnom poradí, ale o vybrané Ježišove zážitky a posolstvá, ktoré majú určitý zmysel a cieľ. Ich poradie Ján vedome určil. Kto pozná Bibliu, určite si všimol, že Ján sa svojím myslením líši od ostatných evanjelistov. Ján bol extrémne komplexný mysliteľ. **Pri čítaní si určite všimnete, že prostredníctvom Ježišových činov Ján predstavuje teologické témy, a to vo vedome zvolenom poradí!** Ježiš často ľuďom rozprával podobenstvá, aby im niečo objasnil. Ján nám rozpráva Ježišove zážitky, aby nám nimi niečo ukázal. Pozrime sa na ne dôkladnejšie. V prvých štyroch kapitolách Ján zvestuje posolstvo evanjelia prostredníctvom „obrazov“ a „zážitkov“, ktoré doplnil veľmi dôležitými teologickými témami zoradenými do určitej postupnosti. Jánove rozprávania majú v prvých kapitolách jeho evanjelia takéto poradie: Ježišovo božstvo, teológia krstu Duchom Svätým, téma obrátenia, téma krstu Duchom Svätým, téma znovuzrodenia, téma duchovného života v plnosti - a stále znovu téma „Ježiš - obetný baránok, Ježišova krv, Ježišov kríž...“ Pozrime sa na to bližšie.

- V prvej kapitole začína Ján svoje evanjelium Ježišovým božstvom. Boh je Slovo a Slovo sa stalo telom. Potom sa cielene dostáva k dôležitému bodu: Ježiš je Baránok Boží. Ďalej k téme poznania a vyznania hriechov, potrebe odpustenia hriechov, k téme pokánia - a k ohláseniu a teológii krstu Duchom Svätým.
- Druhá kapitola sa začína príbehom o svadbe v Káne. Prečo práve tento príbeh? Prečo ostatní evanjelisti o tomto začiatku Ježišových skutkov nič nehovoria? Ján sem tento príbeh zaradil zámerne. Po téme „Baránka Božieho“ chcel bezprostredne vyzdvihnúť dôležitosť Ježišovej krvi. Ježiš bol na svadbe, ale ľudia si ho nevšimnú. Neporozumeli krstiacemu Jánovi, ktorý ukazoval na Ježiša a zvestoval Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta. Zostali povrchno nábožní. Usudzujeme to z toho, že majú pripravené nádoby na očisťovanie. Myslia si, že počas hostiny môžu zhrešiť. Majú pripravené „nádoby na očisťovanie“, aby sa potom mohli umyť od hriechov. Mnohí ľudia rozmýšľajú podobne. Myslia si, že môžu zneužívať Božiu milosť. Nepoznajú

Ježiša. „Môžem pokojne hrešiť. Boh mi odpustí. Pôjdem jednoducho k Večeri Pánovej alebo na spoveď...“ Ježiš im túto možnosť povrchného očistenia berie, keď premení vodu určenú na očisťovanie na víno. Tým nám ukazuje, že povrchné náboženstvo sa musí skončiť - v Ježišovej krvi. Posolstvo: Právě očistenie je možné len v Ježišovej krvi. Boh očakáva pravé pokánie znázornené Jánovým krstom. Neprijíma nijaké povrchné „odpúšťajúce náboženstvo“ - znázornené svadbou v Káne - ako plášť pre život v hriechu. Jánove rozprávania majú zmysluplné poradie. Z posolstva jednotlivých udalostí vyplýva zvesť evanjelia ukrytá v Ježišových príbehoch. Ani ďalšia príhoda, očistenie chrámu, tu nie je náhodne! Ostatní traja evanjelisti rozprávajú o očistení chrámu až ku koncu Ježišovho pôsobenia. Ján o ňom podáva správu hneď na začiatku, pretože práve v tomto bode chce tým niečo povedať. Svadba v Káne a očistenie chrámu majú práve v tomto poradí odovzdať dôležité posolstvo.

- **Ježiš očisťuje chrám! To je obraz krstu Duchom Svätým!** O čo ide v tomto príbehu? Ježiš je v centre židovského náboženstva, v Božom chráme. Vidí však, že viera v Boha je veľmi povrchná. Tam, kde by mala byť svätosť, vládne hriech. To, že v chráme prebiehali povrchné obrady, bolo znamením celkového nasmerovania ľudského srdca. Ježiš horlí za to, aby bol Boží dom čistým domom modlitby. Aj my ľudia máme byť svätým chrámom, v ktorom býva Boh! Ježiš rázne očistil Boží chrám. Peňazomencom poprevracal stoly a bičom vyhnal všetkých z Božieho chrámu von. **Táto udalosť je obrazom krstu Duchom. Ježiš horlivo očistí svoj chrám!** Pri čítaní Biblie jasne rozpoznávame príklady a symboly, ktoré nám chcú pomôcť pochopiť, o čo Bohu ide. O čo ešte ide v súvislosti s chrámom? Pavol to opisuje takto:

„A vari neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele.“ 1Kor 6,19.20

To je Ježišovým cieľom. Keď učeníci obdivovali chrám z kameňov, Ježiš im oznámil, že tento chrám bude zničený. Ježiš mal totiž iný plán! Chrám je v konečnom dôsledku symbolom nás ľudí, ktorých chce Ježiš očistiť, aby v nás mohol prebývať Boží Duch. Ty a ja by sme mali byť Božím svätým chrámom! **Ježiš vyhnal z chrámu povrchnú nábožnosť a všetko hriešne. To isté sa deje aj pri krste Duchom Svätým. Ježiš prichádza do nášho života a „ohňom a Duchom“ ho očisťuje od každého hriechu.** Ako Ježiš očistil chrám, tak chce očistiť aj nás! Práve

to je Jánovým posolstvom. Ježiš nás chce Duchom očistiť od hriechu a povrchného náboženstva. Chce nás urobiť chrámom naplneným Duchom.

Príbehy v Jánovom evanjeliu sú dôkladne zoradené. Po téme pokánia, obrátenia a význame krvi predstavuje tému krstu Duchom Svätým. Až potom otvára tému znovuzrodenia!

- V tretej kapitole sa Ježiš rozpráva s Nikodémom o znovuzrodení, novom živote s Bohom. Ježiš hovorí, že sa musíme narodiť z vody a z Ducha, ak chceme vidieť Božie kráľovstvo a vstúpiť doň. „Vodou“ potvrdil Ježiš Nikodémovi všetko to, čo krstom vodou učil Ján: pokánie a obrátenie. Nikodém bol farizej. Farizeji sa nechceli dať pokrstiť. Ježiš sa však nevyhýba tejto téme. Keď hovorí o Duchu, vidí v budúcnosti uskutočnenie „krstu na kríži“ v nás ľuďoch. Posolstvo: Keď sme sa naozaj kajali, obrátili a prijali Ducha Svätého, ktorý očisťuje, narodili sme sa znova a boli obživení skrze Boha - pre Boha -, aby sme žili s Bohom! V celkovom kontexte to znamená: Kto sa obrátil k Bohu a verí v Ježiša, Baránka Božieho, ten je pokrstený Duchom Svätým a znova sa narodil. V tejto kapitole Ján celkom jasne cituje Pána Ježiša, ktorý hovorí o svojom vyvýšení na kríži, ako Mojžiš vyvýšil hada... V centre je kríž! Vždy!
- V štvrtej kapitole Ján rozpráva o živote v plnosti Ducha, ktorý nasleduje po pokání / obrátení, krste Duchom a znovuzrodení. Ježiš sa rozpráva so ženou pri studni. Posolstvom tohto príbehu je: Pravé uctievanie sa neodohráva na nejakej špeciálnej hore alebo v nejakej náboženskej budove v nejaké zvláštne dni v roku, ale v Duchu a pravde. Je to skutočný, naplňujúci životný štýl. S Bohom by sme mali žiť všade. Všade byť pod vplyvom jeho Ducha. **Boh je Duch** a túži mať ctiteľov, ktorí ho uctievaajú v Duchu a v pravde.

Objavili ste tieto posolstvá v Ježišových príbehoch? Všimáte si ich poradie a čo nám ním Ján chcel povedať? Na začiatku téma pokánia / obrátenia, potom význam krvi, krst Duchom Svätým, znovuzrodenie a následne život v Duchu. Evanjelista Ján nenapísal nijakú suchú učebnicovú teológiu, akých dnes máme veľa.

Prostredníctvom Ježišových príbehov zvestoval čitateľom evanjelium. Stačí si tieto kapitoly v pokoji prečítať a nechať Ducha Božieho pôsobiť na naše srdce. Tak prebieha názorné kázanie evanjelia.

Obrátenie, krst Duchom Svätým a znovuzrodenie sú to isté - a vedú k životu v Duchu! Obrátenie je to, čo musíme urobiť my; krst Duchom Svätým je to, čo robí

Boh, keď sa úprimne obrátíme; znovuzrodenie je výsledkom oboch: začal si nový život s Bohom v Duchu! Je to také jednoduché...

Nechcime pochopiť krst Duchom Svätým oddelene od Jána Krstiteľa a diela na kríži. Je nezmyselné a nebiblické oddeľovať krst Duchom Svätým od obrátenia a znovuzrodenia.

Kto oddeľuje krst Duchom Svätým od obrátenia a znovuzrodenia, zbavuje obrátenie a znovuzrodenie ich podstaty! Aký význam totiž majú bez očistenia od hriechov prostredníctvom Ducha Svätého?!

Kto oddeľuje krst Duchom Svätým od obrátenia a znovuzrodenia, ignoruje teológiu štyroch hlavných postáv Biblie: Jána Krstiteľa, učeníka a neskoršieho evanjelistu Jána, Pavla - a samotného Ježiša!

PRAVÉ A FALOŠNÉ OBRÁTENIE

KAPITOLA 6

Mimochodom, čo je vôbec obrátenie? Niektorí ľudia hovoria o „drahej skúsenosti“. Vychádzajú z toho, že existuje prvá skúsenosť. Myslia tým obrátenie a znovuzrodenie (oddelené od krstu Duchom Svätým). Žasol som nad tým, čo títo ľudia zväčša chápu pod pojmom „obrátenie“. **Často nerobia nijaký rozdiel medzi „poznaním, že existuje Boh“ a skutočným odvrátením sa od hriechu.** Ľudia sa mylne domnievajú, že Boh je spokojný s tým, keď niekto „vie“, že existuje. Alebo keď „vie“, že je láskavý a milostivý. **Biblia však robí nebotyčný rozdiel medzi poznatkami o Bohu a obrátením!**

Adam vedel všetko o Bohu, „veril“ v Boha, dokonca chcel byť ako Boh! Musel však z raja odísť, pretože voči Bohu nemal správny postoj! Vedel všetko, ale obrátil sa Bohu chrbtom!!!

O kúzelníkovi Šimonovi sa v Biblii hovorí, že „veril“. Dokonca bol pokrstený vo vode. Po ničom netúžil viac, ako po „moci Ducha Svätého“! Ale Peter zhodnotil jeho postoj slovami, ktoré azda ani nemôžu byť horšie(!): nie je obrátený, ale „plný horkej žlče a v putách neprávosti“ (Sk 8,13-24)!

Spoločenstvá, ktoré hovoria o druhej skúsenosti, často považujú vieru v Ježišovo meno za hlavné kritérium obrátenia. Je pravda, že sme a môžeme byť zachránení jedine vierou v Ježiša a že v nijakom inom mene nie je spása. ALE Ján hovorí aj to, že mnohí uverili v Ježišovo meno, pretože videli znamenia, ktoré robil. Ježiš sa im však

nemohol zverovať, pretože videl, čo majú vnútri Ján 2,23-24). Nenachádzal tam úprimné obrátenie. Ľudia verili v Ježišovo meno, pretože videli znamenia a zázraky, ale robili si falošné nádeje. Spájali Ježišovo meno s falošnými predstavami. Verili v politické oslobodenie. V politického Mesiáša! Zázraky interpretovali nesprávne. Mysleli si, že Boh je s nimi nanajvyšš spokojný a žehná im. Verili, že ich uzdraví, že budú bohatí a zvíťazia nad Rimanmi. Verili v Ježišovo meno, ale neodvrátili sa kajúcne od svojich hriechov. Necháпали evanjelium o Božom kráľovstve. Takáto „viera v Ježišovo meno“ nezachraňuje. Podobne „veril“ aj Šimon, a predsa bol ďaleko od obrátenia, krstu Duchom Svätým či znovuzrodenia! Nie každý, kto verí v Ježišovo meno, bude „spasený“, ako tvrdia mnohí.

Ježiš povedal, že sú ľudia, ktorí „vo viere“ vyhánajú démonov a prorokujú, ale Ježiš s nimi nechce mať nič spoločné, pretože svoj život nechcú zosúladiť s Božou morálkou (Mat 7,21-23).

Jakub dokonca píše, že aj démoni „veria“ (Jak 2,19). Majú však nepochybný dôvod triasť sa!

Vidíme teda, že nie každý, kto verí v Ježišovo meno a hovorí o znameniach a zázrakoch, je obrátený, respektíve spasený!

Musím povedať, že nemôžem pochopiť, ako sa tieto veci dnes ignorujú, keď o tom Biblia jasne hovorí. Chce nás totiž varovať. Dnes je situácia taká, že „bratom“ je každý, kto jednoducho iba „verí“. Ale čomu verí a či je skutočne obrátený a žije v posvätení, to nikoho nezaujíma.

To, čo majú všetci v uvedených veršoch spoločné, je, že „veria“ v Boha, ale nechcú sa k nemu obrátiť a žiť svätý život! Takáto viera je mŕtva a zostáva mŕtvou. Takáto viera nezachraňuje! Je jedno, koľko lásky človek vyznáva, ako veľmi usiluje o dar Ducha Svätého (Šimon) alebo koľko zázrakov a znamení prežíva (Ján 2,23). Dokonca je jedno, koľko „duchovných služobností“ vykonáva (Mat 7,21). V skutočnosti nijakú duchovnú službu nekoná, ale žije v modernej náboženskej ilúzii a klame seba aj iných.

Bez pokánia a odvrátenia sa od hriechu je viera v Ježiša mŕtva. Je jedno, akú pozíciu a autoritu má človek v kresťanských kruhoch. Práve vtom tkvie jadro problému.

Dnes ľudia hromadne pokladajú za obrátených a „zachránených“ tých, ktorí sa možno nikdy neobrátili!?

Dnes sa v masovom meradle odohráva presne to, čo je napísané v Biblii. Bol som na niekoľkých stretnutiach, kde boli niekolkí ľudia vyhlásení za uzdravených. Potom sa zhromaždených spýtali, kto chce byť zachránený. Stačí len uveriť v meno Ježiš! Mnohí chceli byť spasení a „uverili v meno Ježiš"! Ale evanjelium, kríž, obrátenie, posvätenie... NIČ také sa tam nespomínalo! **Možno je to práve to, o čom sa píše v Mat 7,21 a Ján 2,23. Ľudia konajú v Ježišovom mene znamenia a zázraky, čím zvedú ďalších, ktorí „uveria v jeho meno", pretože vidia znamenia a zázraky. Majú však falošné a sebecké nádeje, napríklad na magické bohatstvo. Ježiš sa im však nemôže zveriť, pretože vidí do ich srdca. To, čo mnohí považujú za „prvú skúsenosť", je často pravý opak! Sú oklamaní! Nie je to prvý krok (obrátenie) správnym smerom, ale zlým!**

Netvrdím, že je to tak vždy a všade. Chcem len upozorniť na určitý problém, ktorý je veľmi rozšírený.

Navštívil som množstvo „bohoslužieb" a konferencií tohto typu. Nepočul som jediné kázanie na tému obrátenia. Keď som ľudí vyzýval k obráteniu, zazerali na mňa. Mnohí ma odmietli ako „zákonníka". Ako si potom môže niekto myslieť, že ľudia pritom prežívajú obrátenie? Môžu byť výnimky. Ale nemýlim sa, keď tvrdím, že v takýchto kruhoch je pravé biblické evanjelium vytlačené inými prvkami.

Pravda je, že často sa hovorí o druhej skúsenosti, hoci chýba „prvá skúsenosť"!

Hovoríme o široko rozšírenom fenoméne, keď sa „krst Duchom Svätým" káže ako druhá skúsenosť bez toho, aby sa vôbec spomenulo pravé obrátenie. V týchto kruhoch „evanjelium" často už ani neexistuje. Mnohí „kazitelia" celkom otvorene hovoria, že žijeme v novej dobe. Novej dimenzii Ducha. Téma kríža je minulosťou. Sloboda! Plnosť! Bohatstvo! Láska! Pohoda! Krst Duchom Svätým!...

Biblia učí niečo iné. Jej ústrednou témou je obrátenie. Nejde len o vieru v existenciu Boha, či o poznanie, že Boh je láska. Vedel to Adam aj satan, keď sa od Boha odvrátili, aby sa sami realizovali! To isté robia mnohí dnes. Ospevujú Božiu lásku a potom idú domov, aby pokračovali vo svojej hriechnej sebarealizácii. Diabolské náboženstvo.

Viera v Božiu existenciu, lásku a milosť nie je nič viac a nič menej než predpoklad obrátenia, ale nie je to ešte samotné obrátenie!

Existuje pravé a falošné pokánie. Mnohí ľudia bedákajú nad hriechom, ale nepustia sa ho. Niektorí trpia dôsledkami hriechu a myslia si, že je to pokánie. Môže

to byť len rýdze sebecko, nie obrátenie. Je jedno, čo si myslíme a ako to myslíme. Ak stále milujeme hriech alebo nechceme za hriech uznať to, čo za hriech považuje Boh, nemôžeme hovoriť o obrátení.

Mnohí chcú s Bohom uzavrieť „obchod“. Chcú konať dobré skutky, dávať dary či slúžiť, ak si budú môcť ponechať svoj jediný obľúbený hriech. Namýšľajú si, že teraz je Boh s nimi určite spokojný, pretože robia to a ono... Môžu sa stať váženými a zastávať v cirkvi vysokú pozíciu... Ale nie sú obrátení. To je spravodlivosť zo skutkov bez vyhliadky na požehnanie. S Bohom nie je možný nijaký taký „obchod“!

Ježiš zaplatil najvyššiu cenu, aká existuje, aby nás skrz-na- skrz posvätil. Kto to nechce, ten je úplne sebecký a stratený!

Existujú ľudia, ktorí zanechajú hriech, pretože majú strach z pekla, z následkov toho, že budú pristihnutí. Boja sa zdravotných či finančných škôd alebo rozbitých vzťahov, keby v tom hriechu pokračovali. Ale nemajú k hriechu skutočný odpor. Nerozoznávajú, ako veľmi je Boh a jeho zákon hodný lásky, neuvedomujú si brutalitu, ohavnosť a diabolské pôsobenie, ktoré so sebou hriech prináša. Vidia len trest a následky. Ak by sa toto odstránilo, v hriechu by pokračovali. Toto nie je obrátenie.

Pri pravom obrátení ide o to, že človek si uvedomuje Božiu dobrotu a to, aký odporný je satan a hriech. Človek sa od satana a hriechu odvráti a obráti sa k Bohu - vo viere -, a to dobrovoľne a z presvedčenia.

Kto sa skutočne obráti, ten nesmúti za hriechom, ale chce odeň utiecť, podobne ako človek, ktorého niekto drží pod studenou sprchou. Čím skôr chce vyskočiť a utiecť. Môžete sa snažiť zadržať ho, ale on chce s hriechom skoncovať, pretože si uvedomuje nádheru svätého života.

Kto sa skutočne obráti, prežíva utrpenie a zármutok. Je mu ľúto, ako žil (Rim 6,21; 2Kor 7,9). Vďaka pokániu a obráteniu a vierou v Ježiša, Božieho Baránka, prežíva „obrátený človek“ pri svojom obrátení krst Duchom Svätým. Jeho srdce naplní nesmierna radosť z nového života, ktorý sa nanovo buduje na odpustení a vzťahu s Bohom. V mnohých kresťanských spoločenstvách je pravdou opak. Keď ľudia počuli, že uveril bývalý majster v kulturistike, vyhadzovač a motorkár, pozývali ma do svojich zborov. Na môj veľký úžas niektorí „usporiadatelia“ chceli, aby som rozprával príbehy zo svojho „starého života“, ktorý sa mi medzitým zhnusil. „Zmlátil si veľa ľudí? Poznáš mafiu?“... Hlad po zle! Oči poslucháčov otvorené dokorán! Otvorené ústa! „Cool!“... Z nádhery obrátenia neboli až takí nadšení. To sú bohoslužby, pri ktorých sa vzdáva pocta satanovi, nie živému Bohu.

Boh dal Pavlovi konkrétne poverenie:

„Vytrhol som ťa z tohto ľudu aj spomedzi pohanov, ku ktorým ťa posielam, aby si im otvoril oči, aby sa odvrátili od tmy k svetlu a od satanovej moci k Bohu, a tak dosiahli odpustenie hriechov a účasť medzi tými, ktorí sú posvätení vierou vo mňa.“ Sk 26,17-18

Boh očakáva konkrétne odvrátenie od satana a hriechu. Väčšina z tých, ktorí sa nazývajú kresťanmi, neveria, že satan existuje, preto sú slepí voči hriechu. Je pozoruhodné, že zrejme veria Bohu, prečo teda nie v satana? Pravda je, že neveria v Boha, v poslanstvo Písma, ale svojej vlastnej náboženskej interpretácii. Nie sú obrátení. Pre nich je satan niekto, kto stojí s vidlami v pekelných plameňoch alebo kto straší iba v ich teológii ako padlý anjel atď. Ale nezažili ho. To je znamením, že sú slepí voči hriechu. Uvedomujú si niektoré nehorázne a brutálne hriechy vo svete, ale si neuvedomili svoje vlastné otroctvo satanovi a hriechu. Kto sa obráti, vie, aký reálny je satan! Uvedomuje si, že ho zvädzal k hriechu. Pozná satanov hlas vo svojich myšlienkach, ktorý mu hovorí niečo urobiť a niečo nechať tak. Satan je bližšie, než si myslíme. Často nám podsúva svoje myšlienky a my si to ani nevšimneme. Považujeme ich za svoje vlastné! **Kto však nedokáže rozoznať satanové vnuknutia od svojich vlastných myšlienok, ten je ďaleko od obrátenia!** Peter vedel, ako rýchlo môže človek sadnúť satanovi na lep, aj keď to myslí naozaj dobre (Mat 16,21- 23). Preto pred ním dôrazne varuje (1Pet 5,8).

Kto neverí v existenciu satana, neverí v skutočnosti ani v Boha Biblie. „Verí“ možno Bohu, hovorí možno o Ježišovi, ale to sa deje vo všetkých náboženstvách a ezoterických kruhoch!

Učenci strávili s Ježišom tri roky. Zažili vzkrieseného Pána a osobne v ňom rozpoznali Boha! Ale kde je v Biblii napísané, že sa vtom čase obrátili? Rozpoznávali v Ježišovi Boha, ale nerozumeli evanjeliu. Nevedeli, čo Boh od nich chce! To všetko si museli dať dokopy v priebehu oných štyridsiatich dní vyučovania tak, aby sa mohli rozhodnúť, či sa chcú obrátiť, alebo nie. O tom ešte budeme hovoriť. Najprv sa však pozrieme na ďalší pádný dôkaz toho, že krst Duchom Svätým nie je nijaká „druhá skúsenosť“.

DÔLEŽITÉ BIBLICKÉ TEXTY O KRSTE A DUCHU

KAPITOLA 7

Biblii sú určité pasáže, ktoré priamo opisujú krst Duchom Svätým, ktorý ľudia subjektívne prežívajú. Napríklad Turíce alebo príbeh o stotníkovi Kornéliovi. Biblia uvádza konkrétne fakty, no niektoré veci sa odohrávajú neviditeľne. A tak sa vynára otázka: Čo sa vtedy skutočne deje? Ako to máme interpretovať? Celkom jednoducho. Biblia vysvetľuje samu seba. **V Biblii existujú iba tri miesta, v ktorých sú slová „Duch“ a „krst“ uvedené spolu.** Musíme im porozumieť, aby sme pochopili, čo sa v týchto príbehoch pri krste Duchom Svätým odohráva, viditeľne aj neviditeľne.

prvom rade tu ide o otázku, kto krstí Duchom:

„Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívať na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom Svätým.“ Ján 1,33

Odpoveď: Je to Ježiš, kto krstí Duchom Svätým.

Potom ide o súvislosť medzi pokáním a krstom Duchom Svätým:

„Ja vás síce krstím vodou na pokánie, ale ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja. Nie som hoden ani len nosiť mu sandále. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.“ Mat 3,11

Ďalej ide o súvislosť medzi krstom Duchom Svätým a členstvom v cirkvi. A toto je nesmierne dôležité!

„Tak totiž, ako je jedno telo a má mnoho údov, a všetky údy tela, hoci je ich mnoho, tvoria jedno telo, tak aj Kristus. Veď my všetci sme boli pokrstení jedným Duchom v jedno telo, či Židia, alebo Gréci, či otroci, alebo slobodní; a všetci sme boli napojení jedným Duchom.“ 1 Kor 12,12-13

Najmä tieto posledné verše jasne odporujú myšlienke druhej skúsenosti. „Teória druhej skúsenosti“ totiž naznačuje, že obrátením a znovuzrozením sa ľudia stanú členmi cirkvi a potom, možno po niekoľkých mesiacoch alebo rokoch, musia byť pokrstení Duchom Svätým.

Pavol tu jasne hovorí, že ľudia sa stávajú členmi cirkvi pri krste Duchom Svätým!

Keď týmto trom biblickým miestam porozumieme ako celku, potom pochopíme nasledujúce posolstvo:

Keď sa kajáme a vo viere obrátíme, Ježiš nám odpustí hriech tak, že nás pokrstí Duchom Svätým. Tým sa stávame údmi jeho tela - cirkvi - a začíname nový život s Bohom.

Je to celkom jednoduché. Krst Duchom Svätým je súčasťou tejto udalosti a nenastáva ako „druhá skúsenosť“ až po rokoch členstva v cirkvi! Pavol tu protirečí „teóriu druhej skúsenosti“.

Existujú biblické texty, ktoré toto podporujú bez toho, aby spolu uvádzali slová krst a Duch. Z kontextu jasne vyplýva, že sú v nich obsiahnuté témy obrátenia, krst Duchom a znovuzrodenie. Napríklad v Petrovom liste:

„A tak očistiac svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky. Lebo každé telo je ako tráva a každá sláva človeka ako kvet trávy; tráva uschla, a jej kvet opadol; ale slovo Pánovo zostáva na vety. A to je to slovo, ktoré sa vám zvestovalo.“ 1Pet 1,22-25

Peter opisuje súvis medzi obrátením, krstom Duchom Svätým a znovuzrodením. Počujeme evanjelium a prostredníctvom Ducha sme očistení, keď ho aj poslúchame, teda keď sa obrátíme. Tak sme znovuzrodení a milujeme bratov. Znova tu vidíme kompletnú a jednoduchú súvislosť medzi kázaním evanjelia, obrátením, krstom (očistením) Duchom Svätým, znovuzrodením a výsledkom: životom (láskou) v cirkvi. Tieto veci patria nerozlučne k sebe!

Zistili sme teda, že krst Duchom Svätým nie je druhá skúsenosť, ale ústredné jadro „prvej skúsenosti“!

Doteraz sme hovorili o teológii krstiaceho proroka, evanjeliovej zvesti evanjelistu Jána, Pavlovej teológii a niekoľkých ďalších veciach. Pomaly sa blížime k vyliatiu Ducha Svätého na Turice, aby sme pochopili, čo sa vtedy vlastne stalo.

OD JEŽIŠOVHO KRSTU VODOU PO KRST NA KRÍŽL

KAPITOLA 8

Prvým Ježišovým verejným vystúpením u Jána je krst. Prvé, čo Ježiš urobil, spočívalo v tom, že na seba vzal hriech sveta. Posledným Ježišovým verejným činom bolo, že ako Baránok Boží zomrel za hriechy sveta. **Všetko! Celý jeho verejný život a pôsobenie sú orámované témou odpustenia hriechov.** Tému krstu Duchom Svätým orámoval Ján slovami „Baránok Boží“.

Ježiš uzdravoval, aby upozorňoval na odpustenie hriechov (Mat 9,2). Pri viacerých príležitostiach ľuďom odpustil ich hriechy. Neboli to len prázdne slová. Dokonca aj cestou na kríž odpúšťal hriechy, aby tam zomrel práve za hriechy, ktoré ľuďom odpustil. Stále a všade bol Ježiš Baránok Boží, ktorý na seba berie hriechy sveta a nesie ich na kríž. **Nijaký príbeh v Biblii nepochopíte správne, ak ho oddelíte od kríža - a už vôbec nie „krst Duchom Svätým“.** Na kríži bolo dokonané naše očistenie od hriechov, náš „krst“, ako to nazval Ježiš.

„Je dokonané!“ Ján 19,30

Táto časť diela bola teda dokonaná. Ale Ježiš ešte neskončil. Jeho dielo ešte nebolo hotové ani v jednom človekovi. Proroctvo proroka Jána sa ešte nenaplnilo. Nikto ešte nebol pokrstený

Duchom Svätým. Od krstu na kríži musí dôjsť ku krstu Duchom Svätým. Dielo kríža sa musí uskutočniť v nás - ľuďoch.

MEDZI ZMŔTVYCHVSTANÍM A TURÍCAMI

KAPITOLA 9

Teraz sa pozrime, čo bolo potrebné, aby sa dokonané dielo mohlo stať v ľuďoch skutočnosťou. Je to dôležité, ak chceme vedieť, čo je „predpokladom“ krstu Duchom Svätým. Stretávame sa tu s niektorými veľmi zaujímavými vecami, ktoré sú zároveň výzvou.

Téma obrátenia

Po troch dňoch vstal Ježiš z mŕtvych. Hneď začal učenikom ukazovať biblické súvislosti, týkajúce sa jeho ukrižovania. Týmto „štúdiom“ im otvoril oči (Luk 24,44-49). Dovedy evanjeliu nerozumeli. Počas štyridsiatich dní tieto súvislosti

prehlboval a učeníkov vyučoval (Sk 1,3). Ale vedieť nerovná sa veriť. Poznanie je predpokladom toho, aby sme mohli uveriť a obrátiť sa.

Vďaka tomu učeníci pokročili v „poznání“ tak ďaleko, že Ježiš mohol pokračovať vo svojom „diele“. Chcel sa vrátiť k Otcovi, aby dokonané dielo kríža uskutočnil v tých, ktorí veria. Na to ich Ježiš pripravoval. Ku konci týchto štyridsiatic dní v Biblii čítame:

„Raz, keď s nimi stoloval, prikázal im: Z Jeruzalema neodchádzajte, ale očakávajte splnenie Otcovho prísľubu, o ktorom ste odo mňa počuli: Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.“ Sk 1,4.5

Ježiš považoval za nesmierne dôležité, aby učeníci pochopili súvislosť medzi Jánovým krstom vodou a krstom Duchom. Čítame, čo ich Ježiš štyridsať dní učil. Hovoril im o Jánovom krste, o kríži a o krste Duchom Svätým - v súvislostiach!

Predtým Ježiš strávil s učeníkmi tri roky, počas ktorých nechápali veci správne alebo si ich mylne vykladali. Turice s vyliatím Ducha boli pred dvermi. Ježiš sa snaží, aby sa na prichádzajúce udalosti dívali zo správnej perspektívy, aby si ich neinterpretovali mylne. Pripomína im pôsobenie Jána Krstiteľa. Nadväzuje na to, čím vytvára priamu súvislosť medzi krstom vodou a prichádzajúcou „mega udalosťou“ - vyliatím Ducha. Ján predpovedal krst Duchom, ktorý sa má čoskoro stať skutočnosťou. „Krst Duchom“ nikdy nesmieme oddeľovať od obrátenia a odpustenia hriechov! Ježiš na to kladie veľký dôraz!

Učeníci to nutne potrebovali vedieť. Prečo? Pretože dovtedy vôbec nerozumeli spásu a dielu vykúpenia. Veľmi skoro vo svojom nasledovaní rozpoznali, že Ježiš musí byť Mesiáš, ale titul „Mesiáš“ spájali s mylnými predstavami. Ľud chápal tieto zasľúbenia nacionalisticky. Očakával vyslobodenie spod nadvlády Ríma. Božie kráľovstvo si predstavovali ako pozemskú mierovú ríšu bez pohanských národov. Ako odmenu čakali od Ježiša bohatstvo a najvyššie pozície po jeho boku! Učeníci skoro uverili, že Ježiš je Mesiáš, ale veľmi dlho nechápali, že tento Mesiáš má v úmysle niečo iné, než očakávali!

Tak je to aj dnes. Mnohí veria v Ježiša Krista, ale s vierou v Ježiša spájajú veci, ktoré sú chybné alebo jednostranné - tiež v súvislosti s krstom Duchom. V mnohých cirkvách a na mnohých konferenciách sa prekrúca Božie slovo! Boh sa pre nás stal chudobný, aby sme my jeho chudobou zbohatli!

Verte! Vezmite si úver a kúpte si vilu a limuzínu! Boh vašu vieru odmení!... To sú bludy! Pavol hovorí, že od bohatstva máme utekať, že chamtivosť je modloslužba atď. Práve v týchto kruhoch je veľmi rozšírený „falošný krst Duchom Svätým“.

Čo predovšetkým spájaš s menom Ježiš?

Anjel jasne povedal, s čím je spojené meno Ježiš:

„... dáš mu meno Ježiš, lebo on zachráni svoj ľud z jeho hriechov.“ Mat 1,21

Meno Ježiš priamo súvisí so záchranou od hriechov. Ježiš vedel, že ľudia za ním prichádzajú s mylnými očakávaniami. Keď šlo o uzdravenie, prišli všetci. Ježiš to však nepovažoval za najdôležitejšie. Oveľa dôležitejšie bolo odpustenie hriechov (Mat 9,2). Keď v ňom videli vodcu, ktorý by ich viedol proti Rimanom, eufória bola veľká. Ježiša chceli urobiť kráľom. Ježiš však utiekol. Keď začal hovoriť o veciach, ktoré boli oveľa dôležitejšie, ľudia ho opustili. Jeho najbližší mu nerozumeli ani slovo (Ján 6; Mat 16). Tak je to aj dnes. Vyzývame k prebudeniu! Chceme, aby boli všetci uzdravení. Prosperita! Naplnenie Duchom Svätým!... Volajte všetci haleluja! Amen! Keď prídeš s krížom, obrátením, posvätením a s Božím zákonom, každý je „bez inšpirácie“.

Ježiš sa spýtal svojich učeníkov, za koho ho ľudia pokladajú. Niektorí ho považovali za Eliáša, iní za Jána Krstiteľa, ktorý bol medzitým zavraždený. Peter vyznal, že Ježiš je Mesiáš... Ježiš sa potešil, že Peter ho nazýva Mesiášom. Biblia však jasne hovorí, že Peter titul Mesiáš vôbec nespájal s krížom. Učeníci a ich súčasníci videli v Mesiášovi politického osloboditeľa! Preto sa Ježiš na jednej strane tešil, že ho Peter nazýva Mesiášom, ale na druhej strane im musel **čo najprísnejšie zakázať hovoriť to iným!** Učeníci by totiž kázali politického Mesiáša! V dôsledku falošných očakávaní by to priviedlo národ do chaosu!

Keď učeníci uverili, že Ježiš je Mesiáš, Ježiš mohol postúpiť o krok ďalej a vysvetliť im, čo pravý Mesiáš urobí! Ježiš im rozprával o blížiacom sa utrpení v Jeruzaleme, o svojej smrti... Ale učeníci tomu nerozumeli. To sa nesmie stať! To predsa nejde! Mnohí „učeníci“ to ani dnes nechápu! Potrebujú zázraky, uzdravenia, bohatstvo... Nechápu, ako to súvisí s krížom! Peter chcel zabrániť tomu, aby Ježiš šiel na kríž. Svojou „dobře mienenou“ reakciou sa mu dokonca stal satanským pokušením. Sami si tento príbeh prečítajte (Mat 16,13-23). Dnes sa, samozrejme, nikto nesnaží zachrániť Ježiša pred krížom. Mnohí si však myslia: „To je smutné, že tam trpel. Ale dopadlo to dobre, zase žije...“ Vôbec však nechápu dôvod a zmysel kríža! **Dnes zažívame vzostup „kresťanstva“, ktoré už nepozná prioritu a význam kríža. Kvôli tomu je na širokej ceste do zatratenia!**

Prečo to všetko vysvetľujem? Na týchto udalostiach vidíme, aké ťažké to mal Ježiš, keď chcel svojich učeníkov oslobodiť od falošných predstáv, očakávaní,

motívov a pomôcť im správne pochopiť napríklad pojem „Mesiáš“. To isté platí aj pri téme „krst Duchom Svätým“. Ľudia zvestujú „krst Duchom“ a niečo od toho očakávajú. Otázka je, či sa to zhoduje s tým, čo má na mysli Ježiš. Súvislosti Jánovho krstu, Ježišovho krstu vodou, významu Baránka Božieho, ktorý sníma hriech sveta, krstu Duchom Svätým, krstu Ježiša na kríži, oznámenia utrpenia v Jeruzaleme, smrti a vzkriesenia... Učeníci si to všetko nedokázali pospájať. Aj dnes s tým majú mnohí ťažkosti!

Ján priamo spojil krst Duchom Svätým so svojím krstom vodou, teda s vyznaním hriechov a potrebou odpustenia. Keď Ježiš pred Turícami pripravoval svojich učeníkov na túto udalosť, tiež priamo nadviazal na Jána a krst vodou! Ak túto nadväznosť ignorujeme, potom sa pri téme „krst Duchom“ dostávame do bludu. Ježiš kladie veľký dôraz na to, aby sme túto súvislosť videli!

Niektorí učeníci najprv nasledovali Jána Krstiteľa, potom Ježiša. Boli pri tom, keď Ján krstil. Všetci boli pravdepodobne pokrstení Jánom. Možno aj sami krstili, keď boli na cestách s Ježišom. Ale nechápali hĺbku toho, o čo pri krste ide. Počuli, že Ježiš je Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta, ale pre nich to bola len „okrajová nábožnosť“, pred ktorou mali rešpekt. Oni mali iné sny a ciele. Ježiš sa znova pokúšal zastaviť ich, ako to vidíme na jednej typickej udalosti. Dvaja z učeníkov prišli k Ježišovi a povedali:

„Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici. No on im povedal: Neviete, čo si žiadate. Môžete piť z kalicha, z ktorého ja pijem, alebo byť pokrstení krstom, ktorým som ja pokrstený? Oni odpovedali: Môžeme. Nato Ježiš povedal: Z kalicha, z ktorého ja pijem, budete piť. Aj krstom, ktorým som pokrstený, budete pokrstení. Ale dať sedieť po mojej pravici alebo po ľavici nie je mojou vecou. Tie miesta patria tým, pre ktorých boli pripravené.“ Mar 10,37-40

Vidíme, že učeníkom šlo o kariéru v pozemskom kráľovstve! Ježišovi šlo o niečo úplne iné. Chcel, aby správne porozumeli krstu! Nevedeli, čo žiadali, pretože nič nepochopili! **Vidina „duchovnej kariéry a moci“ zatvrdila učeníkom srdce. Časom tam už nemohli preniknúť Ježišove znamenia a zázraky (Mar 6,52). V podobnom stave sa dnes nachádzajú mnohí ľudia. Zažili (zdanlivé) zázraky a chcú ďalšie. Zostávajú však za tvrdení!**

Ježiš vedel, že učeníci mu nerozumeli, keď hovoril o kalichu a krste. Vedel aj to, že nastane deň, keď to pochopia! Áno, učeníci budú v ére cirkvi sláviť Večeru Pánovu so správnym postojom a správnym chápaním „krstu“, ktorý Ježiš dokoná na kríži a uskutoční v nich. Ježiš tu dáva do súvisu „krst“ s Večerou Pánovou

(kalichom). Tento kalich Večere Pánovej je v priamej súvislosti s „horkým kalichom“, ktorý Ježiš vypil - s jeho utrpením a smrťou.

Biblia hovorí jasne. Nenájdeme v nej žiadny oporný bod pre to, aby sme mohli pojem „krst“ chápať inak ako v priamej súvislosti s krížom. Toto museli pochopiť učeníci vtedy, a mali by aj dnes. Pojem „krst“ nemožno oddeliť od kríža!

Ďalšie správanie učeníkov dokazuje, že to nepochopili. Necháпали, čo bolo podstatné a rozhodujúce. Zakaždým, keď Ježiš začal hovoriť o svojej smrti na kríži, učeníkov sa zmocnila neistota a nepochopenie. Keď sa Ježiš modlil v Getsemanskej záhrade a prosil ich o podporu, nereagovali. Keď Ježiša zatkli a odvedli, všetci sa rozprchlí. Peter Ježiša trikrát zaprel. Keď Ježiš zomrel, na smrť zdesení a celkom rozčarovaní učeníci sa zamkli. Miesta po pravici a ľavici im boli ukradnuté. Rovnako aj oslobodenie od Rimanov a život na vysokej nohe.

Keď Ježiš vstal z mŕtvych, učeníci nepochopili všetko automaticky. Ježiš im pomohol pochopiť Písma nie prostredníctvom nejakých „magických zjavení“, ale tak, že im vysvetľoval (Luk 24,44.45). Nebolo to ani tak, že vyliatie Ducha zmenilo nevedomých a tak trochu po kariére túžiacich učeníkov na príkladných apoštolov naplnených Duchom. Nesmieme prehliadnuť, čo všetko sa odohralo počas štyridsiatich dní pred vyliatím Ducha.

Keď si to neuvedomujeme, od krstu Duchom budeme očakávať veci, ktoré sa musia stať pred ním a ktoré sú dokonca jeho predpokladom! Mnohí od krstu Duchom Svätým očakávajú to, čo Boh očakáva od nás pred ním!

Krst Duchom Svätým nenahrádza pochopenie pravdy, ktorej centrom je kríž, ale, naopak, predpokladá pochopenie pravdy!

Učeníci museli pochopiť súvislosť medzi Jánovým krstom, vyliatím Ducha a krížom. Šlo o budúcnosť cirkvi, rozšírenie Božieho kráľovstva a správne zvestovanie evanjelia. Lebo krst Duchom sa ešte neuskutočnil v žiadnom človekovi! Ježiš vedel, že sa to nestane len tak, samo od seba. Peter a ostatní učeníci nebudú automaticky pokrstení Duchom Svätým. Keď si niektorí učeníci uvedomili, čo to znamená, boli v pokušení zďaleka sa vyhnúť krstu Duchom Svätým! Hneď si o tom povieme.

Ján sa snažil pripraviť Ježišovo dielo na kríži a krst Duchom Svätým. Keď bolo dielo na kríži dokonané, vidíme Ježiša, že sa tiež pripravuje. Musel pripraviť realizáciu dokonaného diela na kríži, musel pripraviť krst Duchom Svätým, aby učeníci pochopili, o čo ide, keď sa to stane.

Udalosť ako takú by si totiž mohli zle vysvetliť! Ježiš to neraz zažil. Nikto nepopieral, že robil zázraky, ale mnohí si mysleli, že ich robí satanovou mocou. Ježiš vedel, že samotné vyliatie Ducha si môžu vysvetliť úplne nesprávne, preto tomu chcel predísť.

Ježišovi bolo jasné, že skôr, než dôjde k vyliatiu Svätého Ducha, musí sa vrátiť späť k Otcovi. Stále znova to tým či oným spôsobom učeníkom pripomínal. Aj toto bola zásadná vec.

Učeníci museli pochopiť, čo sa stane v neviditeľne, kým bude Duch Svätý viditeľne a počuteľne vyliaty. Mnohí prehliadajú a nesprávne interpretujú neviditeľné, pretože ignorujú, čo o tejto téme učili Ježiš a Ján Krstiteľ!

Doteraz sme hovorili o slove „krst“. Mali by sme preskúmať aj slovo „Duch“. Inak nepochopíme, čo znamená „krst Duchom Svätým“ a čo sa skutočne stalo na Turíce.

DUCH SVÄTÝ - SILA ČI OSOBÁK

KAPITOLA 10

Na konci štyridsiatich dní vyučovania čítame:

„Raz, keď s nimi stoloval, prikázal im: Z Jeruzalema neodchádzajte, ale očakávajte splnenie Otcovho príslubu, o ktorom ste odo mňa počuli: Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.“ Sk 1,4-5

Čo si máme predstaviť pod pojmom „Duch Svätý“? Mnohí si myslia, že je to nejaká sila, lebo Ježiš hovorí:

„Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc...“ Sk 1,8

Je Duch Svätý „iba“ sila? Na základe tohto jedného textu by sme s tým mohli súhlasiť. Pri štúdiu Biblie však zistíme, že Duch Svätý sa nedá zredukovať na obyčajnú silu. Počas troch rokov a potom štyridsať dní sa Ježiš veľmi snažil, aby učeníci správne pochopili, čo ich chce naučiť. Kto si dá tú námahu a prečíta si evanjeliá, respektíve celú Bibliu, pochopí, že je to niečo viac ako sila. Táto téma súvisí s dôležitou náukou o Trojici. Samotné

slovo „Trojica“ sa v Biblii nenachádza, ale realita, ktorú ním vyjadrujeme, sa ako zlatá niť ťahá celou Bibliou!

Kto je v skutočnosti Ježiš?

Ježišovi veľmi záležalo na tom, aby jeho pravá povaha a identita boli vierohodne zjavené. Čo mal robiť? Jednoducho sa postaviť a povedať, že je Boh? Okamžite by ho usmrtili za rúhanie. Ježiš musel v procese „odhalenia“ postupovať opatrne. Snažil sa o to, aby učeníci pomaly, krok za krokom, napredovali v chápaní pravdy. Nechcel, aby sa „presýtli“. Tomáš napríklad pochyboval o Ježišovej pravej identite. Zažil znamenia a zázraky, ale tie by sa dali vysvetliť všelijako. Nikodém vedel, že s Ježišom musí byť Boh. Ale že by sám Ježiš bol Bohom?! Tak ďaleko vo svojom chápaní nedospel ani on. Iní považovali zázraky za dôkaz, že Ježiš sa spojil s diablom! Toto si síce Tomáš nemyslel, ale napriek tomu pochyboval. Nie o zázrakoch, ale o tom, kto Ježiš skutočne je a čo chce! Keď sa pred neho postavil vzkriesený Ježiš, Tomáš povedal dôležité vyznanie:

„Pán môj a Boh môj!“ Ján 20,28

Ježiš ho neopravil, pretože Tomáš trafil do čierneho! Ján o Ježišovi píše:

„On je pravý Boh a večný život.“ 1ján 5,20

Tomášovi trvalo nejaký čas, kým si to uvedomil! Ježiš s tým nemohol prísť hneď na začiatku. Nikto by mu neveril. Ukameňovali by ho skôr, než by niekto počul čo len zlomok evanjelia. Ježiš musel postupovať opatrne. Nemohol riskovať, že bude zabitý pred krížom. Toto nebezpečenstvo hrozilo! Viackrát! Napriek tomu stále nepriamo naznačoval, že on a Boh sú jedna osoba!

„Ozval sa Filip: Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí! Ježiš mu povedal: Filip, toľký čas som s vami a nepoznal si ma? Kto videl mňa, videl aj Otca. Ako to, že teraz hovoríš: Ukáž nám Otca?“ Ján 14,8-9

Ako prosím? Ježiš tvrdí, že je jedno s Bohom Otcom?! Čo tým myslí? Ako tomu máme rozumieť?

Učeníci nemohli Ježišovi nič vyčítať. Nemohli ho obviňovať zo žiadneho hriechu. Naopak! Ježiš žil príkladným životom. Boží zákon naplňoval láskou. Konal znamenia a zázraky. Ale toto... To už bolo priveľa! „Kto vidí mňa, vidí Otca!“ Predstav si, že ti

to povie niekto na ulici... Učeníci nemali nijaké námietky, ale nedokázali to pochopiť. Rozmýšľali podobne, ako mnohí ľudia dnes: Nemali by sme to chápať nejako inak?! Mali pred Ježišom ohromný rešpekt! Nedokázali pochopiť, že Boh Otec sa skutočne stal človekom, „Synom“, a že oni stoja pred ním! Nešlo im to do hlavy. Neskôr začína Ján svoje evanjelium takto: „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh.“ (Ján 1,1-14) Ježiš je Boh, ktorý sa stal človekom. Niekoľko nám musí „pomôcť“, aby sme pochopili správne, čo tým Ján myslí. Ján začína svoje evanjelium tým, že Boh sa stal človekom. Na konci evanjelia pochopil aj posledný pochybovač, kým je Ježiš: Môj Pán a môj Boh!

V Biblii často čítame, že Ježiš je „Syn Boží“. Niektorí to pokladajú za dôkaz toho, že Ježiš a Otec sú dve rozdielne osoby. Žijeme v individualistickej spoločnosti, kde sa zdôrazňuje samostatnosť a nezávislosť každého jednotlivca, preto takto rozmýšľame. Ale Ježiš žil v inej kultúre! Musíme si dať pozor, aby sme pochopili veci, ktoré nám chce Ježiš povedať. Inak by sme mohli dôjsť k nesprávnym záverom. Keď Biblia napríklad hovorí, že Ježiš je „Syn Boží“, nesmieme si myslieť, že Boh Otec má v nebi manželku, s ktorou splodil Syna. V prípade „Otca“ a „Syna“ ide o niečo celkom iné.

S pojmom „syn“ sa vo vtedajšej židovskej kultúre nespájala „odlúčenosť“, „samostatnosť“ či oddelenosť od otca, ako to individualistický vnímame my. Skôr pravý opak. Otec bol prítomný v osobe syna, ak šlo napríklad o spory o pozemky, súdne pojednávania a ďalšie veci. Názor syna sa nelíšil od názoru otca; syn reprezentoval otcov názor. V synovi ľudia videli otca a počuli jeho názor, pretože syn mal otcovu autoritu a splnomocnenie - koniec koncov bol „synom“, teda niekým, kto bude po otcovi všetko dediť a teda pokračovať v otcovom živote! Toto mal Ježiš na mysli, keď hovoril o tom, že je Božím Synom. Nezdôrazňuje tým nezávislosť od Otca, ale naopak! Ježiš tým zdôrazňuje jednotu so svojím Otcom! Musíme čítať Bibliu, aby sme správne pochopili vzťah medzi Synom a Otcom.

„Ja a Otec sme jedno!“

Ježiš nehovorí: „Môj Otec je môj Otec, ale ja s ním nechcem nič mať.“ Nehovorí ani tak, ako hovoria niektorí dnes: „So svojím otcom nemám nič spoločné!“ Ježiš nechce, aby sme ho chápali individualistický, keď hovorí o Otcovi a Synovi. Chce, aby sme si uvedomili, že on a Otec sú jedno - jedna a tá istá osoba. Boh sa stal človekom. Na svete nie je lepší príklad, ktorý by mohol Ježiš vo svojej múdrej prezieravosti použiť, ako „Otec a Syn“. Otec a Syn žijú vo vzájomnom stotožnení - ide o „identitu“. Čím

ďalej tým viac dával Ježiš najavo, že on, „Syn“, je totožný s Bohom Otcom. Ježiš je Boh.

Aj učeníkom chvíľu trvalo, kým pochopili, aká je táto jednota úplná. Keď Ježiš vstal z mŕtvych, aj ten, ktorý najviac pochyboval, povedal: „Môj Pán a môj Boh!“ Ježiš ho neopravil! Mali by sme si dávať pozor, aby sme sa nesnažili niečo „opravovať“. Tým by sme to len sfaľovali.

Aj Pavlovi je to celkom jasné. Cituje Joelovo proroctvo, kde je napísané: „Každý, kto bude vzývať jeho meno, bude zachránený...“ (Joel 3,5) Tieto slová sú v hebrejčine a pri slove „Hospodin“ stojí „JHVH“ („Jahve“). Pavol cituje tento verš a aplikuje ho na Ježiša (Rim 10,9.13). „Tým jednoducho hovorí, že Ježiš je Jahve jeho mene je záchrana! To by bolo potrebné povedať svedkom Jehovovým, ktorí popierajú božstvo Ježiša. Toto miesto totiž vo svojom preklade Biblie zámerne preložili nesprávne.

Stručne sme si vysvetlili, že Ježiš a Boh Otec sú jedno. Teraz sa pozrime, ako do tejto jednoty zapadá Duch Svätý.

Svätý Boh Biblie nie je človek z mäsa a krvi. Ježiš povedal:

„Boh je Duch.“ Ján 4,24

Svätý Boh je Svätý Duch! Nevieť, ako si predstavujete Boha. Biblia nám hovorí, že Boh sa nedá k ničomu prirovnať. K čomu zo svojho stvorenia by sa mohol Boh prirovnať? Bolo by to niečo podobné, ako keby som skonštruoval motorku a potom sa snažil pripodobniť k jej súčiastkam. „Som ako zadné svetlo, podobný oleju do prevodovky...“ To nejde! Pre Boha nie je jednoduché vyjadriť samého seba v prirovnaniach.

Všetko, čo existuje, môžeme rozdeliť do dvoch kategórií: Stvoriteľ a stvorenie. Boh nestvoril sám seba. Nie je hmota ani farba... Boh je iný než všetko stvorené - Boh je Duch. **„Duchovná existencia“ je to, čím sa Boh odlišuje od všetkého stvoreného.** Boh je Duch. Tento Duch je osoba. Boh je Svätý Boh a Duch. Čo alebo lepšie povedané „kto“ je teda „Duch Svätý“? Duch Svätý je osoba - večný a Svätý Boh. Pri čítaní Biblie zistíš, že Duch Svätý je znázornený ako osoba: Utešiteľ (nie iba útecha), Učiteľ (nie vyučovanie či teória), Tešiteľ, dokonca Pán! Pavol hovorí, že Duch je Pán! (2Kor 3,17) Biblia hovorí o Duchu Svätom ako o osobe! Je veľmi zaujímavé, že v Biblii sa hovorí o Duchu Božom, o Duchu Kristovom a o Duchu Svätom... Boh je Duch!

Skúsme si to trochu priblížiť. Vezmime si napríklad vodu. V tuhom skupenstve je to ľad, v kvapalnom voda a v plynnom je to vodná para. Stále je to však H₂O. Podobne

KRST DUCHOM Svätým

je to s Bohom Otcom, Bohom Synom a Bohom Duchom Svätým. Je to stále jeden Boh! Biblia jasne hovorí, že to nie sú traja Bohovia, ale jeden Boh.

Počuj, Izrael, Hospodin je náš Boh, Hospodin jediný." 5Moj 6,4

Tento jediný Boh sa v Biblii predstavuje viac ako sedemdesiatimi rôznymi menami, aby tým poukázal na rozličné veci. Boh sa zjavuje týmito tromi spôsobmi (Otec, Syn a Duch Svätý), aby sme pochopili rôzne veci. Uvediem príklad. Muž môže byť otcom rodiny, zároveň policajtom a futbalistom. Zakaždým ho vidíme v akcii iným spôsobom. Nie je totiž len policajt. Ak ho poznám iba ako policajta, ktorý s pištoľou v ruke naháňa zločincov, potom ho nepoznám celkom dobre. Je to aj niekto iný. Môže sa láskyplne hrať s deťmi a mať v ruke bábiku. Tak je to aj s Bohom. Je veľmi rozmanitý. Je Stvoriteľom, Kráľom, Sudcom, Otcom, Synom... Všetky tieto pomenovania odkazujú na určité veci a pravdy o Bohu. Biblia kladie veľký dôraz na to, aby sme videli, že pritom ide o jedného Boha, ktorý je Duch. Večný Boh Duch sa stal človekom, aby zomrel na kríži za naše hriechy, aby nás zmieril sám so sebou. Pavol napísal:

„Veď Boh v Kristovi zmieril svet so sebou." 2Kor 5,19

Ako bol Boh v Kristovi? V Duchu! Boh nie je telo a krv. Boh je Duch. Preto sa musel Ježiš po svojej smrti a zmŕtvychvstání vrátiť k Otcovi, aby mohol znovu prísť v Duchu Svätom. Ježiš sa vrátil k Otcovi, aby splnil svoje zasľúbenie. Ježiš a Otec si v nás chcú urobiť príbytok - v Duchu. Výsledkom bude, že my ľudia sa staneme „chrámom Ducha Svätého". Prečítajte si niekedy 14. kapitolu Jánovho evanjelia. Uvidíte, ako sa Ježiš snaží, aby sme túto súvislosť pochopili.

„Ježiš mu odpovedal: Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať. A prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok." Ján 14,23

Ježiš sa snažil o to, aby učenici vnímali túto jednotu medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým. Ako prídu Otec a Ježiš k nám?

„No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril." Ján 14,26

Otec pošle Ducha Svätého v mene Ježiša. Na inom mieste Ježiš hovorí:

„Nenechám vás ako siroty, prídem k vám.“ Ján 14,18

Tak kto to vlastne príde? Duch Svätý? Alebo Ježiš? Aj Otec má prísť a urobiť si v nás príbytok? Pochopíme to iba vtedy, keď uvidíme jednotu týchto troch osôb. Otec a Ježiš prichádzajú v Duchu Svätom. Keď Ján opisuje očistenie chrámu, chce tým povedať, že Ježiš nás chce očistiť Duchom Svätým a urobiť z nás Boží chrám.

Duch Svätý teda nie je sila, ktorá nás automaticky urobí svätými. Ak by to tak bolo, ako by potom mohol niekto zablúdiť a znova hrešiť? Ako sa mohol Peter po svojom krste Duchom správať tak, že ho musel Pavol napomenúť? Ducha Svätého, pôsobenie Ducha a krst Duchom Svätým nepochopíme správne, ak Ducha Svätého zredukujeme na „silu“ a myslíme si, že život v Duchu pobeží ako nejaký svätý samochod. Nie, Duch Svätý je osoba. Žiť v Duchu môžeme vďaka jeho prítomnosti, ak s ním máme osobný vzťah, veríme mu, sme mu poslušní a odovzdaní.

Pri krste Duchom nejde teda v prvom rade o citové vzrušenie, emocionálne nakopnutie či „načerpanie božskej sily“, ale **o zmierenie s večným Bohom! Ide o tvoj osobný vzťah s Bohom! Vydávame sa pod „vplyv“ Ducha, a tým do „plnosti“ požehnaného spoločenstva s Bohom!**

Peter dlho nič nechápal. Neskôr napísal niečo pozoruhodné. Spomeň si na Ježišove slová „naplniť spravodlivosť“ a na slová apoštola Pavla: „Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ Čo napísal Peter?

„Veď aj Kristus trpel raz navždy za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu...“ 1Pet 3,18

Ježiš hovoril Jánovi Krstiteľovi o tom, že musí naplniť všetko, čo je spravodlivé preto, aby nás priviedol k Bohu! Krst Duchom Svätým nás vedie priamo k Bohu - Duchu, resp. privádza večného Boha priamo k nám, lebo Boh je ten Duch, o ktorého pri „krste Duchom Svätým“ ide.

„My sme predsa chrám živého Boha, ako hovorí Boh: Budem v nich prebývala medzi nimi prechádzať sa, a budem ich Bohom a oni budú mojím ľudom.“ 2Kor 6,16

V Duchu Svätom k nám prichádza Boh osobne, nie iba nejaká sila! Biblia je veľmi bohatá na rôzne príklady a symboly, ktoré sa často dopĺňajú alebo znamenajú to isté. Dôležité je práve to, že prostredníctvom Ježiša sa vraciame k Bohu (Ján 14,6) a prostredníctvom Ježiša sa Boh vracia k nám (2Kor 6,16). S tým súvisí veľa vecí, ale teraz potrebujeme pochopiť:

Pri krste Duchom Svätým prichádza Ježiš a Otec v Duchu, ako to Ježiš zaslúbil. Vo veriacich sa uskutočňuje dokonané dielo kríža. Veriaci človek sa prostredníctvom Ježišovej krvi a Ducha stáva očisteným chrámom Ducha, Božím príbytkom.

Boha nemôžeme rozdeliť. Jedna časť tu, druhá časť tam... To je absolútne zlý obraz. Plnosť Ducha sa tiež nedá chápať tak, že sa prirovnáme k fľaši. Nadvihneme viečko, pustíme Ducha dnu, zavrieme viečko, a sme naplnení! Ide o to, že celým svojím životom sa dostávame pod Boží „vplyv“, žijeme v poslušnosti Bohu, pokiaľ ide o naše ciele, hodnoty, priority... Iba ak ostávame pod týmto „vplyvom“, Duch Svätý „prúdi“ v plnosti. Plnosť neznamena blažené opojenie, ale život v úplnom súlade s Bohom. Prežívame radosť z čistého svedomia. Získavame vnútornú radosť z toho, že robíme dobro! Nikto nemôže žiť v hriechu a mať túto radosť Ducha. Nemôžeme sa mať „dobro“ so „zlým“ svedomím!

To bol dôvod, prečo sa aj učeníkom nedarilo. Trápilo ich, ako sa zachovali v Getsemanskej záhrade a počas úteku, ako Ježiša zapreli... Trápili sa kvôli všetkým chybám a hriechom, ktorých sa dopustili, kým boli s Ježišom. Ich výčitky svedomia boli opodstatnené. Je zaujímavé, že niektorí ľudia stále vyzdvihujú Ježišových učeníkov na „svätý piedestál“. Keď si však prečítame evanjeliá, zistíme, že to tak nebolo. Pýcha, tvrdosť srdca, namyslenosť, malovernosť, nevieru... Sprevádzať to učeníkov až po kríž. Ani stopa po dokonalosti. O to viac vyniká nádherný príklad Ježišovej trpezlivosti.

Až po zmŕtvychvstaní učeníci pochopili, že Ježiš je Boh. A nielen to. Museli pochopiť oveľa viac. Museli uvidieť a pochopiť Božie Slovo a jeho vôľu z pohľadu kríža. **Nič v Biblii nepochopíme správne, ak to oddelíme od kríža!**

Po štyridsiatich dňoch vyučovania to nebolo o poznaní či nevedomosti. Poznatkov im stále pribúdalo. Porozumeli Písmam. Jasne videli, prečo musel Ježiš trpieť, zomrieť a byť vzkriesený. Pochopili symbol Božieho Baránka a odpustenia hriechov. Otázkou zostalo, či si uvedomili, že ich starý život musí skončiť, aby v nich mohol Ježiš začať žiť novým životom. Otázkou nebolo, či poznali význam kríža a realitu zmŕtvychvstania, ale či budú ochotní toto poznanie do dôsledkov vo viere nasledovať.

Aby došlo ku krstu Duchom Svätým, bolo dôležité mať správne poznanie. Rovnako dôležitý je však aj náš postoj! Samotné poznanie nezachraňuje.

SPRÁVNY VNÚTORNÝ POSTOJ KU KRSTU DUCHOM SVÄTÝM

KAPITOLA 11

Mnohí si myslia, že zbabelý a vrtkavý Peter sa stal vzorným apoštolom vďaka krstu Duchom Svätým. Takto prehliadajú nielen oných štyridsať dní vysvetľovania, ale aj:

- osobný rozhovor medzi Ježišom a Petrom **pred** Turícami,
- vnútorný zápas a proces rozhodovania, ktoré po ňom nasledovali,
- intenzívne spoločné modlitby pred Turícami.

Tieto tri veci majú svoje miesto **pred** krstom Duchom Svätým.

Najprv musel Ježiš štyridsať dní vysvetľovať učeníkom rôzne veci. Potom ich musel vyzvať, aby ho nasledovali. Musel tam byť správny postoj! Ježiš Petrovi predpovedal, že aj on bude ukrižovaný (Ján 21,15-23). Peter sa cítil ukrižovaný a chcel o tom s Ježišom diskutovať. Ale Ježiš mu celkom otvorene hovorí, o čo ide. Ježiš nechcel od Petra iba „vyznanie lásky“, ale skutočnú lásku!

Pravé Turice neboli „upokojujúcou konferenciou plnou prázdnych vyznaní lásky“. Ježiš požadoval dôsledné nasledovanie a absolútne odovzdanie.

Ježiš bol k Petrovi tvrdý. Prečo? Pavol neskôr napísal:

„Boh skončil s časom nevedomosti a teraz ľuďom hlása, aby všetci a všade robili pokánie.“ Sk 17,30

Ježiš bol počas troch rokov trpezlivý. Chápal nevedomosť učeníkov. Na kríži sa modlil:

„Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Luk 23,34

Dokonca aj v najväčšom utrpení na kríži Ježiš myslel na nevedomosť ľudí. Vnej videl jediný dôvod, prečo prosiť o odpustenie. Nemohol akceptovať, aby učeníci niečo pochopili a potom odmietli niesť dôsledky. Ježiš rozumel Petrovi, keď vyhlasoval, že ho nezradí. Keď ho trikrát zaprel, Ježiš sa naňho súcitne zahľadel. Teraz však Peter videl Zmŕtvychvstalého. Teraz vedel, že existuje večný život a že

raz nastane všetko nové! Teraz mu Ježiš vysvetlil a ukázal, o čo ide. Teraz už nemôže mať nijaké výhovorky ani ospravedlnenia. Teraz Ježiš vyžadoval plnú vieru a odovzdanie. Som príliš tvrdý, keď poviem, že Ježišova trpezlivosť bola takmer na konci? Už v priebehu tých troch rokov im povedal: „Ako dlho vás mám ešte znášať?“ Keď si Peter myslel, že nadržiava Jánovi, Ježiš zareagoval dosť ostro:

„Ak ho chcem nechať, kým neprídem, čo ťa do toho? Ty ma nasleduj!“

Peter musel od základu zmeniť svoj postoj! To je súčasťou pravého obrátenia. Nie iba poznanie pravdy a vyznávanie lásky.

Čo by sa stalo s Petrom, keby teraz odišiel preč urazený alebo vystrašený? Zažil by vyliatie Ducha s ostatnými? Bol by pokrstený Duchom Svätým? Stal by sa mocným svedkom evanjelia? Nie.

Vidíme, že správne poznanie je človeku nanič, ak nemá správny postoj. Petrovi hrozilo nebezpečenstvo, že sa stiahne. Všetko by síce vedel, o všetkom by mohol hovoriť a diskutovať, ale nebol by pokrstený Duchom Svätým. Nikdy by sa z neho nestal ten Peter, ktorého mohol Boh úžasným spôsobom použiť na svoju slávu - v živote, kázaní, písaní aj smrti.

Takže tu nejde len o zvrchované pôsobenie Ducha Svätého, ktoré z úbohého učeníka urobí svätého apoštola, ako to mnohí hlásajú a očakávajú na „konferenčných prebudeniach“, ale o proces, ktorý pomaly, ale isto vedie k rozhodnutiu, pravému obráteniu, úprimnej modlitbe a pravému naplneniu Duchom. Pritom je dôležité, aby sme Ježiša poslúchali a rozumeli mu. Ježiš nemá záujem o povrchné vyznanie lásky. Videl Petrov skutočný postoj, ktorý veru nemal budúcnosť.

Jasne vidíme, že sú veci, ktoré od nás Ježiš žiada pred vyliatím Ducha, aby vôbec došlo ku krstu Duchom Svätým.

Aj učeníci majú svoju Getsemanskú záhradu

Učeníci boli počas Turíc spolu a modlili sa. Myslíte si, že to bolo také modlitebné stretnutie, aké dnes zažívame na rôznych miestach? Jedni driemu, druhí už dávno nechodia?! Nie, učeníci boli absolútne bdeli! Peter rátal s tým, že podľa „Otcovho zasľúbenia“ čoskoro príde o život. Nezostáva mu veľa dní! Videl, čo sa stalo s Ježišom. Umučili ho a ukrižovali! Peter z toho vyvodil, že Ježišova predpoveď sa

veľmi rýchlo splní. Nemal nijaký dôvod veriť, že bude dlho žiť. Myslel si, že čoskoro ho čaká hrozná smrť.

Modlitba v hornej miestnosti bola pre Petra a ďalších prítomných skúsenosťou z Getsemanskej záhrady!

Ježiš sa musel pred svojím „krstom na kríži“ k tomuto kroku, k tomu strašnému utrpeniu, prebojovať v Getsemanskej záhrade. Teraz museli aj učeníci pred „krstom Duchom Svätým“ prejsť svojou vlastnou Getsemane!

Peter mohol vziať nohy na plecia! Určite bol v pokušení urobiť to! Myslím si, že Ježiš mal podobné rozhovory aj s ostatnými učeníkmi. Všetci boli zmätení a nepokojní!!! V hornej miestnosti prežili učeníci svoju vlastnú Getsemanskú záhradu! Vydali svoj život ako živú obeť, aby ich Boh mohol použiť na svoju slávu. „Osláviť Boha“ znamenalo pre Petra osláviť ho neskôr svojou smrťou. Nech by sa bolo stalo čokoľvek, chceli skončiť so svojimi vlastnými predstavami, plánmi, cieľmi, hodnotami, prioritami a motívami. Skončiť so všetkým! Skončiť s týmto úbohým životom v úbohom svete! Skončiť so snami o vysokom postavení v Božom kráľovstve! Skončiť s kariérou a prestížou, nadutosťou a so zbohatnutím! Skončiť s „wellness náboženstvom“! Chceli už iba to, čo chce Boh, nech by sa stalo čokoľvek. Chceli byť pri tom, keď nastane Boží nový poriadok!

To všetko sa stalo pred krstom Duchom Svätým! Bol to predpoklad, aby učeníci mohli byť Duchom Svätým pokrstení. Toto odovzdanie nespôsobil Duch Svätý. Muselo k nemu dôjsť, aby Duch Svätý prišiel!

Pavol neskôr napísal:

„Povzbudzujem vás teda, bratia, pre Božie milosrdenstvo, aby ste prinášali svoje telá ako živú, Svätú, Bohu príjemnú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľovania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé.“ Rim 12,1.2

Keď sa Ježiš spýtal Petra, či ho miluje, Peter odpovedal, že áno. Bol pripravený vykonávať službu. Peter bol pripravený zúčastniť sa na „bohoslužbe“. Vyznávať lásku a pásť baránkov, ovce... Ale Boh chce v prvom rade inú bohoslužbu. Vyžaduje úplnú oddanosť ako svätú a Bohu milú obeť. Toto (ešte) Peter nechcel. Aký je tvoj postoj?

Všetko, čo konáme pre Boha bez tohto postoja, si nezaslúži názov bohoslužba.

Nechápem, ako sa môže rozhovor medzi Ježišom a Petrom tak prekrúcať. Pri väčšine kázaní ide iba o lásku, lásku, lásku... bez toho, aby ľudia pochopili, čo sa tu skutočne deje; o čom je skutočne láska, ktorú Ježiš očakáva! Ježiš sa očividne nedá ovplyvniť prázdnyimi vyznaniami lásky! Videl, čo je v Petrovom vnútri. Mohol vyznávať lásku a byť pripravený konať službu, ale nemal ten správny postoj, ktorý je pre službu v cirkvi nevyhnutný. Nemal taký postoj, ktorý by sa dal nazvať láskou! Niečo sa muselo zmeniť. Práve k tomu ho Ježiš vyzýval. Práve to (ešte) Peter nechcel. A práve o to šlo v hornej miestnosti! O pravú premenu života prostredníctvom obnovy zmýšľania. Peter sa musel rozhodnúť a zmeniť svoj postoj.

Pavlove slová o odovzdaní a posvätení života ako živej bohoslužbe platia, samozrejme, stále. Svoju myseľ musíme neustále obnovovať - a ísť čoraz hlbšie. Pri krste Duchom Svätým nesmie chýbať tento postoj.

Pavol (Rim 12,1-3) hovorí o „rozumnej bohoslužbe“, nie o „emocionálne vybičovanom citovom opojení“! Potrebujeme aj svoj rozum! Svoje chápanie! Všetko svoje sústredenie! Len tak sa dostaneme k tomu, čo môže Boh požehnať. Ako sa cítil Peter, keď sa prebojoval k tomu, že chce skutočne osláviť Boha? Ako sa cítil Ježiš v Getsemanskej záhrade, keď sa celkom odovzdal? Ako sa cítil na kríži? Nečítame o nijakých podmanivých návaloch emócií, aké bývajú na niektorých konferenciách vyvolané zvukovými vlnami! Učeníci dali svoje telá ako živú, svätú a Bohu milú obeť, podobne ako predtým Ježiš. Týmto odovzdaním dokonil Ježiš dielo na kríži. Takéto odovzdanie je potrebné, aby sa toto dokonané dielo uskutočnilo v nás.

Čo všetko bolo nutné, aby učeníci skutočne zažili Turíce? Vyliatie Ducha Svätého automaticky nezmení vlažných učeníkov na zapálených apoštolov prostredníctvom spevu, poskakovania a tanca...

Duch Svätý pôsobil už pred Turícami cez Božie Slovo, samotného Ježiša - Božieho Slova, ktoré sa stalo telom, cez vyučovanie, výklad, výzvy... Svätý Duch tým sledoval jeden cieľ: aby sa ľudia odovzdali Bohu a jeho veci! Duch Svätý pôsobil na srdcia učeníkov „zvonku“, aby otvorili svoje srdce a odovzdali sa Bohu, aby Boží Duch mohol očisťujúcim spôsobom vstúpiť do ich života.

Musíme si uvedomiť, že Duch Svätý nie je iba „sila“, ktorá nás jednoducho premení, alebo nepremení. Mnohí chodia z jednej konferencie na druhú a očakávajú, že ich Duch Svätý morálne premení. Stretol som ľudí, ktorí navštívili množstvo konferencií vo viere, že po modlitbe sa ich život zmení. Keď vo svojom živote nezistili nijakú zmenu, rozhodli sa ísť na ďalšiu konferenciu... Alebo sa vzdali. **Je vzburou očakávať od Boha to, čo on očakáva od nás.** Čo by si pomyslela matka o svojom synovi, keby ho nabádala, aby si upratal izbu a on by odpovedal: „Nie, počkám, kým ju upracheš ty.“ Boh očakáva, že si svoj život dáme do poriadku! A to

hned! Ale my hovoríme: „Nie, to má láskavo urobiť Boh prostredníctvom krstu Duchom Svätým. Inak budem ďalej hrešiť.“ Vidíte ten omyl? Rozprával som sa s niektorými ľuďmi, ktorí chodili z konferencie na konferenciu, aby sa za nich niekto modlil. Keď som sa ich konkrétne spýtal, či chcú skutočne zanechať ten alebo onen hriech, jasne povedali, že nie! Zvláštne. Chcú byť pokrstení Duchom, ale srdcom Bohu hovoria, že nechcú. Čo potom vlastne chcú? Pravdepodobne chcú súcit a porozumenie, aby mohli naďalej žiť vo svojich hriechoch. Takýto postoj má aj satan.

Nikde v Biblii nie je napísané, že Boh vyzýva hriešnikov, aby šli za ľuďmi, ktorí sa budú za nich modliť. Nie, Boh ich vyzýva k obráteniu! Aj čarodejník Šimon si myslel niečo podobné. Peter ho vyzýva k obráteniu, ale on sa obrátiť nechce. Prosí však Petra, aby sa za neho modlil! Urobil to Peter? Vyriešilo sa niečo?

Keby to tak bolo, Lukáš by to určite zapísal. Ale on to neurobil. Z toho môžeme vyvodiť, že Šimon ostal taký, aký bol. Chcel všetko, okrem obrátenia. Chcel sa dať pokrstiť, chcel Ducha Svätého, chcel príhovornú modlitbu, ale nechcel sa obrátiť! Stretol som veľa takých ľudí - aj medzi kazateľmi a vedúcimi.

Krst Duchom Svätým nie je niečo, čo obchádza našu vôľu, postoj, vieru a automaticky z nás robí svätých ľudí! Ak by to tak bolo, ako by mohol niekto odpadnúť? Nie! Duch Svätý je Boh! Chce vstúpiť do nášho života! Ak sa skutočne odvrátíme od hriechu a kajúcne k nemu prídeme, rád to urobí! Ale mnohí nechcú skoncovať so svojimi hriechmi. Pravý život s Bohom nahrádzajú citovým opojením na náboženských hudobných akciách nabitých emóciami. Je pravda, čo povedal Pavol. Žijeme v dobe, keď ľudia nechcú počuť jasné učenie Biblie. Radšej počúvajú rečníkov a „prorokov“, ktorí im hovoria veci, ktoré im štekli uši. „Telu“ sa nepáči žiť svätým životom.

SILA K SVEDECTVU PROSTREDNÍCTVOM DUCHA SVÄTÉHO

KAPITOLA 12

Ježiš hovorí o sile k svedectvu v súvislosti s Otcovým zasľúbením Ducha Svätého.

„Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ Sk 1,8

Mohli by sme si položiť otázku: Čo oslabuje naše svedectvo o Ježišovi? Ako môžeme získať silu Ducha Svätého k svedectvu?

„Vaše hriechy vám zatvárajú ústa " "

Peter mal dôvod držať svoju „veľkú pusu" zavretú. Nezaprel azda trikrát Ježiša? On, ktorý s ním toľko zažil! Možno satan zašepkal Petrovi do ucha: „To je ale drzosť! Taký neschopný človek ako ty chce od iných čakať obrátenie a poslušnosť? Len sa pozri na svoj život! Čo chceš kázať? Pred tebou stojí slúžka, ktorej si klamal, že nepatríš k Ježišovi." Peter by nemal silu kázať v Jeruzaleme. Keď si uvedomil, že Ježiša trikrát zaprel, horko zaplakal. Právom. A teraz? Trikrát vyznal Ježišovi lásku. Ježiš si všimol, že nezmenil svoj postoj... Peter vedel, aký je úbohý! Nemal silu svedčiť.

Často som to počul. Ľudia mi hovoriли: „Vo svojom meste radšej nič o Ježišovi nehovorím. Ľudia poznajú môj starý život..." Je v tom určitý rešpekt voči Ježišovi. Človek možno hovorí ako Peter o „láske", ale vlastné hriechy mu zatvárajú ústa. Ak je úprimný, možno pripustí, že sa ani tak veľmi nechce zmeniť. Darí sa mu celkom dobre. Má dostatočné biblické vedomosti, možno aj uznanie v cirkvi. Ale postoj? Čo si o mne a o mojom živote myslí Boh? Môže ma naozaj použiť pre svoje kráľovstvo tak, ako sám chce? V tom sa mnohí podobajú Petrovi pred Turícami.

Je načase, aby Peter a ľudia ako on získali nový život! Je načase, aby ľudia v Jeruzaleme poznali nového Petra, ktorý je pokrstený Duchom. Inými slovami, **aby poznali niekoho, komu sú odpustené hriechy, kto dal svoj postoj k Bohu a bližným do poriadku, vďaka čomu má silu k svedectvu a je plne pod Božím vplyvom!**

Keby Peter nebral vážne Ježišove slová, keby si neuvedomil svoju vinu, keby nehľadal odpustenie a neprijal ho, keby nezmenil svoj postoj, nikdy by sa z neho nestal mocný kazateľ. Keby sa Peter vedome nevydal po novej ceste, nikdy by nezažil Turice. Mohol navštevovať všetky „kresťanské konferencie o krste Duchom" a poskakovať z nohy na nohu, nič by mu to nepomohlo.

Silu k svedectvu nemôžeme oddeliť od pravého obrátenia a odpustenia. Boží Duch nie je iba sila, ale Osoba! Keby som mal na námestí kázať sám, možno by som nemal odvahy. Ale keď verím, že Ježiš je so mnou, potom už nie som sám! Boží Duch mi vďaka viere dáva silu ku kázaniu! Nepôsobí ako nejaký „energetický nápoj", ale ako prítomná Osoba! Niektorí by sa možno odvážili priznať sa na námestí k Ježišovi, ak pri tom bude tristo veriacich a ani jeden neobrátený. Vtedy sa možno cítime silní. Ale viera hovorí: Ježiš je so mnou po všetky dni! Lepšie jeden živý Kristus ako tristo kresťanov! S Ježišom sme vždy v presile! Pravá viera nás posilní! Boh obnovuje náš život prostredníctvom viery v neho, pochopenia jeho

slova a poslušnosti jemu. Náš život má naplniť Božia realita! Celý náš život by mal byť pod posväcujúcim vplyvom Pána Boha. Iba ak si uvedomujeme svoje staré a súčasné hriechy, vyznávame ich a zanechávame, ak to myslíme vážne a obrátíme sa k Bohu, môžeme byť pokrstení Duchom Svätým a zažiť to, čo mal na mysli Ježiš, keď povedal:

„Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i v Samárii, až po kraj zeme.“

Nemôžeš dostať silu Ducha Svätého a súčasne si vo svojom živote ponechať vedomé hriechy. Jedno vylučuje druhé.

Na jednej strane je napísané: Vaše hriechy vám zatvárajú ústa..., na druhej strane, že máme dostať silu, aby sme vydávali svedectvo. Uvažuj logicky! Čo musí sila Ducha Svätého spôsobiť, aby sa z človeka so zavretými ústami stal odvážny svedok? Nie je to ťažké. Sila Ducha Svätého nám musí odpustiť hriechy!

Nie je to nádherné? Je to také jednoduché! Dá sa to však len vtedy, keď sa odvrátíme od hriechu a skutočne chceme žiť v harmónii s Bohom! Práve takéto obrátenie muselo predchádzať Turícam. Je jasné, že krst Duchom Svätým nie je nijaká „druhá skúsenosť“, ale predovšetkým odpustenie hriechov a s tým spojená služba vydávania svedectva!

Ak chceš pokračovať v hriechu, Duch Svätý nepríde. Nehovoríme o „veľkých či malých“ hriechoch, ale o tvojom postoji k hriechu ako takému.

Ak človek nemá v poriadku postoj k hriechu, potom nemá ani správny postoj k Bohu! Nejde o lásku k Bohu, ak zároveň nie je odpor voči hriechu.

Jedno je však isté: Boh nás chce pokrstiť Duchom Svätým a chce s nami žiť!

Keď Boh vidí kajúceho človeka, ktorý uverí v Ježiša, veľmi rád vstúpi do jeho života, pokrstí ho Duchom Svätým a začne s ním nový život. Ježiš povedal:

„Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, ktorí ho prosia!“ Luk 11,13

Boh to chce urobiť. Chce tak veľmi, že Ježiš bol ochotný kvôli tomu zomrieť. Po ničom netuži viac, než aby mohol toto dokonané dielo uskutočniť v nás ľuďoch!

Ježiš je pripravený! Nežiada od nás veľa. Ak sa chceš dostať do svätého neba k svätému Bohu, musíš zmeniť svoj život.

Je to zvláštne, ale je to pravda. Sú ľudia, ktorí sa z najhlbšieho bahna hriechu úprimne obrátia a prežijú krst Duchom Svätým bez toho, aby to vedeli správne teologicky vysvetliť. Iní už päťdesiat rokov žijú v cirkvi a všetko dokážu teologicky zaradiť, ale hovoria ako slepí o farbe. Svojimi diskusiami sa dostávajú čoraz viac mimo! Krst Duchom Svätým nie je niečo, o čom by sme mali diskutovať, ale niečo, kde by sme mali konečne prestať diskutovať o hriechu, neprikrášľovať ho a odovzdať sa Bohu!

MÁŠ DUCHA SVÄTÉHO - ALEBO ON MÁ TEBA?

KAPITOLA 13

Často som počul rozhovory, diskusie, semináre a kázania na tému: „Ako môžeme získať Ducha Svätého.“ Existujú biblické texty, ktoré hovoria o tom, ako máme získať Ducha Svätého. Vpodstate však nejde o to, že „máme získať Ducha Svätého“ ako nejaký „majetok, ktorý nám robí dobre“, ale o to, ako Duch Svätý získa nás! Vidíš ten rozdiel? Ide o to, aby sme sa stali poslušnými Bohu. Pri čítaní nasledujúcich veršov si všimni súvislosť medzi tým, kto je svedkom a tým, kto dostane Ducha Svätého.

„A my sme svedkami týchto udalostí aj Duch Svätý, ktorého dal Boh tým, ktorí ho poslúchajú.“ Sk 5,32

Ducha Svätého nezíska človek vďaka tomu, že poskakuje, kričí alebo spieva až do extázy, ale vtedy, keď sa od neposlušnosti obráti k poslušnosti.

„Krst Duchom Svätým“ sa nedá oddeliť od poslušnosti. Boh prikazuje (!) odvrátiť sa od hriechu.

„Boh skončil s časom nevedomosti a teraz ľudom hlása, aby všetci a všade robili pokánie.“ Sk 17,30

Keď Biblia hovorí o vzťahu medzi Bohom a človekom, môžeme použiť slovo „pozvanie“. Ale ak ide o hriech, Boh nepozýva, ale prikazuje obrátiť sa! Ducha Svätého so všetkým požehnaním dostanú tí, ktorí sú Bohu poslušní.

„A my sme svedkami týchto udalostí aj Duch Svätý, ktorého dal Boh tým, ktorí ho poslúchajú.“ Sk 5,32

Boží hnev a súd v plameňoch čaká tých, ktorí nie sú poslušní evanjeliu.

„A tak sa aj my vami chválime v Božích cirkvách pre vašu vytrvalosť a vieru vo všetkých prenasledovaniach a súženiach, ktoré znášate. Ony sú znamením spravodlivého Božieho súdu, aby ste boli uznaní za hodných Božieho kráľovstva, za ktoré aj trpíte. Spravodlivé je totiž u Boha, že súžením odplatí tým, ktorí vás sužujú, ale vám, ktorí ste sužovaní, odplatí odpočinkom spolu s nami, keď sa z neba zjaví Pán Ježiš s anjelmi svojej moci, aby v plameni ohňa trestal tých, ktorí nepoznajú Boha, ako aj tých, ktorí sú neposlušní evanjeliu nášho Pána Ježiša. Za trest sa dostanú do večnej záhuby, ďaleko od Pánovej tváre a od slávy jeho moci.“ 2Tes 1,4-9

V liste Rimanom sa nachádza najpodrobnejší výklad evanjelia. Tento list sa začína a končí cieľom apoštola Pavla - poslušnosťou z viery.

„Prostredníctvom neho sme dostali milosť apoštolského poslania, aby sme pre jeho meno privádzali k poslušnosti viery všetky národy.“ Rim 1,9

„Sláva tomu, ktorý vás môže utvrdiť podľa môjho evanjelia a podľa posolstva o Ježišovi Kristovi, podľa zjavenia tajomstva, ktoré nebolo od večných čias vyslovené, ale teraz sa stalo skrze prorocké Písma zjavným a známym podľa príkazu večného Boha, aby všetci pohania poslušne prijali vieru.“ Rim 16,25.26

Jadrom listu Rimanom je poslušnosť viery zo srdca:

„Ale vďaka Bohu, že vy, ktorí ste boli otrokmi hriechu, stali ste sa zo srdca poslušnými tomu učeniu, ktoré vám bolo zverené.“ Rim 6,17

Nie z donútenia ani zo strachu, ale z presvedčenia, z lásky k Bohu! O tejto poslušnosti som na moderných „konferenciách o krste Duchom Svätým“ veľa nepočul! Pritom Biblia o tom hovorí stále!

Vidíme, že život v plnosti Ducha nemôžeme oddeliť od poslušnosti.

ČO ZNAMENÁPLNOSŤ DUCHA SVÄTÉHO?

KAPITOLA 14

O plnosti Ducha som počul hovoriť asi toto: „Boh vás chce naplniť Duchom Svätým!“ Znie to tak, ako keby sme my boli fľaše, ktoré chce Boh naplniť Duchom Svätým. Len odzátkovať a hotovo! Potom potriasť! Poskakovať! Bublať! Striekať! Ale takto to nie je! Pri „plnosti“ ide o to, aby sme sa najprv dostali pod Boží vplyv a potom žili čoraz viac v súlade s Bohom! Ide o rast v posvätení. Pavol hovorí, že máme byť naplnení celou Božou plnosťou (Ef 3,19). Prečítajte si text, ktorý tomu predchádza a ktorý potom nasleduje! Sotva nájdeme v Biblii jasnejšiu výzvu k posvätenému životu a k premene na Kristovu podobu! Prečítajte si, ako v liste Efezanom Pavol vyzýva veriacich, aby sa odvrátili od hriechu a satana. Celkom zreteľne hovorí, že hriešnici nevidia Božie kráľovstvo!

Pavol tým nemyslí nadvihnúť viečko - pustiť Ducha dnu -, zavrieť viečko - a výsledok: cítime sa dobre! Duchovná tabletká extázy! Ide o to, aby celý náš život bol pod Božím vplyvom, aby sme celý svoj život uviedli do súladu s Bohom a jeho cieľmi, prioritami, hodnotami a s prikázaniami. Bez presvedčenia, že poslušnosť Bohu je to najlepšie, čo sa nám môže stať, to nepôjde. Bez poslušnosti t viery a zo srdca sme nepochopili evanjelium, alebo sme mu vedome neposlušní a musíme znášať vážne dôsledky, ktoré z toho vyplývajú (2Tes 1,4).

Ide naozaj o to, že Kristus chce byť v našom živote čoraz viac realitou. To má Pavol na mysli, keď hovorí, že máme byť naplnení celou Božou plnosťou. Nie nadvihnúť viečko, vpustiť Ducha dnu, potom dobre potriasť, aby to kypelo, prskalo a iskrilo. Takto to hovoria na konferenciách: „Viac plnosti Ducha!!!“ Ale čo to je?! Silnejšia hudba? Ďalšie opakovanie rovnakých textov? Intenzívnejšie kvílenie pri speve? Mohutnejšie chichotanie a smiech? Väčšie váľanie sa po zemi? Mocnejšie poskakovanie dookola? Viac hysterického revu? Silnejšie šklbanie? **Takto sa pripravovali učenici na Turíce a prijatie Ducha?** Nebolo by lepšie pripravovať sa tak, že budeme čoraz viac chápať a brať vážne Božie Slovo, evanjelium a Ježiša Krista? Rozjímaním, modlitbou, rozhodnutím a obrátením sa celkom odovzdáme Bohu, aby sme žili v posvätení a tento svätý život prehlbovali.

Ako ostávame v plnosti Ducha? Tak, že sa každý deň postaráme o to, aby sme sa citovo vybičovali? Poznal som ľudí, ktorí si naplno pustili „kresťanské techno“. Potom poskakovali a neuveriteľne pritom revali, aby sa duchovne naplnili... Horšie sa správali už len Baálovi proroci, ktorí žili za proroka Eliáša.

Čo robil Ježiš, aby ostával v plnosti Ducha? Pozri sa, čo robil v Getsemanskej záhrade, keď bol pokúšaný! Modlil sa, aby ostal v súlade s Božou vôľou. To, čo dnes potrebujeme v pokušení, je takáto modlitba s takýmto postojom.

To, čo sa dnes do určitej miery odohráva na mnohých „kresťanských konferenciách či koncertoch“, nie je nič iné, „než pohanské zvyklosti“ zabalené do kresťanských šiat. Vybičovať sa pomocou hudby alebo vyvolať extázu patrilo k baálovským náboženstvám. Je strašné, čo všetko sa dnes ponúka ako „kresťanské“. Zažil som kresťanské akcie, kde skutočne úradoval satan! Vtom najpravdivejšom zmysle slova! Všetko sa začína neškodne. Niekoľko krásnych piesní, ktoré sa postupne zrýchľujú a sú čoraz hlasnejšie... Nasleduje opakovanie a zase opakovanie, až kým človek nevypne mozog a nedostane sa do extázy, zbavený vôle. A potom sa to začne! Padanie, vrátnie sa, poskakovanie, smiech, krik, rev! Bol som na viacerých „konferenciách krstu Duchom“, kde potom „rečníci“ vyštartovali z pódia k ľuďom a začali revať ako posadnutí a strkať ich. Ľudia padali alebo celkom šaleli... Démonický bláziniec - a všetko v mene Ježiša... Buďte opatrní! Nie všetko, čo sa odohráva v mene Ježiš, je skutočne Božia vôľa!

MENE JEŽIŠ! MENE JEŽIŠ! VMENEJEŽIŠ

KAPITOLA 15

V spoločenstvách, kde sa praktizujú „falošné krsty Duchom“, je rozšírené magické používanie mena Ježiš. Ježiš povedal, že sa máme modliť v jeho mene. Ale čo tým myslel? Je to celkom jednoduché. Keď som zamestnaný v nejakej firme a niečo pre túto firmu nakupujem, nakupujem to v mene tejto firmy. Práve to má Ježiš na mysli. Máme sa modliť za veci v jeho mene, to znamená za také veci, ktoré sú v súlade s Ježišom a jeho kráľovstvom, za veci, ktoré Ježiš chce. **Modliť sa v mene Ježiš znamená modliť sa v súlade s Božou vôľou (1 Ján 5,14)!** Nejde o to, že svoje modlitby musíme ukončiť slovami „v mene Ježiša Krista“. Niektorí používajú slová „v mene Ježiša Krista“ ako magickú formulku. Myslia si, že ak svoju modlitbu takto neskončia, Boh to nepočuje. Ale to tak nie je! Sú modlitby, ktoré Boh nemôže vypočuť, pretože sú zlé, ako hovorí napríklad Jakub (Jak 4,3). Niektoré modlitby sa Boh zdráha vypočuť, pretože ľudia nechcú zanechať hriech (Iz 1,15). Zlé modlitby sa slovami „v mene Ježiša Krista“ nestanú lepšími a dobré modlitby nebudú vďaka týmto slovám vypočuté rýchlejšie! '

Boh v prikázaniach jasne povedal, že jeho meno nemáme brať nadarmo. Čo sa dnes deje? Ľudia kričia desaťkrát za sebou: „V mene Ježiš! V mene Ježiš! V mene Ježiš!" Myslia si, že sa tým zrealizujú ich priania. Potom to znie takto: „Teraz uvoľňujem financie! V mene Ježiš! V mene Ježiš!" Očividne tu dochádza k magickému porozumeniu pôsobenia Ducha Svätého, teda aj k magickému používaniu mena Ježiš. Bol som v jednej „cirkvi", kde zavolali dopredu všetkých obchodníkov a potom všetci volali: „Vmene Ježiš! Zákazníci, príd'te!" To je mágia! Ľudia, ktorí robia bielu mágiu, nerobia nič iné. Čítali ste niekde v Biblii, že niekto z apoštolov robil niečo podobné? Nie! Predstavte si, že by som začal v hobby markete na nejakého pracovníka kričať: „V mene firmy! Daj mi tovar! V mene firmy! V mene firmy!" Zavolať by polícia aj sanitku! Takéto správanie je založené na úplne nesprávnom obraze Boha a Ducha. Niečo také patrí do ústavu pre choromyseľných! Prečítajte si Skutky apoštolov 9,10-18. Nájdete tam jasný príklad toho, čo znamená modliť sa v mene Ježiš. Niekto tu dostal konkrétne poverenie uzdraviť druhého, ale má starosti a obavy. Tie sú v modlitbe odstránené. Potom ide a jednoducho vykoná svoju povinnosť tak, ako mu bola uložená - a Boh koná svoje. Je to také jednoduché. Bez poskakovania, bez opakovania, bez slov „v mene Ježiš, v mene Ježiš"!

Ľudia často vnímajú Ducha ako nejakú „magickú silu" a meno Ježiš ako „magickú formulku", ktorá má túto silu vyvolať. Reč je síce „kresťanská", ale ide o pohanské vplyvy, ktoré sem prenikli. Beda však, ak na to niekoho upozorníš! Potom môžeš niečo zažiť!

Mnohí to prehliadajú, pretože sa to deje „v mene Ježiš". Nesmieme však byť takí slepí! Čítal som v novinách inzerát nejakej jasnovidky, ktorá propagovala svoje služby. Písala, že vie vykladať karty, čítať z kávovej usadeniny a vyzná sa v Ježišovom učení!

V týchto kruhoch sa to nazýva biela mágia. Táto forma mágie prenikla do kresťanských kruhov veľmi dávno a spôsobila tu ohromné škody! Ježiš vie, o čom hovorí:

„Po ich ovocí ich teda poznáte. Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Mnohí mi povedia v ten deň: Pane, Pane, či sme v tvojom mene neprorokovali? Nevyháňali sme v tvojom mene démonov? Nerobili sme v tvojom mene mnoho mocných činov? Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal. Odíd'te odo mňa, páchatelia neprávostí!" Mat 7,20-23

Buďte opatrní! Nie všetko, čo sa odohráva v Ježišovom mene, je skutočne Ježišovou vôľou! Kto naozaj žije v súlade s Božou vôľou a modlí sa v Ježišovom mene, ten vie, že ho Boh počuje. Nemusí jačať, opakovať, ani sa vybičovať do extázy či šialenstva... To všetko robili Baálovi proroci, aby padol oheň z neba. Eliáš to nepotreboval. Jednoducho sa pomodlil jednu modlitbu a Boh ho vypočul (Jak 5,17). Je to také jednoduché.

KRST DUCHOM SVÄTÝM A BOŽÍ ZÁKON

KAPITOLA 16

Ján Krstiteľ bol posledný prorok, ktorý odkazoval na Ježiša a krst Duchom Svätým - ale nebol jediným prorokom, ktorý to robil! Celý Starý zákon smeruje k tejto udalosti. S akým cieľom? Boh hovorí:

„Dám svojho ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia. Žiť budete v krajine, ktorú som dal vašim otcom, budete mojím ľuďom a ja budem vaším Bohom.“ Ez 36,27.28

Tieto proroctvá nesmieme prehliadať! Čo je ústrednou témou celej Biblie? Všetci sme hriešni. Boh nás chce oslobodiť od hriechov a žiť s nami. Svedčia o tom celé dejiny izraelského národa. Boh chce byť ich Bohom. Stane sa to vtedy, keď budú dodržiavať jeho zákony a naplnia ich láskou. Ale oni to neberú vážne. Odchádzajú od Boha. Boh ich vyzýva, aby sa obrátili. Chce, aby konečne dodržiavali jeho nariadenia, aby ho vnímali ako svojho Boha! Ale oni to nechceli. Väčšina to nechce ani dnes! Keď veľkí kazatelia vyzývajú k „prebudeniu“ alebo prosia o „oheň“, tak máme akciu! Keď hovoria o „pokoji“, všetci sú „spokojní“. Ale beda, keď niekto začne hovoriť o Božom „zákone“, že sa musí dodržiavať, pretože je správny a dôležitý... Kazíš atmosféru! Vidíte, ako veľmi sme sa vzdialili od pravého života v Duchu! Pod pojmom odpadnutie rozumie Biblia to, že ľudia nechcú za zákonom vidieť Boha. Zákon neuznávajú, a preto ani nedodržiavajú. Prebudenie je pravý opak! Ľudia rozoznávajú za prikázaniami Boha a vnímajú, aké dôležité je dodržiavať jeho prikázania v láske!

Aké je to „prebudenie“, ak jeho súčasťou nie je morálne obrátenie?! Tisícky ľudí dnes čakajú na „prebudenie“. Predstavujú si ho tak, že veľké masy populácie „spoznajú Boha“ prostredníctvom nadprirodzeného zjavenia a prejavov Ducha.

ALE - aj keby sa Boh mocne zjavil a ľudia by ho „poznali“, nebolo by to ešte prebudenie v biblickom slova zmysle! Takéto „prebudenia“ sa odohrávali, aj keď Ježiš konal znamenia a zázraky! Ľudia chválili Boha, verili v meno Ježiš, ALE NECHÁPALI EVANJELIUM A NEOBRÁTILI SA. JEŽIŠA PRIBILI NA KRÍŽ! Je absolútne nebiblické myslieť si, že keď ľudia uvidia znamenia a zázraky, automaticky sa obrátia! Ježiš sa o tom stále presviedčal v priebehu troch rokov. Opäť vidíme, že získať „vedomosti“ alebo „poznanie“ ešte neznamená obrátiť sa! Bohu nejde o to, aby všetci vedeli, že existuje, ale aby sa poslušne obrátili! Pravé obrátenie by bolo pravým prebudením. Ale o to v takýchto kruhoch, kde sa „prorokuje“ prebudenie, ľudia často nestoja. Prorokované prebudenie bez morálneho obrátenia a posvätenia sú diablove prebudenia. K takýmto „prebudeniam“ dochádza stále znova! Šklbanie, krik, váľanie sa... Zachráň sa, kto môžeš!

Božie proroctvá dávajú vyliatie Ducha do súvislosti s dodržiavaním prikázaní - a to z presvedčenia a lásky. O tom však dnes chce sotva niekto počuť. „Krst Duchom“ na úkor svätého života je satanov nápad. Krst Duchom, pri ktorom nejde o dôsledné obrátenie, krst Duchom, ktorý sa nezakladá na pravom pokání, krst Duchom, ktorý zamlčuje dielo kríža a necháva hriešnika takého, aký je, to je krst duchom démonov, ktorí zvädzajú a sú zvedení.

Také niečo som zažíval až príliš často. Kto je pokrstený Duchom Svätým, môže spolu so žalmistom povedať:

„Hospodinov zákon je dokonalý, občerstvuje dušu. Hospodinovo rozhodnutie je spoľahlivé, neskúseného robí múdрым. Hospodinove príkazy sú správne, srdce napĺňajú radosťou. Hospodinov príkaz je jasný, očiam dáva svetlo. Bázeň pred Hospodinom je čistá, zostáva naveky; Hospodinove výroky sú pravdivé, všetky sú spravodlivé. Vzácnejšie sú ako zlato, ako množstvo zlata rýdzeho; sladšie sú ako med, ako med z plástov.“ Ž 19,8-11

Mnohí chcú prostredníctvom viery získať bohatstvo. Tu je však niečo žiaducejšie ako zlaté prúty! K tomu musí človek, okrem iného, dospieť, ak má nastať krst Duchom Svätým. Niektorí povedia: „Ale to je Starý zákon!“ Kto takto rozmýšľa, ten niečo nepochopil! O Písmach Starého zákona hovorí Pavol v Novom zákone toto:

„Celé Písmo (a hovorí o Starom zákone, pretože Nový zákon ešte vtedy neexistoval) je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.“ 2Tim 3,16

Chcete to? Chcete byť pripravení na každý dobrý čin? Chcete sa učiť, byť usvedčovaní, napraviť sa a podstúpiť výchovu v spravodlivosti? Chcete, aby vás Pán Boh pripravil? Práve toto koná Duch Svätý (1Kor 14,26), aby mohol nastať krst Duchom Svätým. Tu sa však dielo Ducha Svätého nekončí! Potrebujeme to prežívať každý deň.

Mnohí dnes hovoria, že Boží zákon už neplatí, pretože Pavol hovorí, že zákon bol odstránený. V krátkosti to spomeniem, lebo túto tému som rozoberal v celej jednej knihe. Celkom stručne: Ide o nesprávne pochopenie Starého zákona a Pavla. V Biblii totiž existujú rôzne zákony. Otázkou je, ktorý zákon je zrušený.

Prírodné zákony? Zákon viery? Zákon Ducha? Alebo zákon hriechu? Desatoro? Alebo Mojžišov zákon? Keď som sa na to spýtal jedného známeho kazateľa, hľadel na mňa s otvorenými ústami!

Mnohí nikdy nevzali do úvahy to, že v Biblii sú rôzne zákony! Kde je teda napísané, že zrušené je práve Desatoro? Nikde!

V Starom zákone je reč o dvoch veľkých zákonoch. Prvým je Desatoro, ktoré bolo napísané Božím prstom do kameňa a uložené v truhle zmluvy (2Moj 25,16). Druhým je Mojžišov zákon, napísaný Mojžišovou vlastnou rukou na pergamen a uložený nie do truhly zmluvy, ale vedľa nej (5Moj 31,26). Prostredníctvom Ježiša bol odstránený práve Mojžišov zákon - nie Desatoro!

Biblia robí rozdiel medzi týmito dvoma zákonmi. Desatoro zostáva platné po celú večnosť. Naň Pavol nemyslí, keď hovorí, že zákon je zrušený. Zrušené boli obetné predpisy Mojžišovho zákona, ktoré boli uložené vedľa truhly zmluvy a ktoré boli neskôr odstránené prostredníctvom Božieho Baránka na kríži! Všetky obe zvierat symbolizovali Ježiša. Keď Ježiš ako Baránok Boží zomrel za hriechy sveta, tento zákon stratil svoju platnosť! Je to také jednoduché. Nebolo odstránené Desatoro, ale obradný zákon, ktorý Ježiš na kríži naplnil! Zákon o obetiach bol potrebný práve preto, že Desatoro bolo porušované! Preto potrebujeme odpustenie. Preto Ježiš zaviedol Mojžišov zákon s obetnými predpismi, ktoré ukazovali na Ježiša. Keď Ježiš zomrel ako dokonalá obeť, obe zvierat boli zbytočné. Potrebujeme odpustenie, aby sme sa mohli obrátiť a naplnení Duchom a z lásky dodržiavať Božie prikázania, pretože sú dôležité, správne a sväté. Keby bolo zrušené Desatoro, Boh by zrušil sám seba... Ako sa začína Desatoro? „Ja som Hospodin, tvoj Boh!“ Kde má svoj pôvod Desatoro? V BOŽEJ MORÁLKE! Boh je zaviazaný tomu, čo je dobré a správne. Aj nás zaväzuje k tomu, aby sme dodržiavali jeho prikázania. Kto ignoruje Desatoro, ignoruje Boha! Predstav si, že by som sa postavil za stenu z lepenky a vyvrtal v nej

desať dierok. Potom cez ne prestrčil svojich desať prstov a povedal: „Volám sa Kornelius Novák!“ Bolo by také ťažké pochopiť, komu tieto prsty patria? Je také ťažko pochopiť, kto k tebe vystiera svojich desať prstov? Boh k nám vystiera ruky! Chce s nami žiť v súlade. Čo by sa stalo, keby mi niekto zlomil malíček? Nič to, veď mi zlomil iba malíček! Alebo by ma to hnevalo? Ako je to s porušením jedného „malého prikázania“? Väčšina ľudí jednoducho nerozumie, že tu ide o Boha!

Počul som „hviezdnych kazateľov“, ktorí sa nachádzali v blude, pretože jednoducho nechcú čítať Bibliu. Zvádžajú tisíce ľudí tvrdením, že sa nemusia obrátiť. Pokojne môžu porušovať Božie prikázania a cítiť sa pri tom duchovne! Jeden uznávaný kazateľ v Nórsku hodil na bohoslužbe Desatoro demonštratívne do koša za hurhaja „prebudených kresťanov“. Absolútna slepota! Ježiš povedal:

„Nemyslíte si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov. Neprišiel som zrušiť, ale naplniť. Amen, hovorím vám: Pokiaľ nepominie nebo a zem, nepominie ani najmenšie písmenko, ani jediná čiarka zo zákona, kým sa všetko nestane. Kto by teda zrušil čo len jedno z týchto najmenších prikázaní a učil by tak ľudí, bude označený za najmenšieho v nebeskom kráľovstve. Kto ich však bude zachovávať a učiť, bude označený za veľkého v nebeskom kráľovstve.“ Mat 5,17-19

Ježiš jasne povedal, že zákon, ani posolstvo prorokov nie sú zrušené. Naopak. Duch Svätý bude vyliaty vtedy, keď sa obrátíme k Bohu a dodržíme prikázania! Toto posolstvo je súčasťou všetkých prorociev, ktoré v Biblii hovoria o vyliatí Ducha.

Pavol hovorí konkrétne o tom, že naplnením jednotlivých prikázaní je „láska“ (Rim 13,8-10). Kto má pravú lásku k Bohu, ten plní Desatoro láskou a životom, slovami a skutkami!

Niektorí si myslia, že môžu pokojne hrešiť, pretože sú „pod milosťou“. Prečítajte si, čo hovorí Biblia o milosti. Skúmajte, či sa to zhoduje s tým, čo ste počuli alebo čo si sami myslíte.

„Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v týchto časoch rozvážne, spravodlivo a nábožne, a očakávali blažené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa a Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky.“ Tit 2,11-14

Takto prebieha krst Duchom Svätým! Ježiš si očisťuje vlastný ľud! V ktorej krajine omilostia zločincov a potom im povedia: „Odteraz zákon nemusíš brať až tak vážne!“ Existuje niekde niečo také?! Nie, nikde! U Boha už vôbec nie! Musíme sa obrátiť, aby sme mohli byť omilostení. Musíme žiť v posvätení, ak chceme zostať pod milosťou! Kto svojím životom nedokazuje, že je na úzkej ceste do svätého neba, ten sa tam ani nedostane!

Práve tu má svoje miesto krst Duchom Svätým! Práve k tomu smeruje Božia milosť! Nenecháva nás takých, akí sme, ale usiluje o naše posvätenie. Boh sám si očisťuje svoj ľud za vlastníctvo! Po krste ide o rast v posvätení. Božia milosť nás vychováva; nenecháva nás takými, akí sme! Na tejto ceste prežívame väčšiu hĺbku, šírku a výšku radosti z čistého svedomia. Radosť prežívame, aj keď konáme dobro iným. Čím ďalej, tým viac milujeme Boha a blížneho nielen slovami, ale aj činmi. Ako napísal Pavol: „... očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky.“

Čo majú Boh a blížni z toho, že pár chlapíkov poskakuje na konferenciách, emocionálne sa napumpujú a potom ďalej žijú v hriechu? Čo má Boh a svet z toho, keď tisícky ľudí spievajú o láske, rozplývajú sa a hovoria o milosti, ale morálne nie sú obrátení a nenapredujú v posvätení? Keď za ich vierou nenasledujú dobré skutky? Bohu to ide iba na nervy! Kedysi to vyjadril takto:

„Prichádzajú k tebe, ako sa schádza ľud, pred tebou sedia ako môj ľud, počúvajú tvoje slová, ale nekonajú podľa nich. Ved' svojimi ústami ukazujú mnoho lásky, ale v ich ústach je lóž a ich srdce túži len po zisku. Hľa, ty si pre nich ako ten, ktorý spieva piesne o láske pekným hlasom a vie dobre hrať na strunovom nástroji. Počúvajú tvoje reči, ale nekonajú podľa nich. Keď sa toto splní, a určite sa to splní, spoznajú, že bol medzi nimi prorok.“ Ez 33,31-33

Nie je zaujímavé, ako presne Boh predpovedal, čo sa bude diať na mnohých „kresťanských konferenciách a bohoslužbách“? Piesne o láske, až sa človek vznáša v oblakoch... Milosť, milosť, milosť - ale taká, ktorá zamlčuje dôsledné obrátenie a horlivé dobré skutky! Nejde pritom o dobré skutky, ktorými si má človek zaslúžiť Božiu lásku, ale o dobré skutky, ktoré sú ovocím pravého obrátenia!

Boh celkom otvorene hovorí, že milostné piesne bez dôsledného obrátenia od hriechu a poslušnosti jeho slovu ho nezaujímajú. Povedal to prostredníctvom proroka Ezechiela. To isté povedal aj Ježiš Petrovi. Do neba sa nedostane ten, kto najhlasnejšie vyjadroval svoju lásku, ale ten, kto zachováva Božie prikázania.

„V tomto je trpezlivosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru v Ježiša.“ Zj 14,12

Dá sa to vyjadriť jasnejšie? V spoločenstvách, ktoré nechápu správne krst Duchom Svätým, často nechápu správne ani ďalšie veci. Človeka, ktorý príde s tým, že sa majú dodržiavať Božie prikázania, označia za „zákonníka“. Pritom proroci jasne hovoria, že práve to je cieľom vyliatia Ducha. Aj Ježiš to potvrdzuje, ako môžeme čítať v Zjavení. Ak sme pokrstení a naplnení Duchom Svätým, potom plníme Božie prikázania láskou, podobne ako Ježiš. Neklameme, ale hovoríme pravdu! Netúžime po žene či dome blízneho, ale sme spokojní s tým, čo máme! Nekradneme, ale radšej dávame! To znamená naplňovať Božie prikázania láskou!

Kto neplní Božie prikázania láskou, ten si nemôže nahovárať, že má plnosť Ducha!

ROZDIEL MEDZI DUCHOM POKRSTENÝM KREŠŤANOM V PROCESE POSVÄTENIA AZÁKONNÍCKYM ČLOVEKOM

KAPITOLA 17

Mnohí ľudia nevidia rozdiel medzi zákonníckym človekom a kresťanom, ktorý je pokrstený Duchom Svätým! Majú také prevrátené „poznanie“, že si myslia, že človek, ktorý hovorí o Božom zákone, je zákoník! Niektorí žijú v takom blude, že keď niekto spomenie dodržiavanie zákona, hneď vyhlásia: „To je zákoník!“.

Zákoník dodržiava prikázania, pretože dúfa, že vďaka tomu bude zachránený. Často to ani nie sú Božie prikázania, ale ľudské, ktoré sa snaží dodržiavať. Aj keby šlo o Božie prikázania a zákoník by ich považoval za správne, čo predsa nie je zlé (!), problém je v tom, že takýto zákoník nechápe, že prostredníctvom Ježiša Krista potrebuje odpustenie hriechov. Záchranu zdôvodní svojimi dobrými skutkami! To je chyba! Kresťan pokrstený Duchom to tak nerobí! Božie prikázania nedodržiava preto, aby bol zachránený, ale preto, že ich považuje za správne a dôležité. Sú prejavom Božieho charakteru! Hriešnik ich počas svojho života v hriechu nedodržiaval, preto si zaslúži večné zatratenie. Ale teraz vníma Božiu lásku i to, že Boh je dobrý a má pravdu! Uvedomuje si, že Boh, ktorý stvoril môj život, najlepšie vie, čo je pre mňa dobré! Chce dodržiavať Božie prikázania, pretože si uvedomuje, že sú správne a dôležité. Chápe, že Ježiš za neho zomrel zástupnou smrťou, čím je

naplnená spravodlivosť pred Bohom. Nemusí skončiť vo večnom zatratení! Prostredníctvom Ježiša smie prísť k Bohu a začať s ním nový život! Premožený Božou láskou sa obráti a uverí v Ježiša Krista. Z plného presvedčenia žije v súlade s Bohom, jeho Slovom a prikázaniami - nie preto, aby získal spasenie, ale preto, že vďaka Ježišovi je spasený!

Vidíte ten rozdiel?

Stručne povedané, zákonník dodržiava prikázania, **aby** bol zachránený. Zachránený človek dodržiava prikázania nie preto, aby si zaslúžil spasenie, ale pretože prikázania sú sväté, správne a dôležité; pretože miluje Boha, ktorý ich dal! Zamyslime sa. **Prečo budú ľudia v nebi dokonale dodržiavať Božie prikázania? Určite nie preto, aby boli zachránení. Ved' už sú zachránení! Prikázania budú dodržiavať preto, že sú to Božie prikázania platné v jeho kráľovstve. Tieto prikázania platia, pretože sú správne a dôležité! Nebeský pokoj, radosť a blaženosť závisia od toho, či ich budú všetci dodržiavať! Čo má Ježiš na mysli, keď nás učí modliť sa: „Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi?!“ Premýšľajte o tom.**

Jeden brat povedal: „Odvtedy, ako som začal svätiť sobotu, ľudia hovoria, že som sa stal zákonníkom. Je zvláštne, že zatiaľ čo v sobotu odpočívam od všetkých svojich skutkov, vyhadzujú mi na oči, že „činím zákonnícke skutky, aby som bol zachránený“. Pritom v sobotu od svojich skutkov odpočívam (!) a chválim Boha, Stvoriteľa a Vykupiteľa! Sobotu nesvätím preto, aby som bol zachránený, ale pretože mi je radosťou a cťou činiť to, čo chce Boh.“

Tento človek má pravdu. Prirodzene, sú ľudia, ktorí chcú Božie prikázania dodržiavať zákonníckym spôsobom. To nie je dobré. Existujú však ľudia, ktorí Božie zákony naplňajú láskou, pretože sa vierou v Ježiša Krista obrátili k Bohu a žijú s ním v harmónii. To je veľmi dobré!

Mnohí mi povedali: „Dnes predsa platí zákon lásky!“ Samozrejme! Ale čo to znamená? Je to láska, keď svojmu blížnemu klameme? Je to láska, keď svojho blížneho okrádame? Je to láska, keď svoju ženu podvádzam s inou? Je celkom zbytočné hovoriť o láske, ktorá je na úkor Desatora! Opak je pravdou. Kto Boha miluje, dodržiava tieto prikázania z lásky k Bohu a k svojim blížnym, ako to hovorí Pavol (Rim 13,8-10). Kto vierou pochopí, čo pre neho Ježiš urobil na kríži, nechce nič iné, než žiť v súlade s Bohom. A to sa nedá na úkor dodržiavania prikázaní.

„Láska“ znamená, že Božie prikázania nedodržiavame z „povinnosti“, zo „strachu“ či z „tradície“. „Láska“ znamená, že ich dodržiavame dobrovoľne

a z presvedčenia! Pavlovi ide o to, aby sme boli poslušní zo srdca (Rim 6,17). Všetko, čo robíme z lásky, robíme dobrovoľne a z presvedčenia. Nemusíte ma nútiť, aby som šiel na prechádzku so svojimi psami, pretože ja to milujem! Môžete sa pokúsiť vyhovoriť mi to! Aj tak to urobím! Práve to má Božie slovo na mysli, keď hovorí o láske! Vďaka krížu sme oslobodení od zákonníctva, povinnosti, strachu, tradície... k postoju „lásky"! Dodržiavame Božie prikázania dobrovoľne a z presvedčenia a napĺňame ich láskou! To je podstatná časť pravého kresťanského života. Tisíciky ľudí v európskych cirkvách to nechápu. Môžeme to vidieť na morálnom úpadku. V cirkvách sa začal tolerovať každý hriech, ktorý sa tam usadil. Stále sa však hovorí o „láske", „krste Duchom Svätým" a „prebudení"... Kedy nastane pravé prebudenie, krst Duchom a láska?! Boh je láska, preto netoleruje nijaký hriech, ale čaká, že sa obrátite! Kto sa nechce obrátiť, kto nechce dodržiavať Božie prikázania, kto chápe morálku" inak ako Boh, ten neuvidí Božie kráľovstvo (Ef 4). Kto nie je poslušný evanjeliu, ten bude pri Ježišovom návrate znášať následky v plameňoch (2Tes 1,4). Božia láska nerobí z Boha tolerantného a ľahostajného hlupáka. Boh je Svätý. Nechce mať nič spoločné s hriechom. Preto chce, aby sme sa obrátili (Sk 17,30).

ČO SA STALO NA TURÍCE?

KAPITOLA 17

Hovorili sme o tom, čím sa zaoberali učeníci pred krstom Duchom Svätým. Turice ich našli pripravených. Boli to ľudia, ktorí sa úplne odovzdali Bohu!

„Všetci títo sa jednomyselne a vytrvalo modlili..." Sk 1,14

„Keď nadišiel deň Turíc, všetci boli na tom istom mieste. Tu sa odrazu strhol z neba hukot, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. Ukázali sa im ohnivové jazyky rozdelené tak, že na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť." Sk 2,1-4

Čítali sme, čo sa dialo viditeľne a počuteľne. Ale stali sa aj veci neviditeľné! Boh Otec a Ježiš sa vrátili v Duchu. Po štyridsiatich dňoch Ježiš odišiel späť k Otcovi a Otec spolu so Synom prišli v Duchu - ako to Ježiš predpovedal - a v onom „modlitebnom zhromaždení" si urobili príbytok. Učeníci sa obrátili, odovzdali Bohu a boli pokrstení Duchom Svätým, očistení a naplnení. Dokonané dielo kríža sa v

nich stalo skutočnosťou! Stali sa chrámom Ducha Svätého. Z modlitebníkov sa stal dom modlitby živého Boha! Boh sa prechádzal medzi nimi (2Kor 6,161).

Z toho môžeme vyvodiť, že pri rozhovore s Ježišom Peter ešte nebol obrátený. Pred krížom nerozumel evanjeliu. Keď mu porozumel a Ježiš ho vyzval, bol nerozhodný. Môžeme si domyslieť, že Peter o tom premýšľal a dumal. Tak dospel k správne mu rozhodnutiu, ktoré spolu s ostatnými vyjadril v modlitbe. Keď sa na Turíce obrátil, bol pokrstený Duchom Svätým. Sila Ducha Svätého otvorila Petrovi ústa, aby vydával svedectvo!

Dôležitý záver: Krst Duchom Svätým nebol pre nikoho z učeníkov „druhou skúsenosťou“. Turíce boli odpoveďou na prielom učeníkov do správnej viery so správnym postojom!

Ježišových učeníkov pred Turícami môžeme prirovnať k ľuďom, ktorí prídu do cirkvi, začnú študovať biblický kurz, naučia sa niečo nové, niečo vyskúšajú, ale ešte nie sú rozhodnutí. Môžu sa spolu s ostatnými zúčastňovať na bohoslužbách, ale ešte nie sú obrátení. Prispôbia sa, ale ešte neopustili hriech a svet. Tak to môže fungovať celé roky, dokonca desaťročia. Stretol som mnohých „členov zboru“, vedúcich spevokolov, diakonov, pastorov, doktorov a profesorov teológie a cirkevných vedúcich, ktorí neboli obrátení. Ak si myslíte, že som vo svojom úsudku tvrdý, poviem vám, že do tohto pozorovania zahrnujem iba tých, ktorí sa tam sami zaradili! Ľudia, ktorí našli svoje miesto v celosvetových kresťanských organizáciách a hovoria o Ježišovi, ale ignorujú a nechápu posolstvo Biblie o kríži, obrátení a posvätení. Takýchto ľudí nájdete v tradičných cirkvách, ale aj v moderných kresťanských „hnutiach“.

Všetko má svoj čas. Pred krížom Ježišovi učeníci veľa vecí nechápali. Neboli obrátení, znovuzrodení ani pokrstení Duchom Svätým. Ježiša nasledovali len tak. Na kríži Ježiš dokonal krst od hriechov. Po vzkriesení učeníkom všetko vysvetlil. Vyžadoval od nich dôsledné obrátenie a vieru. Potom museli čakať. Ježiš sa musel najprv Vrátiť k Otcovi, aby si spolu s Otcom mohol v učeníkoch spraviť príbytok.

Učeníci museli premýšľať, či naozaj chcú do svojho života prijať Ježiša v Duchu.

Nestalo sa to automaticky. Boh predsa nikoho nenúti! Ale oni chceli. Pretože sa vierou odovzdali Bohu, do ich života vstúpil Ježiš a uskutočnil v nich dielo kríža. Vedeli, že im je odpustené a Ježiš žije v nich (Gal 2,20). Teraz už nielen vedeli, že existuje odpustenie hriechov, ale Ježiš si v nich reálne urobil príbytok a priniesol so sebou odpustenie. Vedeli: Boh nás prijal. Sme Božie deti! Prežili to, o čom kázal Ján

Krstiteľ a čomu predtým vôbec nerozumeli! Na vlastnej koži skúsili, čo znamená Baránok Boží a krst Duchom!

Ak teda chceme posúdiť, čo sa na Turice dialo neviditeľne, musíme pamätať na tri biblické texty, o ktorých sme už hovorili. Učeníci sa kajúcne odovzdali Ježišovi Kristovi. Dokonané dielo sa v nich stalo prostredníctvom Ducha Svätého skutočnosťou - tak sa stali Kristovým telom, cirkvou.

DRUHÁ SKÚSENOŠŤ

KAPITOLA 19

Ako sme povedali, existujú ľudia, ktorí tvrdia, že krst Duchom je udalosť, ktorá nasleduje po obrátení a znovuzrození, možno po dvoch alebo piatich rokoch. Hovoria o druhej skúsenosti. Kto berie do úvahy, o čom sme doteraz hovorili, nemôže dospieť k takému záveru. Odkiaľ sa teda vzala myšlienka druhej skúsenosti?

Niektorí vychádzajú z toho, že učeníci prežili obrátenie a znovuzrodenie dávno pred Turícami; na Turice prežili druhú skúsenosť. Tak to však nie je. Keby boli Turice „druhou skúsenosťou“, kedy prebehla prvá? Tvrdí sa, že „prvá skúsenosť“ znamená obrátenie. Ale učeníci sa v pravom slova zmysle obrátili až na Turice! Až potom pochopili evanjelium. Až potom vzali Ježišovu výzvu k nasledovaniu skutočne vážne a zmenili svoj postoj!

Problematický je text, ktorý hovorí, ako sa Ježiš po zmŕtvychvstaní stretol s učeníkmi a dýchol na nich so slovami:

„Prijmite Ducha Svätého.“ Ján 20,22

Niektorí tomu rozumejú tak, že Ježiš učeníkom skutočne vdýchol Ducha Svätého takpovediac ako prvú skúsenosť. Preto považujú Turice, a tým aj krst Duchom Svätým za druhú skúsenosť. Ale pozor! Tu nie je napísané, že Ježiš v tej chvíli učeníkom skutočne vdýchol „Ducha Svätého“. Ako si to máme vysvetliť? Predstavme si túto situáciu. Ježiš sa zjaví vydeseným a pochybujúcim učeníkom. Nehľadiac na to, čo chcú, čomu veria a čo si myslia, všetkým vdýchne Ducha Svätého, či to chcú, alebo nie?! Uvedomme si, že v tejto chvíli vôbec nechápali kríž a evanjelium. Ani o misii nič nevedeli. Ježiš im jednoducho dáva Ducha Svätého a posiela ich, aby šli (Ján 20,21-23)?!

Nejako to neseď. Je Duch Svätý niečo, čo sa nám vnúti, či to chceme, alebo nie? Bez ohľadu na to, čomu veríme alebo neveríme a bez ohľadu na náš postoj?! Ak je toto prvá skúsenosť, potom teológia obrátenia a znovuzrodenia musí znieť takto:

Aby nastalo obrátenie a znovuzrodenie, nemusíme dobre poznať Ježiša, ani mať správnu vieru. Môžeme pochybovať a byť neochotní, lebo Ježiš vnúti Ducha Svätého tomu, komu chce.

Je to biblické?

Skutočne vtedy Ježiš vyslal učeníkov? Bez toho, aby čokoľvek pochopili alebo boli na to pripravení? Bez toho, aby sa ich niekto spýtal, či to vôbec chcú? Zhoduje sa to s tým, čo hovorí celá Biblia? Nie. Máme dobrý dôvod vysvetliť túto udalosť inak. Napríklad takto:

Učeníci dovedy nechápali, kto je Ježiš, jeho pravú identitu, ani jeho dielo. Bol ukrižovaný a oni boli zúfalí. Ich ilúzie a vzdušné zámky, v ktorých sa už videli po pravici a ľavici na tróne, vyleteli do povetria. Učeníci si kládli dôležitú otázku: Kto bol vlastne Ježiš? Ako sme povedali, učeníci nepochybovali o Ježišových zázrakoch. Zostala im však nezodpovedaná jedna otázka: Kto je Ježiš? Áno! Ježiš je Mesiáš. Čo to však znamená, ak nejde o osloboditeľa spod politickej nadvlády Rimanov? Ježiš stále dával najavo, že On a Otec sú jedno. Ako tomu mali rozumieť? Zrazu pred nimi stojí vzkriesený Ježiš a dýchne na nich... Čo sa stalo?!

Učenikom prebehol mráz po chrbte, pretože vedeli, čo to znamená! Dovedy urobil niečo podobné iba jeden. Odmalička sa učili, že keď Boh stvoril ľudí, vdýchol im dych života. A teraz tu stál pred nimi. Živý Boh v ľudskej podobe. To, čo počas jeho života nepoznávali a neuznávali, preniklo teraz srdcom najtvrdšieho pochybovača: „Môj Pán a môj Boh". **Týmto dýchnutím dáva Ježiš najavo, kto je - je Stvoriteľ vesmíru!** Ale nielen to. Týmto dýchnutím zároveň vytvára paralelu. Pri stvorení Boh vdýchol ľuďom život. Teraz Boh „formoval" nové stvorenie v Ježišovi Kristovi! Pavol napísal, že v Ježišovi sme nové stvorenie! **Týmto dýchnutím vytyčuje Ježiš hneď po svojom vzkriesení smer a cieľ: Prostredníctvom vyliatia Ducha sa ľudia stanú novým stvorením! Slovanami „prijmite Ducha Svätého" upriamil Ježiš pozornosť učeníkov práve týmto smerom.**

K novému stvoreniu patrila aj slobodná vôľa človeka a obrátenie. V Ježišovom dýchnutí a slovách „prijmite Ducha Svätého" môžeme vidieť východisko k ďalším veciam. Ježiš tu symbolicky naznačuje, akým smerom sa bude uberať ďalšie dianie. Načrtáva aj tému „vyslania a misie", hoci konkrétny príkaz k misii nasledoval až o

štyridsať dní - s dôrazom na to, že majú čakať na Ducha Svätého (Sk 1,4). Ešte tu teda nebol.

Nemusíme akceptovať, že Ježiš tu vnucuje Ducha Svätého nevedomým a neochotným učeníkom. Nejde tu o prvú skúsenosť. Ak by to tak bolo, museli by sme sa pýtať, čo ono dýchnutie spôsobilo alebo zmenilo. Čo prinieslo? Ján o ničom nehovorí, pretože sa tu nič nestalo! Učeníci boli rovnako nevedomí ako predtým. Aj po tomto Ježišovom symbolickom úkone znova dúfali v politické kráľovstvo (Sk 1,6)! Aj potom boli povrchní a nerozhodní, ako to pozorujeme u Petra. Čo sa teda stalo, keď dostali Ducha, ak ho teda skutočne dostali? Vôbec nič! Inak by o tom Ján niečo napísal. Ale v tomto prípade nešlo o nijakú prvú skúsenosť, nijaké obrátenie, znovuzrodenie, premenu ani vysvetlenie. Nebola to prvá skúsenosť a Turice nie sú druhou skúsenosťou. Ale na Turice sa učeníci obrátili a boli pokrstení Duchom Svätým - čím sa znova narodili.

Tí, ktorí hovoria o „druhej skúsenosti“, tvrdia, že prvou skúsenosťou je „obrátenie“. Obrátili sa učeníci po dýchnutí? O ničom takom tu nečítame! Ježiš im zjavil svoje božstvo, ale nenastalo obrátenie, aké Ježiš vyžaduje! Na to musel učeníkov najprv pripraviť a vyzvať, ako sme o tom hovorili. Poznanie ešte nie je obrátenie! Keď sa raz Ježiš stretol s démonmi, vyznali, že je Svätý Boží! Všetci démoni vyznávajú, že Ježiš je Pán, ale neobrátia sa! K obráteniu nestačí iba „poznanie“ a „uznanie“! Mnohí si to dnes zamieňajú! Bohu nejde o to, aby sme „v neho verili“, lebo aj démoni veria (Jak 2,19), aj čarodejník Šimon veril (Sk 8,13)! Takáto viera nezachraňuje! Viera, ktorá nevedie k pravému obráteniu, nie je spásna viera! Ani slovom tu nie je zmienka o tom, že učeníci sa obrátili. Neodohrala sa tu nijaká prvá skúsenosť a Turice nie sú nijakou druhou skúsenosťou.

V Biblii nie sú opísané nijaké druhé skúsenosti vo forme krstu Duchom. Zakaždým, keď v knihe Skutky apoštolov čítame, že ľudia dostali Ducha Svätého, bezprostredne tomu predchádzalo zvestovanie evanjelia a obrátenie. Celkom jasne to vidíme na Turice a v 10. kapitole v príbehu o Kornéliovi. V jednotlivých príbehoch nie sú zaznamenané všetky detaily. Pisateľ Lukáš sa nechcel stále opakovať, a ani nemusel. Neskôr sú určité príbehy iba krátko zhrnuté. Ale kým sa onen človek s vierou obrátil, kým boli na neho položené ruky a zostúpil Duch Svätý, zrejme mu tiež bolo vysvetlené evanjelium i všetky dôležité súvislosti. Pri štúdiu Biblie zisťujeme, že ľudia neboli naplnení Duchom bez poslušnosti viery. Celkový kontext Biblie zreteľne ukazuje, že predpokladom bola zvesť evanjelia, pochopenie, viera v evanjelium a obrátenie.

Vezmi si napríklad text Sk 19,1-7. Títo muži boli pokrstení Jánovým krstom, a nevedeli, že existuje aj krst Duchom Svätým. Nepočuli, čo pre nich Ježiš urobil.

Takže sa to museli najprv dozvedieť. Až potom na nich Pavol položil ruky. Najprv im zvestoval a vysvetľoval. Keď videl, že veria a svoj život chcú odovzdať Ježišovi, položil na nich ruky. Títo „Jánovi učeníci“ nezískali krst Duchom len tak mimochodom. Najprv museli pochopiť zvesť o Ježišovi a uveriť v neho. Potom boli pokrstení Duchom Svätým. **Tým bola naplnená potreba, ktorú v nich vyvolal Ján Krstiteľ pri Jordáne!** Ani v tomto prípade nebolo dôležité ono vonkajšie znamenie hovorenia jazykmi, ale viera v Ježiša Krista.

Nemyslíme si, že títo učeníci mali „prvú skúsenosť“ pri Jánovi Krstiteľovi. Iste, aj tam zažili niečo dôležité! Ale pod pojmom „prvá skúsenosť“ si niektorí ľudia predstavia obrátenie a znovuzrodenie oddelené od „druhej skúsenosti“ vo forme krstu Duchom. Jasne sme povedali, že Ján pri svojom krste vodou neodpúšťal hriechy. Možno poznáme obrazy, ktoré znázorňujú ľudí, ako sa pri krste vynárajú z vody plní radosti a jasoty. Ale pri Jánovom krste to tak nebolo! Ľudia vyznávali svoje hriechy. Krstom vodou vyjadrovali, že u Boha hľadajú odpustenie. Nikto z nich nevedel, ako toto odpustenie získať! Až do chvíle, keď Jánovi svitlo. Ukázal na Ježiša a zvolal: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ (Ján 1,29) Musíme si uvedomiť, že Jánov krst nebola nijaká prvá skúsenosť. Pri Jánovom krste sa nikto znova nenarodil. Ján pripravoval ľudí na Ježiša. V tomto príbehu sa Pavol stretol práve s takýmito pripravenými učeníkmi! **Keby sa pri Jánovom krste udialo niečo rozhodujúce, napríklad znovuzrodenie, Pavol by nevyhlásil Jánov krst za neplatný.** Keďže Pavol znova pokrstil týchto učeníkov vo vode, znamená to, že pri Jánovom krste vodou sa neodohrala nijaká „prvá skúsenosť“, nijaké znovuzrodenie. Keby to tak bolo, Pavol by tento krst uznal a učeníkov by znova vo vode nekrstil. Pri Jánovi Krstiteľovi nešlo o prvú skúsenosť so znovuzrodením, preto ani táto udalosť s Pavlom nebola druhou skúsenosťou. V Biblii neexistuje nikto, kto má takúto „druhú skúsenosť“, aká sa často ponúka na konferenciách. Ján Krstiteľ volal ľudí k obráteniu a ukazoval na Ježiša. Ľudia vtedy naozaj robili pokánie. Ale samotné pokánie nespôsobí znovuzrodenie! Nie je to automatické! Mnohí svoje hriechy ľutujú, ale nechcú uveriť v Ježiša. Musia mu uveriť ako v toho, kto zomrel namiesto nich. Nie každý, kto sa dal Jánom pokrstiť, neskôr uveril Ježišovi! Mnohí pri Jánovi prežili obrátenie, ale potom sa otočili chrbtom k Ježišovi. Nechceli s ním mať nič spoločné. Svoje hriechy ľutovali, ale mysleli si, že zvieracie obete stačia. Alebo že Ježiš je bludár... Samotné pokánie pri Jánovi v nich nemohlo spôsobiť znovuzrodenie. Museli uveriť v Ježiša Krista, Božieho Baránka. **Aj dnes je veľa ľudí, ktorí si uvedomujú svoje hriechy a stratenosť, ale nechcú uveriť v Ježiša! Stokrát môžu ľutovať svoje hriechy, ale nikdy tým nedôjde k „prvej skúsenosti“.** Predstavte si tých oklamaných ľudí, ktorí denne robia pokánie a sami sa trestajú alebo obracajú k

Márii a chodia na spoveď ku kňazovi. Robia pokánie, ale nie sú obrátení, ale oklamaní! Samotné pokánie nespôsobí znovuzrodenie! Teda zopakujem: Pri Jánovom krste nešlo o nijakú „prvú skúsenosť“ a Jánovi učeníci nezažili pri Pavlovi nijakú „druhá skúsenosť“.

Myšlienka druhej skúsenosti sa zakladá na chybnom datovaní obrátenia učeníkov. Ide aj o zlé posúdenie subjektívnych skúseností v knihe Skutky apoštolov. Najväčší strach mám z toho, že mnohí, ktorí hovoria o druhej skúsenosti, zrejme vôbec nevedia, čo je pravé obrátenie. Nečudo. Keď nevieme, čo je krst Duchom Svätým, je celkom možné, že nevieme, čo je obrátenie.

Aj dnes existujú subjektívne zážitky nás ľudí. Je otázkou, ako ich posudzujeme. Niektorí skutočne s Bohom niečo zažijú, svoj zážitok však často nezhodnotia správne.

V cirkvi je napríklad muž, ktorý aktívne pracuje alebo je dokonca pastorom. Všetci si myslia, že je obrátený a znovuzrodený. Ved' toho toľko vie! Potom zrazu prežije nejakú silnú skúsenosť. Všetci si myslia, že to bol krst Duchom! Ale kto hovorí, že tento muž už bol skutočne obrátený!? Mnohí klamú seba aj iných (Mat 7,20). Tento muž sa možno počas nejakej evanjelizačnej akcie obrátil, no až po piatich rokoch svojej pastoračnej služby skutočne dospel k „viere“! Pretože veci často neposudzujeme správne, ľudia si myslia, že už bol obrátený a po rokoch pokrstený Duchom Svätým. To znamená, že hoci je tento muž na dobrej ceste, ľudia sa môžu mýliť v úsudku a hovoriť o „druhej skúsenosti“.

Môže to byť aj tak, že tento neobrátený pastor pôjde na konferenciu, kde mu niekto povie, že potrebuje „krst Duchom Svätým“, čo by bolo v poriadku, keby šlo o správny krst Duchom! Ale to nie je tak! Dá sa strhnúť náladou a hudbou a stratí všetky zábrany. Zažije emocionálne veci, o ktorých si myslí, že to je krst Duchom Svätým. Niekoľko rokov som pracoval na diskotékach, kde sme mali rovnaké emocionálne zážitky. Aj tam ľudia prežívali „prielomy“, „naplnenia“, „extázy“ a „pocity šťastia“, keď sa dali strhnúť hudbou. Mali by ste ma vidieť, ako som poskakoval! Môže sa stať, že tento pastor pôjde na takúto konferenciu neobrátený a vráti sa oklamáný. Potom sa snaží „obšťastniť“ takýmito krstami Duchom aj svoj zbor. Bez správnej hudby a vybičovanej atmosféry sa to však nedarí. Ide tu o veci duševné, nie duchovné, ak nie priamo veci démonické.

Alebo ďalší príklad. Nieкто po pravom obrátení zvlažnel alebo skončil úplne vo svete. Po dlhom čase sa podvolil naliehaniu Ducha Svätého a úprimne sa obrátil. Činil pokánie a Boh mu odpustil. Táto skúsenosť je pre neho taká silná a emocionálna, že ju pokladá za „druhá skúsenosť“, keďže obrátenie už prežil.

Takýchto skúseností môžeme v živote prežiť veľa. Dokonca každý deň. Stále znova potrebujeme odpustenie, z ktorého sa môžeme radowať.

„Ale ak vyznávame svoje hriechy, ON je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej neprávosti.“ 1Ján 1,9

To, čo je tu napísané, platí pre prvý a „správny“ krst Duchom Svätým. Zároveň to môžeme prežívať každý deň. Niekde sme z nepozornosti padli do hriechu a je nám to Túto. Vyznávame svoje hriechy pred Bohom a on nás očisťuje od každej neprávosti. To je duchovná skúsenosť. Aj v tomto prípade by sme mohli hovoriť o očistení, teda o krste Duchom, a nemýlili by sme sa. Takéto skúsenosti však nesmieme zamieňať s oným rozhodujúcim krstom Duchom, ktorým sa začína náš život s Bohom.

Iný príklad: Môže sa stať, že niekto je už roky skutočne obrátený, pokrstený Duchom a znovuzrodený. Zrazu mu niekto povie: „Ešte si len ,v predsieni. Nemáš dar hovorenia jazykmi, preto si ešte nevošiel do svätyne svätých. (To mi povedal jeden človek!) Musíš byť pokrstený Duchom Svätým, aby si dostal dar hovorenia jazykmi. Bez hovorenia jazykmi si kresťan druhej kategórie...“

Môže sa stať, že onen človek zrazu zneistie. Uverí, že potrebuje krst Duchom Svätým, hoci Duchom Svätým už pokrstený bol! Vie, že Ježiš za neho zomrel a je Božím dieťaťom... Ale pretože mu to stále niekto pripomína, je oklamáný. Pochybnosti sa pomaly menia na zúfalstvo, lebo z očí stratí kríž! Možno pôjde na nejakú „konferenciu“, aby získal „krst Duchom Svätým“. Tam sa v ňom pomocou hudby prebudia emócie. Počuje, že má nahlas kričať a skákať, aby získal „krst Duchom“. Niektorí sa „v Duchu smejú“, ďalší sa váľajú po podlahe... Ľudia, nedajte sa zviešť a oklamať „krstom Duchom“, ktorý nie je od Boha! Pravý krst Duchom sa nedá oddeliť od pravdivého zvestovania Kristovho diela! Preštudujte si Petrovo kázanie na Turice. Čo vtedy povedal ľuďom? Čo kázal Kornéliovi? Kedy dostal Kornélius Ducha Svätého? Vtedy, keď pozorne počúval Petrovo kázanie. Peter nemohol vidieť, čo sa odohráva v Kornéliovom srdci. To, že Kornélius a ostatní v jeho dome dostali Ducha Svätého, ukazuje, že nielen počúvali, ale počas počúvania sa vo viere obrátili! To je predpokladom toho, aby v nás Duch Svätý mohol uskutočniť dielo kríža. Musíme počuť posolstvo a vnútorne naň vierou odpovedať! Toto platilo pre učeníkov i Kornélia. Toto platí dodnes pre všetkých! Čo sa nám dnes snažia ľudia nahovoriť? Že máme poskakovať, nie počúvať, smiať sa, padať na zem a váľať sa, nie obrátiť sa! .

Vo Švédsku som bol pozvaný ako rečník na konferenciu „ohňa a Ducha“. Keď som kázal evanjelium, všimol som si, že slovo padlo u mnohých na úrodnú pôdu. Toto však odo mňa usporiadatelia nečakali. Chceli akciu! Dostali ju potom od tých, ktorí na „pódium“ vystúpili po mne. Mikrofón si vzal jeden známy vedúci chvál zo Švédska. Vyzval ma, aby som prišiel dopredu, že sa bude „za mňa modliť“. Tušil som, čo bude nasledovať. Zdvorilo som odmietol. Vyvolalo to pekný zmatok. Nestáva sa často, aby niekto nespolupracoval. Vyzvali ďalšieho čerstvo obráteného motorkára, ktorý patril do organizačného tímu tejto akcie. Prišiel dopredu. Za veľkého kriku mu položili ruky na hlavu a chceli, aby spadol na zem. Ale on zostal stáť. Tlačili ho dolu, ale on sa bránil! Volali hlasnejšie, ale on zostal stáť. Potom ho chytili sprava i zľava a tlačili mu na hlavu. Podobalo sa to na wrestling (forma športu a performatívneho umenia kombinujúca atletické a divadelné prvky). Motorkár statočne odolával! Celá sála eskalovala v krik. Všetci kričali na motorkára v mene Ježiš! Pretože nechcel padnúť na zem ani v mene Ježiš, skočili títo „bratia“ z pódia na ľudí a volali: „Oheň! Oheň! Oheň!“ Jedného za druhým strkali na zem. Ja som sa snažil uniknúť do svojho karavanu... Keď som sa po pol hodine vrátil, na zemi ležali ľudia, ktorí sa trhali, mykali a revali. Iní hulákali ako na diskotékach, kde som predtým pracoval. Ďalší stáli v bezpečnom odstupe a očividne boli zmätení... Ponáhľal som sa preč. **To, čo sa tu dialo, bolo satanovo dielo.** Neviem si predstaviť, že niekto z týchto trhajúcich sa, kričiacich a smejúcich sa ľudí si ešte niečo pamätal z môjho kázania. Satan v tom pravom slova zmysle vytrhol zasiať slovo. Dlhý čas som mal strach takto hodnotiť túto vec. Báľ som sa, aby som sa nerúhal Duchu Svätému. Dlho som mlčal. Štúdium Biblie ma však zbavilo tejto neistoty.

Nemôžem tvrdiť, že všetci, ktorí veria v krst Duchom Svätým ako druhú skúsenosť, sú neobrátení! Nie je to ani tak, že všetci, ktorí tomu veria, zúčastňujú sa na takýchto psychokonferenciách! Niektorí sú naozaj obrátení a jednoducho nemajú lepšie poznanie. Sú však vo veľkom nebezpečenstve, že sa dostanú na scestie!

Ďalšie skúsenosti s Bohom.

Každý kresťan by mal prežívať nie jednu alebo dve, ale stovky skutočných „druhých, tretích, štvrtých... skúseností“! Áno, v určitom zmysle naozaj môžeme prežiť viacero „krstov Duchom“. Ale ak takto hovoríme, musíme vedieť, čo tým myslíme.

KRST DUCHOM Svätým

Chcem tým povedať, že vo svojom živote stále potrebujeme odpustenie. Dokonca aj ako Duchom pokrstení kresťania nerobíme všetko správne. Zlé svedomie sa neozýva bezdôvodne. Je dôležité obrátiť sa v pokání k Bohu a prosiť o odpustenie. Vtedy sa stane niečo NÁDHERNÉ! Ježiš nás očistí od každej viny! Aj tí najúprimnejší potrebujú takýto „krst Duchom“ každý deň.

„Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od v všetkej neprávosti.“ 1Ján 1,9

Tento text hovorí o „očistení“, ktoré sa uskutočňuje prostredníctvom Božieho Ducha, keď robíme pokánie. Ak chcete, môžeme to nazvať aj „krst Duchom“. Takéto krsty Duchom potrebujeme stále. Normálne sa takéto skúsenosti v kresťanských kruhoch nenazývajú „krst Duchom“, hoci aj vtedy nás Duch očisťuje. Chcem tým iba ukázať, že v priebehu kresťanovho života existuje veľa skúseností, nielen „druhé skúsenosti“. Nieкто dostane víziu, nové poznanie alebo mocnú útechu v núdzi a myslí si, že to bol „krst Duchom“. Poznanie je však poznanie, útecha je útecha a krst Duchom je krst Duchom. Jedno by sa nemalo zamieňať za druhé. Je jasné, že mnohí potom hovoria

o „druhej skúsenosti“, keď všetko, čo zažívajú, definujú ako krst Duchom. Predstavte si, že by som každé zviera v lese nazval losom. Tým vlastne dokazujem, že tieto zvieratá neviem rozoznať! Los je los, medveď je medveď a krst Duchom je krst Duchom. Nedajte sa vodiť za nos. Dúfam, že teraz už viete, čo je krst Duchom Svätým.

KRST DUCHOM A HOVORENIE JAZYKMI

KAPITOLA 20

Čo sa stalo na Turíce viditeľne a počuteľne?

Boh chce, aby sa posolstvo o kríži šírilo do celého sveta. Vyliatie Ducha sprevádzali viditeľné a počuteľné znamenia. Ľudia videli niečo podobné ohnivým jazykom a počuli silný hukot. Ľudia pokrstení Duchom začali zvestovať evanjelium v rôznych jazykoch bez toho, aby sa tieto jazyky učili. Možno si to ani nevšimli, ale cudzinci počuli evanjelium vo svojom jazyku a rozumeli kázaniu!

Je veľmi zaujímavé, že pokrstení Duchom zvestovali evanjelium. Nehovorili: „Príďte a odneste si plnosť Ducha Svätého“, ale zvestovali to, čo sa stalo na kríži, pretože práve to sa v nich prostredníctvom Ducha Svätého stalo skutočnosťou. Kto je pokrstený Duchom Svätým, zvestuje posolstvo kríža a vyzýva k obráteniu!

Ježiš ohlasoval „Otcovo zasľúbenie“ (Sk 1,4). Povedali sme, že je to krst Duchom Svätým, teda odpustenie a očistenie od hriechov. Hriechy nám zatvárajú ústa a my predsa potrebujeme k svedectvu silu! Čo v nás musí táto sila spôsobiť, aby sme mohli svedčiť? Odpustenie hriechov!

Niektorí tvrdia, že Otcovým zasľúbením, teda krstom Duchom Svätým, nie je odpustenie hriechov, ale „dar hovorenia jazykmi“. Ako tomu rozumel Peter? Na Turíce zvestoval ľuďom práve toto zasľúbenie potom, ako sa stalo v jeho živote skutočnosťou!

*„**Kajajte sa** a každý z vás nech sa dá pokrstiť v mene Ježiša Krista **na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha**. Ved' tento prísľub patrí vám a vašim deťom, ako aj všetkým vzdialeným, ktorých si povolá Pán, náš Boh.“ Sk 2,38.39*

Ako „Otcov prísľub“ sa ľuďom po Turícach neponúka „hovorenie jazykmi v druhej skúsenosti“, ale odpustenie hriechov prostredníctvom krstu Duchom Svätým na základe pokánia a obrátenia. To je Otcov prísľub a práve to Peter zvestoval. Je napísané, že tritisíc ľudí uverilo a obrátilo sa. Boli pokrstení a pripojili sa k živej Božej cirkvi. Predpokladáme, že aj oni dostali Ducha Svätého - dokonané dielo kríža sa v nich stalo skutočnosťou. **Nečítame, že týchto tritisíc ľudí začalo hovoriť jazykmi. Ak by bolo cieľom Otcovho prísľubu to, aby hovorili jazykmi, začali by to tiež robiť! Lukáš by nám o tom podal správu.** Ale on nezaznamenáva, že hovorili jazykmi, ale že sa kajali, obrátili a krstom pripojili k cirkvi. To je cieľom Otcovho prísľubu! Schopnosť hovoriť cudzími jazykmi bola určitá pomôcka, ako osloviť týchto tritisíc ľudí ich rečou.

To, že zvesti evanjelia rozumeli aj cudzinci, bolo pre učeníkov znamením, že evanjelium nie je určené len Židom. Mnohí v tom videli Božie konanie. Považovali to za zázrak, že apoštoli kážu v reči, ktorú sa nikdy neučili. Pozorne počúvali, čo im chce Boh povedať!

„Hovorenie jazykmi“ pri krste Duchom Svätým nespočívalo vo vyslovovaní nezrozumiteľných zvukov, ako sa dnes „hovorenie jazykmi“ na určitých miestach praktizuje, „ponúka“ či „vnucuje“. Apoštoli hovorili jazykmi, ktorým cudzinci

rozumeli. Všetci to považovali za znamenie, že Boh chce, aby sa toto posolstvo evanjelia dostalo k všetkým národom! Boh chce prijať všetkých ľudí.

Neuvedomujeme si, ako silno bol v Židoch zakorenený odpor voči pohanom. Aj keď im Ježiš povedal: „Chodte do celého sveta a získavajte mi učeníkov vo všetkých národnostiach“, aj keď učeníci zažili Turice so znamením jazykov, pre Petra bolo stále nemysliteľné, že ho Boh posielal k Rimanom (Sk 10). Židia nikdy nejedli s ľuďmi z iných národností a mali zakázané vstúpiť do domu Rimana. Čo Peter prežil, keď poslúchol? Keď v Kornéliovom dome zvestoval Ježiša Krista a pohania počúvali posolstvo a s vierou v srdci reagovali a obrátili sa, Boh odpovedal a pokrstil ich Duchom Svätým!

Aj v tomto prípade začali ľudia hovoriť jazykmi. Boh mohol stotníka Kornélia pokrstiť Duchom Svätým tak, že by si to ostatní nevšimli. Kornéliova istota a presvedčenie by tým neutrpeli nijakú ujmu. Boh však dal viditeľné a počuteľné znamenie, aby prítomní niečo pochopili. Čo sa mal Peter naučiť? Peter musel pochopiť, že Boh neprijíma iba pohanov, ktorí prídu do Jeruzalema a tam uveria, ale vyzýva k obráteniu pohanov na celom svete, chce im odpustiť a prijať ich! Peter i my všetci si musíme uvedomiť, že sme poslaní k pohanom, musíme ich vyhľadať tam, kde sú a zvestovať im evanjelium, aby počuli, pochopili a vo viere sa obrátili.

Prostredníctvom hovorenia cudzími jazykmi sa v Jeruzaleme zvestovalo evanjelium. Bolo to Božie zázračné znamenie, ktoré malo pomôcť ľuďom začať počúvať. U Kornélia bolo znamením pre Petra, že **sa tu neviditeľne stalo to isté, čo v Jeruzaleme**. Pozor: U Kornélia sa stalo to isté ako v Jeruzaleme. Ľudia hovorili konkrétnymi cudzími jazykmi. Inak by Peter nemohol povedať, že u Kornélia sa stalo to isté ako v Jeruzaleme. Po nejakom čase totiž Peter bratom v Jeruzaleme vysvetľoval:

„Len čo som začal hovoriť, zostúpil na nich Duch Svätý tak, ako zostúpil na začiatku aj na nás.“ Sk 11,15

„Ako zostúpil na začiatku aj na nás.“ V Jeruzaleme to boli konkrétne jazyky. Keby tam Kornélius drmolil nejaké nezrozumiteľné zvuky, nestalo by sa to isté ako v Jeruzaleme, lebo tam apoštoli hovorili zrozumiteľnými cudzími jazykmi.

Biblia jasne ukazuje, že pri hovorení jazykmi v súvislosti s biblickým krstom Duchom Svätým ide o konkrétne cudzie jazyky. Nie všetci, ktorí dostali Otcov prísľub, začali hovoriť „jazykmi“! Keď bol vyliaty Duch Svätý, bolo dôležité kázať v rôznych jazykoch (rečiach), aby tomu všetci rozumeli. V prípade troch

tisícok ľudí, u ktorých sa tiež splnil Otcov prísľub, to už nebolo nutné, preto nehovorili nijakým cudzím jazykom. V prípade Kornélia to bolo opäť dôležité, aby Peter niečo pochopil... Aj my musíme pochopiť, že dôležité nie je hovorenie jazykmi, ale to, že sa plní Otcov prísľub. Prostredníctvom pokánia a obrátenia vo viere sme pokrstení Duchom Svätým, aby sa v nás dielo kríža stalo skutočnosťou.

Nie všetky biblické texty o hovorení jazykmi vysvetľujú, o čo pri tom ide. Pisatelia Biblie nemôžu predsa všetko stále opakovať. **Turíčna udalosť a návšteva u Kornélia sú dva významné a podobné príbehy, keď došlo ku krstu Duchom Svätým. Tvoria základ pre správne pochopenie ostatných rozprávání. Po prvé, v oboch prípadoch nejde o druhú skúsenosť. Po druhé, hovorí jazykmi v súvislosti s krstom Duchom znamená hovoriť cudzou (zrozumiteľnou) rečou a nič iné!**

Vráťme sa k Petrovi. Čo Petrovi napadlo v okamihu, keď videl, že Duch Svätý bol vyliaty na Kornélia? Ako to opísal bratom v Jeruzaleme?

„Vtedy som si spomenul na slovo Pána, ktorý povedal: Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení Duchom Svätým.“ Sk 11,16

Ak existuje spojitosť medzi krstom Duchom Svätým a nejakou inou dôležitou vecou, potom to nie je spojitosť s „hovorením jazykmi“, ale s významom Jánovho krstu: prebudenou potrebou odpustenia a úprimného pokánia! Biblia to hovorí stále znova. Žiaľ, mnohí dnes učia niečo iné.

Teraz môžeme tiež dať odpoveď na otázku, čo sa odohrávalo v Kornéliovom vnútri, keď bol pokrstený Duchom Svätým. Čo sa stalo neviditeľne? Zopakujem, že viditeľne začal hovoriť jazykmi práve tak, ako sa to stalo v Jeruzaleme, aby si Peter uvedomil, že Kornélius prežil vo svojom vnútri rovnakú skúsenosť ako on!

Ale čo sa stalo neviditeľne?

Kornélius sedel ako mnohí na „konferenciách krstu Duchom“ a rozmýšľal, ako získať dar hovorenia jazykmi?! O to mu šlo? Nie!

Hral Peter so svojou „chváliacou kapelou“, až kým Kornélius a ostatní prítomní nezačali poskakovať, tancovať a váľať sa?! Nie!

Peter zvestoval evanjelium! Kornélius jeho kázanie pozorne počúval a svoje srdce otvoril Bohu. Uvedomoval si, že prostredníctvom Petra hovorí Boží Duch! Uvedomil si svoju hriechnosť a hľadal odpustenie. Pochopil, čo pre neho Ježiš urobil. Uveril tomu a vo svojom vnútri sa obrátil k Bohu! Keby sa toto všetko v jeho vnútri

nestalo, do jeho života by neprišiel Duch Svätý prostredníctvom Slova „zvonku". Len keď človek počúva evanjelium, v jeho vnútri začne pôsobiť Duch Svätý.

V knihe Skutky apoštolov čítame, že Kornélius bol zbožný muž. Pomáhal izraelskému národu a mal bázeň pred Bohom! Bol už obrátený? Bol znovuzrodený, kým prišiel Peter s evanjeliom? Nie! Veď ako by mohol? Bol otvorený! Veril v Boha a robil dobré skutky. Ale nemal informácie! Nevedel nič o kríži, odpustení, večnom živote a o Ježišovi Kristovi! Ako mohol byť obrátený? Ani v Kornéliovom prípade to nemohla byť nijaká druhá skúsenosť!'

Vidíme, že hovorenie jazykmi nebolo to najdôležitejšie. Hovorenie jazykmi bolo počuteľným znamením odpustenia hriechov a Božieho prijatia. Hovorenie jazykmi malo napomôcť tomu, aby sa evanjelium dostalo k všetkým národom a aby mu rozumeli aj cudzinci. Petrovi malo pomôcť rozoznať a uznať pri Kornéliovi neviditeľné Božie dielo.

Mimochodom, tento spôsob hovorenia jazykmi ľudia zažívajú dodnes. Mnohí pochopia evanjelium na „misijnom poli", aj keď nikdy nepočuli reč, v ktorej je im zvestované. Takýchto svedectiev je veľa. Ale pozor: Táto forma hovorenia jazykmi je pomôckou pre to najdôležitejšie, nie to najdôležitejšie!

V mnohých spoločenstvách sa stalo hovorenie jazykmi najdôležitejšou vecou. „Krst Duchom" je chápaný ako „pomôcka", aby došlo k hovoreniu jazykmi! Cieľom je hovorenie jazykmi a prostriedkom k tomu je krst Duchom. Vnímate ten rozpor? Pod pojmom „hovorenie jazykmi" Biblia rozumie hovoriť cudzou (zrozumiteľnou) rečou. Má to byť pomôcka pre pochopenie evanjelia a potom pre krst Duchom Svätým prostredníctvom obrátenia a viery. Dnes je krst Duchom pomôckou, aby došlo k hovoreniu jazykmi?! Bez akejkoľvek zmienky o kríži a obrátení?! Vidíte, aké je to prevrátené a ako nebiblický a zle sa používajú biblické pojmy „hovorenie jazykmi" a „krst Duchom"; ako sa zabúda na stredobod - teda na kríž. Mnohí opustili biblický základ a zastávajú blud! Tvrdia, že „hovorenie jazykmi" je „dôkazom" skutočného naplnenia Duchom Svätým. Pavol s tým však nesúhlasí. Jasne hovorí, že všetci nemajú tento dar.

„Majú azda všetci dary uzdravovania? Hovoria všetci jazykmi? Všetci ich vykladajú?" 1Kor 12,30

Čo si myslíte? Aká je správna odpoveď? Áno alebo nie? Správna odpoveď je nie. Nie každý má dar hovorenia jazykmi.

Na príklade vám chcem stručne vysvetliť, čo je na tejto veci také nebezpečné. Predstav si, že zbožný stotník Kornélius by pri svojom hľadaní pravdy o Bohu šiel na konferenciu krstu Duchom. Tam by počul, aké dôležité je žiť v sile a plnosti

Ducha Svätého, počul by o uzdraveniach a zázrakoch, dokonca by ich videl na vlastné oči! Zatúžil by prežiť niečo také na vlastnej koži.

Vedľa neho by sedel kúzelník Šimon, ktorý by to tiež chcel zažiť. Preto sa obaja vyberú dopredu. Jeden s úprimným srdcom, druhý so srdcom sebeckým. A potom sa to začne! Hudba je čoraz silnejšia, emócie sa burcujú. Vo svojom nadšení strácajú zábrany a robia to, čo rečník hovorí. Najprv začnú koktať. Po chvíli sa to zlepší. Za potlesku začne z ich úst plynúť prúd hlások! Obaja si myslia, že sú spasení a naplnení Duchom, že práve toto Boh chce! Je to naozaj pravda? Tak to opisuje Biblia? Obaja sú oklamaní, zvedení do bludu a učičíkaní do falošnej istoty.

Ako prišli ľudia na to, že krst Duchom je okamih, keď získate dar hovorenia jazykmi? Zrejme si prečítali biblické texty, keď bol niekto pokrstený Duchom Svätým, a možno pritom začal hovoriť jazykmi a povedali si: „Pozrite, krst Duchom Svätým znamená získať dar hovorenia jazykmi.“ Nesmieme byť takí povrchní! Takéto biblické príbehy musíme vykladať na základe Biblie, nie na základe „moderných kresťanských konferencií“. Keď vezmeme do úvahy, čo učil prorok Ján Krstiteľ, evanjelista Ján, Pavol a Ježiš, budeme správne interpretovať príbehy v Skutkoch apoštolov, ktoré hovoria o krste Duchom.

Niektorí ľudia tvrdia, že existujú rôzne druhy hovorenia jazykmi. Súhlasia s tým, že môže ísť o „cudziu reč“, ale tvrdia, že existujú aj iné druhy hovorenia jazykmi. Nech je to akokoľvek, ukázal som, čo je krst Duchom a že hovoriť jazykmi v súvislosti s krstom Duchom znamená hovoriť cudzou rečou a nič iné. Aj keby existovalo iné hovorenie jazykmi než hovorenie cudzou rečou, museli by sme si položiť otázku, či sú rozšírené praktiky, ako toto hovorenie jazykmi získať, biblické. V Biblii čítame, že Duch Svätý spôsobil hovorenie jazykmi bez toho, aby to niekto spomínal. Nijaký apoštol ani kazateľ v Biblii neuvádza hovorenie jazykmi ako cieľ krstu Duchom. Nikto z nich nevysvetľuje, ako napríklad získal alebo sa dokonca naučil „hovoriť jazykmi“. A dnes? Hudbou a ďalšími prvkami sú ľudia emocionálne tlačení k tomu, aby stratili zábrany a začali mrmlať. Keď to nefunguje, snažia sa ich do hovorenia jazykmi uviesť. Na mnohých miestach sa ľudia „učia“ „hovoriť jazykmi“ tak, že opakujú po „kazateľovi“. V cirkvách uvádzajú mladých ľudí do hovorenia jazykmi tak, že mladí opakujú mrmlanie po vedúcich. Praktizujú sa tu veci, ktoré nemajú s pôsobením Ducha Svätého nič spoločné. Nič podobné sa v Biblii nenachádza. Biblické hovorenie jazykmi bolo spôsobené Duchom tak, že ľudia počúvali zvestovanie evanjelia a obrátili sa, nie tým, že niečo drmolili po Pavlovi. Nikde v Biblii nečítame, že sa organizovali akcie zamerané na získanie daru „hovorenia jazykmi“ prostredníctvom „krstu Duchom Svätým“. Niekedy sa na ľudí

pri obrátení vložili ruky, ale nie vždy. Oveľa dôležitejšie je to, že sa obrátili, získali odpustenie a nasledovaním Ježiša začali nový život.

KRST VODOU

KAPITOLA 21

O krste vodou by sa dala napísať celá kniha, ale tu chcem pripomenúť iba jednu vec. Biblia vyzýva každého, kto verí v odpustenie hriechov prostredníctvom Ježiša Krista a chce toto odpustenie osobne prijať, aby sa dal pokrstiť vo vode. Ponorenie do vody je symbolom „očistenia celého tela“. Práve to potrebujeme v duchovnom zmysle. V našom živote nie je oblasť, ktorá by nebola poškrvnená hriechom. Pri krste vodou prosíme Boha o krst Duchom Svätým - teda o uskutočnenie Ježišovho diela na kríži v nás - vo viere v Ježiša Krista.

Ponorenie je tiež symbolom smrti a pohrebu v Kristovi. Pri krste človek vyjadruje svoj súhlas s tým, že jeho starý život v hriechu musí byť odsúdený na smrť. Krstom vodou vyznáva svoju vieru, že jeho starý život s Ježišom zomrel. Naš starý život sa končí na kríži. Ježiš vstal z mŕtvych a chce žiť v nás! Starý život je ukrižovaný spolu s Kristom a teraz vo mne žije Ježiš! Chcem ho nasledovať a žiť pre neho. To vyznávame krstom vodou.

Krst Duchom a krst vodou sú veci, ktoré časovo patria k sebe. Krst vodou nie je v Biblii chápaný ako určitá „pocta“ od cirkvi za úspešný život v posvätení, ako sa to, žiaľ, často praktizuje. Krst vodou priamo súvisí s obrátením, krstom Duchom a znovuzrodením. Krst vodou symbolizuje smrť a zmŕtvychvstanie - sme znovuzrodení a prostredníctvom Krista žijeme pre Boha. Mnohé zbory majú zvyk s krstom počkať, aby videli, či to obrátený človek myslí skutočne vážne. „Obrátený“ človek však môže kvôli tomu zneistiť. Necíti sa prijatý a akceptovaný. Počuje veľa o milosti, ale jeho skúsenosť je taká, že „ocenenie krstom“ si musí zaslúžiť. V živote mnohých obrátených tak vznikli ťažkosti, ktoré spôsobili, že sa nakoniec nikdy nedali pokrstiť! Napriek nebezpečenstvu, že pokrstíme niektorých, ktorých by sme možno pokrstiť nemali (Šimon v Samárii), Biblia učí, že krst vodou a krst Duchom patria k sebe. Ak nemáš v blízkosti nijakú cirkev alebo niekoho, kto by ťa mohol pokrstiť, ozvi sa nám, možno ti budeme vedieť pomôcť.

Biblia nepozná krst detí. Hovorí iba o krste, ktorý je dôsledkom pochopenia, slobodného presvedčenia, viery a obrátenia. Nikto nemôže spätne uplatniť svoj „detský krst“. Teológia „krstu detí“ je nesprávna a nebezpečná. Tvrdí, že dieťa sa znovuzrodí vo chvíli, keď nastane kontakt s vodou. To je pohanské chápanie.

Vylučuje zvestovanie evanjelia a nevyhnutnosť pokánia, obrátenia a posvätenia. Učenie o krste detí je veľký klam o Bohu. Tvrdí, že ak deti zomrú nepokrstené, naveky musia horieť v pekle! Predstavte si, ako takáto náuka predstavuje Boha! Predstavte si, že niekto by tvrdil, že Kornélius Novák spaľuje v ohnivej peci nevinné deti! Čože?! Som azda nejaký perverzný psychopat, ktorému je všetko jedno?! Takéto beštiálne klamstvá rozprávali naivným a dôverčivým ľuďom v stredoveku, aby od nich vymámili peniaze. Žiaľ, dodnes mnohí v cirkvi nechápu, aké je to zlé!

Mnohí z tých, ktorí neskôr uveria, spätne uplatňujú svoj „detský krst“. Spomeňte si však na Jánových učeníkov, o ktorých sme čítali v knihe Skutky apoštolov v 19. kapitole. Ján Krstiteľ ich pokrstil vo vode. Tento krst bol určite lepší než akýkoľvek dnešný detský krst! Pavol ho však nepovažoval za dostatočný. Vyzval ich, aby sa dali znovu pokrstiť. Pre oných Jánových učeníkov to nebol žiadny problém. Keď počuli o Ježišovi a o krste Duchom Svätým, dali sa z viery pokrstiť vo vode!

Mohli by sme d tom veľa hovoriť. Dôležité však je: Ak veríš v Ježiša Krista ako svojho Baránka Božieho, daj sa pokrstiť.

Skôr, ako vám porozprávam, ako som ja prežil krst Duchom Svätým, chcel by som spomenúť jednu vec. Poznal som mnohých ľudí, ktorí sa skutočne odvrátili od svojich hriechov a veria v Ježiša Krista ako Baránka Božieho, ale nepoznajú súvislosti, ktoré som vám tu podrobne opísal. Myslia si, že krst Duchom znamená získať dar hovorenia jazykmi. Týmto ľuďom nesmieme upierať spásnu vieru. Mnohí berú svoj vzťah k Ježišovi veľmi vážne a v tomto bode nepoznajú nič iné. Dúfam, že sa táto kniha rozšíri zvlášť v takýchto kruhoch. Všade existujú ľudia, ktorí, podobne ako Pavol, túžia poznať ďalšie veci (Fil 3,12-16) a radi sa dajú poučiť o niečom lepšom.

Nakoniec by som vám chcel porozprávať, ako som ja osobne prežíval krst Duchom Svätým.

Na chvíľu, keď Ježiš vstúpil do môjho života, nikdy nezabudnem. Môže to znieť zvláštne, ale bol to veľmi reálny a zvláštny okamih v mojom živote!

Sedel som v zbore a pozorne počúval evanjelistu, ktorý rozprával, čo pre nás Ježiš urobil na kríži.

Svojím vnútorným zrakom som videl, ako za mňa Ježiš trpí. Pochopil som, že tam zomrel namiesto mňa. Vôbec som o tom nepochyboval. Vedel som, že bez Ježiša som naveky stratený. V Ježišovi som poznal Božiu lásku voči mne a jeho túžbu odpustiť mi, prijať ma a dať mi nový život.

Jasne a celkom zreteľne mi bola oznámená podmienka, ktorá bola logická a rozumná! Obrátenie. Boh odo mňa vyžadoval, aby som sa odvrátil z cesty hriechu a žil podľa jeho vôle. Bolo to to najlepšie, čo sa mi mohlo stať.

Tento evanjelista sa všetkých prítomných spýtal, či sa chcú obrátiť a nasledovať Ježiša. Hovoril o „odovzdaní života“ a o „zmene pána“ života. Sedel som ako na ihlách. Uvedomil som si svoju hriešnosť pred Bohom. Predtým som často počul, že Boh ma miluje a chce mi odpustiť. Ale teraz som ja chcel, aby mi Boh odpustil! Vždy som zvaľoval vinu na iných. Teraz som uvidel svoju vlastnú vinu voči svätému Bohu, a to som nezniesol! Pri výzve som vstal a šiel dopredu. Spoločne, sme sa modlili. Vyznal som svoje hriechy pred Bohom a prosil o odpustenie. Veril som, že iba Ježiš mi môže a chce odpustiť! Preto som ho o to poprosil. Povedal som mu, že odteraz je on Pánom môjho života. Poprosil som ho, aby vstúpil do môjho života.

Zatiaľ čo som sa modlil, naplnila ma a pretekala mnou čistota, akú som nikdy predtým nepoznal. Vedel som, že Boh ma prijal a naplnil svojou láskou. Cítil som sa o 50 kíľ ľahší. Bol som šťastný. Už predtým som vedel, že Ježiš mi chce odpustiť hriechy, ale teraz som cítil, že mi ich odpustil. Všetky teoretické znalosti sa stali živou realitou. Teraz som vedel: „Ježiš mi odpustil! Boh ma prijal! Boh je môj Otec!“ Bolo to, akoby ožili bábiky z detstva. To, čo som vždy „vedel“, pretože som to od malička počúval, zrazu ožilo a stalo sa skutočnosťou!

Začal sa nový život, život vo viere. Spomínam si, ako som na ďalší deň šiel do školy a cestou sa mi zdalo, akoby do môjho vedomia vstúpila nová dimenzia. Nevidel som otvorené nebo ako Štefan, ale uvedomoval som si, že Boh je tu a jeho kráľovstvo je realitou. Toto vedomie spôsobilo, že sa vo mne zrodila nádej do budúcnosti a istota, že Boh má s mojím životom dobrý plán. Radoval som sa z nového života s Bohom - a robím to aj dnes.

Vtedy som nevedel teologicky vysvetliť, čo sa stalo. Dnes viem, že sa to nazýva „obrátenie“. To, čo potom Boh urobil, nazýva Biblia „krst Duchom Svätým“. Výsledkom bolo, že som sa „znovu zrodil“.

Slovo na záver

Keď sme pokrstení Duchom Svätým, ešte nie sme v cieľi, ale na začiatku nového života s Bohom. Teraz je dôležité posväcovať svoj život, zosúladiť ho s Božími cieľmi, hodnotami, prioritami a skutkami. Dá sa to iba vtedy, keď sa naučíme Boha a jeho slovo lepšie a hlbšie poznávať a milovať. Musím priznať, že môj život po krste Duchom Svätým nebol stále taký žiarivý ako moja skúsenosť obrátenia. Preto je veľmi dôležité, aby sme brali vážne text 1Ján 1,9 a kajali sa. „Posvätenie“ je úloha

na celý život. Duch Svätý nepoľaví, kým budeme žiť. Boh to s nami myslí dobre. Chce nás pripraviť na večné nebo vo svätosti. Dúfam, že najneskôr tam sa uvidíme. Bol som na konferenciách krstu Duchom a zažil tam všetko možné. Stretol som lakomých bludárov, psychopátov, ale aj úprimných súrodencov, ktorí nepoznali nič lepšie, preto šli tam a napodobňovali... Skúmajte veci! Nieкто možno úprimne hľadá pravdu a chce, aby mu nieкто poradil! Možno mu môžete darovať túto knihu a pomôže mu to. Bude pribúdať ľudí, ktorí pochybujú o týchto falošných krstoch a hľadajú pravdu. Aj pre týchto ľudí som napísal túto knihu. Nenechávajte ju na polici zapadnúť prachom. Odovzdajte ju ďalej. Dúfam, že táto kniha nájde široké uplatnenie v kruhoch, kde bol pravý krst Duchom vytlačený inými prvkami.

Po ničom Boh netúži tak veľmi, ako po tom, aby sme my, jeho deti, žili a zvestovali evanjelium. Právě obrátenia, krsty Duchom a znovuzrodenia nastanú iba vtedy, keď budeme kázať pravé evanjelium o Ježišovi Kristovi a kríži. A to tak, aby sa ľudia dobrovoľne a z presvedčenia obrátili. Chcel by som vás povzbudiť! Vyznávajte Ježiša! Zvestujte Ježiša! Dajte si pomôcť, keď si uvedomíte, že pomoc potrebujete. Je načas, aby boli svätí znovu pripravení na dielo služby (Ef 4,12). Možno vám vtom môžeme byť nápomocní. Jednoducho sa nám ozvite.

Ak chcete, aby som vo vašom zbore prednášal na tému „krst Duchom Svätým“ alebo na inú tému, ozvite sa mi.

Božie požehnanie vám praje Kornélius Novák.

DÔLEŽITÉ INFORMÁCIE NA ZÁVER

„Ak máte záujem o evanjelizáciu u vás, alebo by ste si priali, aby sme zvestovali Slovo Božie vo vašom zbore, radi vás navštívime. A ak to bude Boh chcieť, usporiadame u vás evanjelizáciu. Ak nás chcete pozvať, jednoducho nás kontaktujte.“

- Kornélius Novák -

Misijné aktivity evanjelistu Kornélia Nováka v Slovenskej republike organizuje a zastrešuje OZ Biblia na cestách, František Kolesár, Cablkova 3, 821 04, Bratislava.

Telefón: 0905 895156

e-mail: biblianacestach@gmail.com

web: www.biblianacestach.sk

Túto službu môžete podporiť aj finančným darom na číslo účtu: **11472484/0900**
Slovenská sporiteľňa Variabilný symbol **111**

Ak nám poskytnete kontaktné údaje, radi vám vystavíme potvrdenie o dare.

Predaj kníh Kornélia Novaka a ďalšej kresťanskej literatúry na www.adventorion.sk
Kornelius Novák 0049 (0) 7353/248914 0049 (0) 172/2348968 novak.kor@gmail.com

Kornelius Novák

Krst Duchom Svätým a Božie uzdravenie

Vydalo OZ Biblia na cestách, pre projekt Dotkni sa neba

Preklad Mgr. Petra Pivničkovej

Vydanie v slovenskom jazyku pripravilo

Vydavateľstvo Advent-Orion, Vrútky.

www.adventorion.sk

Preklad do slovenčiny Marcela Bieliková

Jazyková redaktorka Zuzana Konečná

Technický redaktor Miroslav Priehradný

Fotografia na obálke shutterstock.com

Tlač alfaPRINT, Martin

Nepredajné!